

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Tractatus IIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

vt ager: domo equo. In p̄mis igit̄ vt p̄/
bat s. Tho. 7 vt h̄ i rextu legū p̄dictra/
rū p̄stitui nō p̄t vsufructo. nec ip̄a loca/
ri p̄nt annuo vl̄ diurno vel quis c̄su. s̄z
i sc̄dis sec̄o. qz seorsuz tradi aut v̄di p̄t
vsus: puta domo rerēta p̄prietate. 7 s̄lt̄
p̄prietas vsu rerēto: nō aut̄ in p̄mis: sed
cuticūqz p̄cedit vsus vini/ trāst̄ v̄nū in
v̄nū 7 p̄prietate et̄. V̄nū ridiculū ē dī
cere: mutua mihi panes v̄nū q̄usqz v̄rar
eo: aut sepp̄hū v̄ni. nō at̄: mutua equū
aut domū vl̄ agz. Pecunia at̄ sub p̄mo
rex ḡne p̄tinet: ita q̄ q̄ ea v̄t̄ q̄ntuz ad
ei vsū p̄ncipale q̄ ē distractio/ eā vsu
m̄t. qz ita nō h̄z eā i p̄p̄ta specie 7 suba.
7 si eā habz in equalēti. i. in re empra: sic
7 panis h̄z i sanguine in quē est p̄ digesti
onē p̄uersus. V̄nū at̄ p̄t̄ sub sc̄do.
qz p̄ vsū p̄ncipale vsuz q̄ ē ostēratio ad
huc remanet sp̄s 7 suba rei. Igit̄ pecu
nia locari nō p̄t vt inde capiat vsufructus:
qz t̄n cap̄ p̄t d̄ monill. Igit̄ si i d̄co
casu sit locatio vl̄ p̄t̄ ali. i. ip̄ignora
tio: sic de facto ē eo mō q̄ p̄t̄icat. Pro/
bo q̄ sit illicito ex p̄te locatis pecuniā vl̄
mutuat̄ sup p̄gnore. P̄mo si sit loca
tio. Quicūqz em̄ ex vsu sue pecunie acci
pit aliqd̄ v̄tra sortē ex pacto vl̄ itētiōe
sine q̄ n̄ capitali existēre securo: ē vsura/
ri: v̄z ex d̄ffinit̄ōibz vsure: qz accipit
p̄cū vsus rei nō h̄nt̄ vsū a p̄prietate
d̄stinctū. S̄z i isto p̄ctū: Tit̄o v̄as tre
cētos aureos p̄ vsu sue pecunie aliqd̄ ac
cipit v̄tra sortē capitali securo: qz acc̄t̄
pit vsū locale q̄ aliqd̄ valet: sic 7 vsus
eq̄ vl̄ domo. Sc̄do etiā p̄bo q̄ sit illicito
rus si pecunia nō sit locata: s̄z mutuata
sup p̄gnore. Nā vt p̄bat sc̄us doctor. ij
q̄. g. lxxvij. q̄ v̄t̄ p̄gn̄ obligato tenet
p̄cū vsus cōputare in sortē: nisi tal̄ res
sit cui vsus p̄cedit soler̄ inl̄ amicos: pu
ta liber vl̄ aliqd̄ mimū: alioq̄n si nō cō
p̄ntat̄ si q̄dē h̄ fiat p̄sentire debitorē est
vsura: eo p̄o nolēte/ ē furtū. vt i. l. p̄gno
re. ff. de fur. S̄z h̄ videt̄ q̄ ex p̄te t̄c̄ij
licet̄ p̄t̄: Nā sic Pet̄o licite p̄t̄ locare
locale: ita 7 T̄c̄o pecuniā locare p̄t. qz
fm̄ Sco i. iij. d̄. xv. pecuniā signatā loca
ri p̄t. So. Dico q̄ pecuniā signatā pos̄
se locari 7 inde lucz accipi: nō ē dictum

Scoti solū: s̄z sc̄i Tho. 7 cōit̄ oīm the
ologoz 7 canonistaz. qz sic p̄cedit pecu
nia ad aliq̄e vsū secundariū p̄ quē nō
p̄sumit̄: puta ad ostērationē. Et si ita ef
fer̄ i casu: ita q̄ Pet̄o accipit aureos tre
cētos ad ostērandū: restitūendos nō solū
i specie s̄z i numero: ita q̄ extr̄o digito
pos̄z q̄s signādo dicere: Isti sūt q̄s mu
tuauit t̄c̄o: Dico q̄ calus c̄t̄ licit̄. q̄a
tūc pecunia h̄iet vsuz a p̄prietate d̄st̄i
ctū: 7 esset locabil̄ sicut 7 monile. 7 scri
uaretur eq̄litas iusticie. Sed in p̄posito
nō est ita.

Incipit vltimus Tractatus

In cōsecratioē ecclesie

Mgressus Iesus
pambulabat hiericho.
Luc. xix. Sciēdū ē
at̄ q̄ ea q̄ i p̄nti euāge
lio narrant̄ p̄t̄igerūt
q̄n d̄ns v̄l̄tia vice ascē
debat hier̄m ad passi
one (Et ecce vir noīe Facheo: 7 h̄ erat
p̄nceps publicanoz) Publicani erant q̄
publica vectigalia exigebāt. 7 erāt cōit̄
v̄t̄i p̄ctōres 7 ifames. Iste at̄ fuit eozū
p̄nceps. V̄l̄ qz h̄ebat aliqd̄ officiu sup
altos. vl̄ qz erat p̄m̄ i sceleribz. vl̄ qz e
rat p̄m̄ i diuitijs (7 t̄pe diues. Et q̄re
bat videre Iesū q̄s c̄t̄: 7 n̄ potat̄ p̄ tur
ba: qz statura pusill̄ erat. Et p̄currens
ascēdit i arborē sicomoz: vt videret illū
qz ide erat trāst̄ur. Et cū v̄t̄is ad lo
cū: suspicēs se v̄dit illū: 7 d̄xit ad eū
Fachee festinās descen. qz hod̄ i do. tu.
opor. me mane.) P̄z at̄ aliq̄n ipoztat̄
nec̄itate. vt si dicā: oprz me mori. aliq̄n
ipoztat̄ idigētā. vt si dicā: oz me h̄ie ve
stē vl̄ equū. Hic at̄ n̄ tenet̄ p̄mo mō: qz
ch̄is ifinit̄. alijs mōis miraclose 7 sine
miraclo potuiss̄ p̄ se 7 p̄ suis p̄nd̄ iū iuē
rē. s̄z sc̄do mō: vt sit sent̄ Fachee idigeo
me rēcipias i domo tua ad p̄nd̄iū cū sim
paup̄. V̄nū q̄ d̄siderabat videre ch̄z quē

De quibusdā festiuitatibus

nūq̄ an viderat vt dicitur: illū meruit
hospitio recipere. Et festinās deſcēdit z
excepit illū gaudēs. Et cū viderēt oēs
murmurabāt dicētes: q̄ ad hoies perōrē
diuertiffet. Stās at Sacheus dixit ad
dñz. Ecce dimidiū bonoz meoz dñe do
paupibz. z ſqd̄ aliq̄ue defraudauit red/
do q̄druplū. Est at ſciedū q̄ iſte Sacheus
fz Chry. habebat aliq̄ bona iuſte poſſeſ/
ſa ex p̄ſimōto z aliq̄ iniuſte rapta. Est
ſciedū rursus q̄ bōa rapta q̄ hēbat erāt
i duplici differētia. Nā q̄dā erāt icerta
z q̄dā certa. ſic q̄ p̄ns paſſus expōſit. Ecce
dimidiū bonoz meoz dñe do paupibz:
p̄ reſtitutiōe incertoz. Et ſqd̄ aliq̄ue d̄
fraudaui d̄ q̄. ſ. p̄ſtar mihi reddo q̄drū/
plū. Notādū at q̄ n̄ dixit dabo: ſz do.
qz fz Theo. n̄ ſolū h̄p̄mittebat ſz facie/
bat. Sz nūq̄ tenebat reddere q̄druplū.
Ad h̄ dico q̄ Chry. videt inuere z ſit/
q̄dā aliq̄ ſic: qz lex Exo. xxij. mādat q̄/
dā i triplo: q̄dā i q̄druplo: z q̄dā i q̄nru/
plo reſtituēda. ſz h̄ p̄ mediū. i. q̄druplū i
telligūt alia extrā. i. triplū z q̄nuplū.
Sz b. Tho. ij. q. lxxij. ar. ij. tenet q̄ n̄
z dicit q̄ Sacheus iſta dixit volēs ſuperoga/
re zpl̄ facere q̄ tenebat. Ad cōſtitutez
ei iuſticie ſufficit reddere ſimplū in foro
p̄ſcie. Si tñ aliq̄s fuiſſet iuſt̄ i iudicio
z iudex eū p̄dēnaſſet tē z n̄ aliq̄ tenebat
ſoluere q̄d lex mādatat (ait iſt̄ ad eum.
Quia hodie ſal̄ domui huic facta ē: eo
q̄ z ipe ſilius ſit Abrae) Est at dubium
vtr carnal̄ vtr ſidē Sacheus ſilius fuerit
Abrae. Et fz aliq̄s p̄traſe q̄ carnal̄ fu/
it ſilius Abrae. q̄d pz: qz illi q̄ murmura/
bāt d̄ chro q̄ ad hoiem perōrē delinaſſet
miſto maḡ murmurāſſent ſi deliaſſet ad
gētilē. qz r̄les erāt iudis abomiabiles z
h̄ ipz vt ſuā murmuratōez iuſtiorē face/
rēt i ſui excuſatiōez adduxiffet: dicētes
q̄ ad hoies gētilē z perōrē decliaſſet. Se/
cūdo h̄ p̄z vt dicitur: qz ipe voluit facere
reſtitutiōez i q̄druplū fz tenore legis: ad
quā gētilēs n̄ tenebāt. Oppoſitū tñ te/
net maḡ hiſto. z videt tenere Beda di/
cēs: ſilius at Abrae Sacheus dicitur qz dicitur
ſtirpe genit̄: ſz qz et̄ fidē imitat̄. Et
idē videt tenere Amb. dicēs Sacheus ext/
guus meritis ſic p̄ſis nationū. Hul̄ du

bi p̄ſas ē mihi icerta z oēs rōnes z au/
toritates q̄ h̄ic de iducit̄ ſolut̄ p̄nt. tñ
credo q̄ non fuerit carnal̄ ſilius Abrae.
Ad p̄mū h̄ dicit q̄ forte erat p̄ſelitus z ſuſ/
cepit circūciſiōez. Ul̄ dato q̄ gētilē eēt
iſti murmuratores n̄ fuerit auſi ei titulū
gētilit̄at̄ opponere qz erāt gētiliū. i. ro/
manoz ſubdit̄. ſz p̄mū videt p̄babilis
Ad ſcōz dicit q̄ illā reſtitutiōe fz mēre/
s. Tho. n̄ faciebat q̄ſi lege obligat̄: ſz
ſuperogādo. Vel p̄ dicit q̄ eā faciebat
tāq̄ p̄ſelitus. (Venit ei ſilius hois querere
z ſaluū facere q̄d perierat.)

In vigilia ſcti Andree

Stabat Joannes z ex d
ſcipul̄ ei⁹ duo) Jo. j. Unus il
lor̄ erat Andreas: vt in hoc
euāgelio dicit. Ali⁹ ignozat̄ z a
q̄busdā dicit fuiſſe Joānes: q̄ ſe more ſer/
bētū hiſtorias n̄ vult noiare. (Et reſpi/
cēs Jeſū ambulāre dicit. Ecce agn⁹ dei)
Cū at ſic dicit Origenes. i. lege moysiāca of/
ferrent tria genera aialū ſtreſtriū. ſ. vi/
tul⁹ capra z ouis. z ouis aries agnus et
ouis. autū at turtur z colūba. Tñ ſacr/
ficiū agni erat p̄ncipale: q̄d ſingul̄ diez
bus māe z veſpe offerebat ſine muratōe
alta p̄o offerebant ex adiūcto. Iſt̄ chris/
dicit̄ agn⁹: qz chris ē p̄ncipale ſacrifici/
um. qz lz ad ſalutē fideliū p̄ſint omnes
martyres n̄ tñ vt dicit. Tho. niſi inq̄ntū
ſup oblatōz agni q̄ oblatio adūcta p̄n/
cipali ſacrificio imolāf. Et qz ſacrificiū
agni inſ oīa ſacrificia veter̄ leḡ exp̄ſſi⁹
chri paſſiōe figurat̄: rōne inocētie z
rōe p̄ſi i ſolēnt̄ immolabat̄. qz paſca.
Et rōe effect⁹ qz p̄ illd̄ ſacrificiū fuit he/
braic⁹ p̄ſis de future Pharaonis libe/
rat̄. Jo s̄ idem Joānes dixerat. Ecce
agn⁹ dicit ecce q̄ tollit p̄c̄m. i. p̄c̄m mōi: po/
nēdo ſingulare p̄ plū. Ul̄ h̄ dicit rōne
p̄c̄i origial̄ q̄d ē vnā ſp̄cie i oibz hoibz
fz ſctm Tho. j. ij. q. lxxij. Est at ſciedū
ſm maḡ hiſto. qz agn⁹ latine ab aḡſcē/
do dicitur: eo q̄ i magno grege m̄rez ad vo/
cē agnoſcat. ſed grece vt ait dicit ab agnū
q̄d ē p̄ſi. Et qz chris agnouit p̄ez p̄ obe/
diētā z m̄rez p̄ curā. z p̄ſi fuit i paſſiōe
y ij

p quā nob pacē cū dō adq̄sūt: t̄dō vt
at̄ rer i missa d̄r Agn̄ d̄i. Quia p̄o Jo
ānes an̄ p̄dixerat q̄ ch̄s venerat: dū n̄
dixit ista p̄ba d̄ iesu: discip̄l̄ q̄ eū audie
rūt itellerēt q̄ Jes̄ eēt ch̄s messias. z
t̄o securi sūt eū: vt viderēt vbi maneret
Et viderūt: q̄ sic d̄r Ch̄y. I z ch̄s n̄ ha
buerit domū p̄p̄tā. iuxta illd̄: Filī hoīs
n̄ habet vbi caput suū reclinet. Matt.
vii. t̄n vt d̄r n̄ morabat̄ extra domū s̄z i
domo aliena. Ego at̄ ista sic itelligo: q̄
dato q̄ ch̄s habuerit ius i bonis ioseph
aut sue m̄ris siue ip̄a fuit heres vt q̄dā
dicūt siue dorē habuerit. t̄n ch̄s oib̄ re
nūctauit viuēs tāq̄ religiosus vt religi
onib̄ daret p̄ncipiū viuēdi i paup̄tate.
Et audierūt eū duo discip̄l̄ loq̄ntē: et
securi sūt iesū. Cōuersus at̄ Jes̄ vidēs
eos seq̄ntes ser̄ d̄r eis. Quid q̄rit̄? Qui
dixerūt ei. Rabbi: q̄d d̄r interpretatū mgr̄
vbi habetis: Dicit eis. Venite z vide
te. Venit z viderē vbi maneret. z ap̄d
eū māserūt die illo. Hora at̄ erat q̄i de
cīma. Erat aut̄ Andreas fr̄ Simonis
Petri vn̄ ex duob̄ q̄ audierāt a Joā
ne: z securi fuerāt iesū. Inuenit h̄ p̄mū
frem suū Simonē: z d̄r ei. Inuenimus
messiā s̄z q̄ d̄r Aug. hebraice messias
grece vn̄c̄ lat̄ie ch̄s d̄r. q̄z ch̄s iusma ē vn̄
ctio. q̄d ē interpretatū ch̄s. Et adduxit eū
ad iesū. Intuēs at̄ eū Iesus dixit. Tu
es simon filī Joāna) Hora q̄ idē ē filī
Joāna. q̄d bariona. ex bar filī z Joāna.
(Tu vocaber̄ cephas q̄d interpretat̄ petr̄
Sic mgr̄ hist̄o. d̄r cephas ē hebreū z sy
riū: petr̄ p̄o grecū z lati nū: z a petra d̄r
Ucy p̄o nūc illd̄ nomē ch̄s iponat: d̄r
idē q̄ t̄n̄ est dicere q̄ illud imposuerit
q̄n dixit Tu es petr̄ z sup̄ hāc petra zc.
Mat. xvj. v̄l q̄n elegit. xij. z simon̄ im
posuit nomē Petrus. Mat. iij. Si t̄n̄
itelligat̄ nūc h̄ nomē iponere i seq̄ntib̄
n̄ imponit denuo s̄z impostū p̄firmat
(In crastinū voluit exire i galileā z in
uenit philippū. Et d̄r ei Jes̄ Seq̄re me
Erat at̄ philipp̄ a bethsaida ciuitate
Andree z Petri. Inuenit philipp̄ Na
thanael: z d̄r ei. Quē sep̄it Moyses in
lege z p̄p̄he inuenim̄ iesū filiū Joseph
a nazareth) s̄z existim̄ ut̄ d̄z p̄p̄h̄ (Et d̄r

rit et Nathanael. A nazareth p̄r aliqd̄
boni eēt) Sic d̄r Aug. Nathanael cui
sūt ista p̄ba fuit doct̄issim̄ i lege: t̄o for
te itellerit q̄ ch̄s aliq̄ mō veniret a na
zareth z n̄ solū a bethleē. Forze ē n̄ itel
lexit. t̄o ista ei p̄ba vt d̄r duplic̄ legi
p̄nt. s̄. remissive seu affirmatiue. s̄. si illd̄
intellerit. z interrogatiue seu dubitat̄
ne si n̄ itellerat q̄ a nazareth ch̄s ali
q̄ mō veniret. Dic̄ ei philipp̄. Venit z vt
de. Vidit ies̄ nathanael venire ad se: z
d̄r de eo Ecce vere israelita: i q̄ dol̄ n̄ ē.
Dic̄ ei Nathanael. Quā me nosti? R̄n̄
d̄r iesus z dixit ei. P̄r q̄ te philipp̄
vocaret cū esses sub ficu vidit te) Sed
Aug. ad istam q̄n philipp̄ allocutus ē
Nathanael. erat ambo sub ficu: z ch̄s
lōge aberat. Jo iste ex his itellerit q̄
ch̄s cognosceret occulta: t̄o q̄ illūinat̄
a deo stat̄ dixit (Rabbi tu es filī dei:
tu es rex isrl̄). i. Messias (R̄ndit Jes̄
z dixit ei. Quia dixi tibi: vidit te sub fi
cu: credis: maī his videb̄. Et dicit eis.
Amē dico vob̄ videbit̄ celū ap̄tū z an
gelos dei ascēdēs z descē. supra filiū
hoīs). s̄. i. obsequiū d̄iuitat̄ latēz i h̄ia
nitare. Hoc at̄ km̄ sc̄m̄ Tho. factū est
q̄n i passiōe apparuit angel̄ p̄fortās eū:
z i resurrectiōe q̄n descēderūt ad sepul
crū. z i ascēsiōe q̄n duo viri i vestib̄ al
bis steterūt iuxta ap̄tos. P̄r at̄ eē q̄ als
viderit celū ap̄tū z angelos ch̄s obles
quētes: z t̄n n̄ sit scriptū.

In die sc̄i Andree.

Ambulans Iesus iuxta
mare galilee vidit duos fros
Simonē q̄ vocat̄ Petrus: et
Andreas frem eī: mittentes
rete in mare. Erant em̄ piscatores. Et
ait illis. Venite post me facti vos fieri
piscatores hoim̄. At illi p̄rinno reser̄
retib̄ securi sūt eū zc. Mat. iij. P̄r
euāgelij expositiō tota p̄z ex dicit̄ d̄n̄
ca. iij. p̄ festū cr̄n̄icaris.

Sc̄i Thome ap̄li.

Thomas vnus ex duode
cim q̄ d̄r vidim̄ zc. Jo. xij.

De quibusdā festiuitatibus

H^o enāg. expositō h^o i dñica i oct. pasce

Scti Stephani p^o martyr^o.

Ecce ego mitto ad vos
p^ophas & sapientes & scribas
Mat. xxiiij. An p^oba p^ont^o eua
gelij ch^os multipl^o scribas &
phariseos rep^obenderat: & int^o cetera q^o ip^oi
dicebāt q^o si fuissent t^ope pat^or^o suoz ip^oi n^o
occidissent p^ophas. ch^os dixit eis q^o et ip^oi
implerēt mensurā suā. i. q^o facerēt sic p^ores
eoz. & deinde subiūxit q^o h^ontur i h^o euāge.
(Et ex ill^o occider^o & crucifiger^o: & ex eis
flagellabit^o i synag. ve. & p^oeq^om d^o ciuit^o
tate i ciuitate) P^oio q^o notādū ē q^o multi
discipuloz ch^oi & forte oēs fuer^o p^ohe: vt
pt^o d^o Joāne i Apoc. & d^o Agabo Act.
xj. Scti sapientes q^o. s. habuerit p^o diu^o/
nā ispiratōne magnā noticiā diuinoz:
vt Paul^o. Scti scribe. i. docti circa te
ptū sc^opture: vt Nathanael: & Barthias:
Nicodem^o: Gamaliel: & silēs (vt vent^o
at sup^o vos ois sanguis iust^o q^o effusus ē
sup^o terrā) Est at notādū q^o p^octā p^oua/
rtim cōmissa de^o t^opali pena punit vsq^o i
tertia & q^ortā g^onatōne. S^o p^octā cōsa. i.
i q^ob^o cōicat p^ols tor^o vt maior aut p^onci
p^oltor ps et^o fm aliq^os punit etiā vltra
q^ortā g^onatōne. q^o cū vn^o sit p^ols a p^onci
p^oio vsq^o ad finē: s^o punit ille p^ols q^o pec
cauit: sic mahumeriste tādē destruent.
ad quā destructionē coopabūt etiā p^oca
facta t^ope Sabumeri. U^on. j. Reg. xv.
dñs Sauli p^o Samuele i hec p^oba man
dauit. Recēiūt q^ocuq^o fec^o Amalech Isra
eli: quō restitit ei i via cū ascēder^o d^o egypt^o
pro. Hūc igif^o vade & p^oute Amalech: &
demolire vnīuersa ei^o. Poss^o t^on^o dicit
q^o ois sanguis d^o d^o venit sup^o iudeos n^o
q^o erāt t^ope ch^oi aut futuri erāt: s^o q^o erāt
vt fuerant vel futuri erant (a sanguine
Abel iusti vsq^o ad sanguinē Zacharie
filij barachie: quē occidistis int^o tēplū &
altare. Eū at sit duplex altare. s. vnū in
fra domū infiorē tēplū: & vnūz extra in
arrio. iste perijt i h^o scdm altare & tēplū
i. edē infiorē. Querit at q^os fuerit iste
zacharias: Dic^o at Or^o. q^o qdā traditio
vsq^o ad t^opa sua puenit: q^o cum i hierlm
esset in templo loc^o virginib^o deputa

rus: & beata p^ogo post partum filij vel^o
let i illo loco ee: p^ogies illā spellebāt S^o
zacharias p^o Joā. bap. certamē assūp^oit
p^o m^oe ch^oi dices eā loco illo dignā: eo q^o
p^ogo eēt. vn^o occis^o ē. Hiero. Hoc t^on^o q^o d^o
sc^optur^o n^o h^oz auētē eadē facilitate p^orenit
q^o p^obat. Hec ille. Jo^o tener Hiero. cum
alijs ml^or^o q^o iste fuit zacharias occis^o a
Joas rege i arrio tēplū: vt h^oz. ij. Paral.
xxiiij. eo q^o regē & p^olm d^o idolasa i crepa
ret. S^o p^o q^o ille zacharias n^o fuit fill^o ba
rachie s^o iolade. Ad h^oz dupl^or. P^oio s^o
Hiero. q^o barachias iterprat bndictus
dñi. Ioladā s^o dñs appellauit barachia
ad scādū ei^o scitātē. U^on i euāgel^o q^o vrū
tur nazaret^o p^o barachia: vt atr: h^oz iolade
Alto mō d^o s^o aliq^o q^o ioladā fuit bino
ml^o: ita q^o & ioladāz barachias dicebat
S^o q^ore dñs d^o a sāguie abel iusti q^o fuit
p^om^o iniuste occis^o vsq^o ad sāguinē Za
charie: cū ip^oe n^o fuerit vltim^o iuste occi
sus. Ad h^oz d^o Remi. q^o p^o hos duos scād^o
oēs martyres laical^o & sacerdot^o ordi^o
q^o vn^o fuit occis^o i cāpo pastor outū. s. a
bel. ali^o i tēplo sacerdos. s. zacharias. U^o
alif^o poss^o dicit: q^o ip^oe zacharias tūc erat
vltim^o occis^o a iudis d^o q^o legat^o i sc^optura
Nec obstat d^o ioāne: q^o ip^oe fuit occis^o ab
herode (Amē dico vob^o veniēt hec oia su
per g^onatōz istā) S^o p^o q^o ista g^onatō. s.
iudoz n^o occidit oēs p^ophas. Dico fm s.
Tho. q^o ista g^onatō d^o g^onatō maloz: q^o
oēs mali sumūt p^o vna g^onatōe: sic d^o et
g^onatō rectoz. U^o p^o dicit q^o loq^o p^o exag
gerationē vt dicāt isti occidisse oēs iu
stos & p^ophas: q^o maiorē p^ore occisoz occi
derāt. Et lz iud^o a p^oncipio mōi n^o fuerit
iud^o: s^o p^o t^opa iacob & iude. fuerit t^on^o hez
bret vt saltē p^ols. vn^o Bre. d^o q^o hebratē
p^ols hora p^oma ad vīnē p^oduct^o ē. (He
rusalē hierl^o q^o occidit p^ophas & lapidas
eos q^o ad te missi s^o q^ories voluit p^ogrega
re filios tuos quēadmodū gallinaz gre
gat pullos suos s^o alas & noluit. Ecce
relnq^o vob^o dom^o v^oia). i. tēplū (destra) h^o
at n^o ē sic irelligēdū q^ost ip^oi sup^o futi eēt i
hierl^o & tēplū eēt d^o solatū. s^o fcauit ch^oi
stus q^o tēplū d^ostrueret & d^ospgeret sacer
dotes. Et n^o d^ostrificabit ill^o tēplū apl^o
q^o vt dixit daniel vsq^o i finē p^oseuerabit
y iij

desolatio (Dico enim vobis: non me videbitis amodo). i. a tpe passionis que instabat (dicitur nec dicat) in fine mundi istate iudicio (benedictio) que venit in nocte domini. Tunc enim iudei conuertentur ad christum: et postea videbunt eum in iudicio: et benedicent.

Sancti Joannis euangeliste

Dixit iesus petro. Sequere me. Jo. vi. Est autem sciendum quod ea que in principio euangelii scribuntur dicta fuerunt a christo post resurrectionem que apparuit discipulis ad mare tiberiactis. Tunc enim christus predicavit Petro quod sequeretur eum in vniuersali regimine ecclesie: et quod erat mortuus in cruce. Et hoc dixerat ei obscure sub his verbis. Tu senueris extendes manus tuas et alius te cingat. i. ligabit in cruce. et eadem sententiam postea expressit dicitur. (sequere me). i. sequere per mortem crucis: ut exponit Aug. et etiam per officium pastorale. Sed Petrus fuit sollicitus scire quomodo Johannes deberet mori: et de hoc interrogauit. Unde subditur. Conuersus petrus vidit illum discipulum quem diligebat iesus sequente: que et recubuit in cena super pectus eius: et dixit. Domine quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidisset Petrus dixit iesu. Domine: habet autem quod dicitur in Theophrasto: quod morietur vltimus: Aduertendum autem quod hoc iohannes dicitur discipulus dilectus a domino. quod quilibet sit intelligendum sententia Theophrasti. q. xx. declarat. Consuevit ei de hoc esse dubitatio. quia an verba principii euangelii inuisit quod Petrus pro christi amari que Johannes. et per conuersio videtur quod christus pro petro que iohannes dilexit. quia ego diligeres me diligo. Prover. viij. Nec inquit dubitatio multum soluit. Aug. ei refert hoc ad mysterium: dicitur quod vita actiua que fecit per petrum pro diligere deum que vita prelatiua que fecit per iohannem. quia magis sentit vite principii angustias: et estuatur ab eis libari desiderat et ad eum ire. Contemplatiua vero vita de pro diligere: quia magis ea comuat. Non ei finit sicut cum vita corporis sic vita actiua. Quidam vero dicunt quod petrus pro dilexit christum in membris: et sic est pro christo fuit dilectus: unde et ecclesiam comedauit. Johannes annes vero pro dilexit christum in seipso: et sic etiam pro ab eo fuit dilectus. unde et comedauit

vitam meam. Alii vero dicunt quod icertum est quod horum pro christum dilexerit amore charitatis: et sicut que de pro dilexerit in ordine ad maiorem gloriam. Sed petrus dicitur pro dilexisse quantum ad quendam promptitudinem vel feruorem. Johannes vero pro fuit dilectus quantum ad quendam familiaritatem: idcirco que christus et magister demonstrabat pro eius iuuentute et puritate. Alii vero dicunt quod christus pro dilexit petrum quantum ad excellentiam donum charitatis: Johannes vero pro quantum ad donum intellectus. Unde sicut petrus fuit melior et magis dilectus. Sed iohannes fuit quod dicitur. Presumptuosum tamen videtur dicitur hoc. quia ut dicitur Prover. xvj. Spirituum potestatorum est dominus. Hec ille. Est autem sciendum quod idem est. Tho. super iohannem videtur stare in illa ratione quod presumptuosum est familiaritate. Forte tamen dicitur possit quod cum dominus dicitur Petro: diligis me pro his: non voluit inuere quod eum pro ceteris diligeret: sed quod is cuius cura erat committere da pro alijs familiaritate. Cum hoc autem stat iohannes eque et pro dilexisse christum que petrus: et tamen omnium curam non accepit se. quia ut dicitur Tho. i. ad gal. iij. q. vij. Johannes erat maxime idoneus ut esset vicarius christi: et tamen non fuit: ne cum esset christi sanguinis daret posteris plures exemplum vana benedicta sanguineis. Et fuit hoc dicitur eum quod simpliciter pro fuit dilectus a christo que simpliciter fuit melior: quod icertum est: sed tamen christus iohannem se familiarioris exhibuit. ex quo tamen sequitur eum simpliciter fuisse dilectorem vltimorum. Dicitur et iesus. Sic enim volo manere donec veniam. Quid ad te? Tu me sequere. Ergo fuit fmo ille in fratre: quia discipulus ille non moritur. Est autem sciendum quod in istis verbis intellexerit apostolus quod iohannes non esset mortuus. Unde ex hoc fuit fmo iste in fratre. Quod non intelligo que si crederet quod nunquam moreretur: sed quod non moreretur usque ad vltimum que ad iudicium veniet christus. Statutum enim est hominibus seculi mori: ad Heb. ix. Unde et quod post apostolos eundem per sensum in istis verbis. i. quod usque ad iudicium discipulus iste non morietur: sed quod tunc ab antichristo esset necandus. Et horum quod dixerit quod viuere cum Enoch et Hella in paradiso terrestri. Quidam vero quod viuere adhuc in sepulchro: in quod intrasse legitur et non legitur exiisse se. Et hinc sicut dicit Aug. sumunt arguunt metum: quia ut ipse fama sparit apud ephesum

De quibusdā festiuitatibus

et sepulcro et terra sensim scaturire et
ebullire cernit. qñ comora et emissā p ex
piracionē dormieris i eo. Sz oēs istas
opiniones videt ipse Joānes voluisse de
struere cū subiūxit (Et nō dixit iesus: nō
morit: sz sic eū volo manere donec veni
am: qd ad te) Dicit at s. Tho. q. textus
grec^o h: Sed si sic eū volo et est tñ idē
sensus. Tenētes at pdictā opintonē ad
h dicit: q lz chīs nō dixerit ista vba. s.
nō morit: dixit tñ istam sniam sub alijs
pbis. s. sic eū volo manere. Tñ Joānes
negauit qdē chīm illa vba dixisse: sz nō
negauit qñ pā eēt illa snia. Cōtra has
pō opiones arguit Aug. Nā oib; aplis
optabile erat dissolui z eē cū chīs sicut
z Paulo. z h erat eis magnū bonū. s. de
posita sarcina carnis: ad brām vitā euo
lare. Nō g̃ tāo bono p̄uauit discipulū
p alijs dilectū. Aduertēdū est at q ista
Aug. ē vera: sua rō etiā pbat q iō
annes nō dormiat i sepulcro puat^o dul
cedie p̄replatois: z puat^o augmēto me
ritoz suoz: cū dormiēs mererit neqat. n̄
at pbat qñ viuat cū Helia z Enoch.
Sic em opret dicere q etiā helias fue
rit m̄n^o dilect^o oib; alijs p̄bis q nūc s̄t
i p̄tia: qd nō ē ver. qz lz tardes p̄mū: tñ
eū adhuc s̄t vītorz crescit i merito. Tñ
fiet recōp̄satio hui^o retardatois: qz ad
maiorē qñq; vocabit glām q̄ si an ob
ijset. Aug. at p̄p̄te n̄ arguit h: qz isti
dicrum suū n̄ p̄bat nisi p̄ textū euāgelij
quē soluit ipse Aug. z ali; Arguit at p̄
dicētes q i sepulcro dormit. Et ad mo
rtuū de fra ebullire dē q diuic^o illd fit
vt ondat mors hui^o euāgeliste p̄ciosā: z
si n̄ fuerit vtolent illata. Ql̄ fit vt dē a
līa q̄cūq; d̄cā. Text^o g̃ euāgelij sic expo
nit. P̄tio mystice fm Aug. de vita p̄c.
quā chīs vult manere donec veniat ad
vocādū p mortē: z tūc etiā n̄ finit lz p̄f
cit. Actia pō i morte finit: tō dixit (tu)
o Petre q vitā actiua fecas (me seqre) p̄
ferēdo hui^o vite dolores z erūnas vīq;
ad mortē. Secdo fm Chrys. Sic eū vo
lo manere i iudea: donec veniā ad disp̄
dēdū iudeos p Titū z Vespas. Nō ei
vt ait an̄ discessit d iudea q̄ ille ventz
ad iudeā fm chronicas (Quid ad te) q

d his ordiat n̄ hēs (tu me seqre) factēdo
qd moneo. Nā fm eūde Chry. Per^o vt
h colligit z i actib; ap̄loz: vald amabat
ioāne. z tō eū se audiuit vocari ad plac
onē orb: sollicit^o d ioāne quē voluit hē
sociū: q̄siuit d eo: sz chīs noluit eos esse
p̄uctos p̄t mai^o eccle bonuz. Tñ fm
Chry. per^o n̄ infrogauit d morte ioan
nis: sz d placōe. Sicut at dē s. Tho. sup
Jo. ipse ioānes pdiligebat a chīs p̄t q̄
ruoz. s. sapiam: seruoze: puritate: z tene
rā etatē. Et vt idē dē qd̄. itij. fuit marx
me idone^o vt eēt chīs vicari^o: sed noluit
chīs: qz erat su^o p̄saguine^o: ne futur^o p̄
lat^o daret occasio mali: vt dēz ē. Tertio
sz Hiero. z s. Tho. Sic eū volo māere
sine martyrio donec veniā i die mortis
vocare eū. tu me seqre p mortē cruc. vñ
tener s. Tho. q vere mortu^o ē z furrey
xit z ē i celo i corpe z aia. c^o signū hic ac
cepti: qz corp^o ei^o iuentri neq̄ i terra.

Sancto z Innocentiū

Angel^o dñi apparuit in
somnia ioseph dicēs Dar. ij
Ea q i p̄nti euāgel. narrant^o
ptigerit statū p^o discessuz ma
goz a chīs: vt dē mgr̄ hist. q̄uis h vide
atur Dar. dicere: sz post p̄ntatoez chīs
i tēplo: vtz ex Luca. Nā herodes vidēs
magos ad se n̄ fuisse reuersos: credidit
eos fallaci stella d̄ceptos erubiuisse gre
di. sz vbi audiuit q dca erāt d puero ier
su a pastorib; z symeōe z anna: credidit
se delusuz a magis. Et tūc cogitauit de
morte pueroz. Et ioseph mōit^o ē vt fu
geret i egyptū. Ubi at ei angel^o appue
rit: icertū ē lz qdā dicāt q apparuit ei i
via qñ regrediebat a p̄ntatoe pueri i tē
plo. qdā pō q i nazareth vbi p̄ntato
nē fuit fere p duos ānos vl̄ vñū ante q̄
herodes puez iseqret. Nō em ē vñū q
angel^o fecerit eū fugere p duos ānos an
p̄leuroez. Et sic dē mgr̄ hist. tradit q
dño itrāte egyptū: egypti idola corrup
rūt (Surge z accipe puez z m̄rem ei^o z
fuge i egyptū: z esto ibi vsq; dū dicā tē
bi. Futur^o ē ei vt herodes q̄rat puez ad
pdēdū eū. Quis p̄urgēs accepit puez z

mrem et nocte z secessit in egyptu. Et des vidēs qm̄ illusus eēt a maḡ: irat⁹ ē erat ibi vsq; ad obitū herodis: vt adim valde. Et m̄tēs occidit oēs pueros q; plerē qd̄ dēm ē a dño p̄ p̄ham dicēte: erāt i bethleē z i oib; finib; ei⁹: a bima tu z ifra fm̄ tps qd̄ exq; sterat a maḡis. Et egypto vocant filiu; meū. h̄ septū ē Tūc adiplerū ē qd̄ dicitū ē p̄ Hieremiā q; fuit dei fili⁹ p̄ adoptionē. z ēr de filio p̄ham dicēte. s. Hier. xxxj. (Glor i ray ma audita ē). i. i. exelc: eo q; fuerit vox magni clamor; fm̄ Hiero. Tūc cū rama aliqñ sit nomē loci n̄ sic sumit h̄: s; vt est nomē cōe (plorat⁹) q; ad pueros (z vlula tus) q; ad m̄res. Scēdū ē at q; bethleē est sita i tribu Iude: q; fuit fili⁹ nō Ra chel s; Lie: vt; Gen. xxx. Rachel tū fu it septa p̄ bethleē: vt; Gen. xxxv. Pu eri q; dicit filie Lie rōe origis: Rachel vō rōne sepulture. Ad scādū at vbi fue rit ista vox audita: subdit (Rachel plo ras) supple ē vl fuit filios suos). s. occi sos ab herode (z noluit solari: q; n̄ sūt) s; vsuētes. Ut; vō isti inocētes fuerit martyres. Dic q; sic. z vide scēm Tho. qd̄. vj. z. ij. q. cxxij.

Scti Felicis p̄ffozis.

Qui vos audit: me au dit. Luc. x. (Et q; vos sp̄nit: me sp̄nit. Qui autē me sp̄nit: sp̄nit eū q; me misit. Reuer si sūt at septuagita cum gaudio: dicētes Dñe ēr demōia s̄biciūt nob i noie tuo) Est at scēdū q; sathanas dupl; cecidit. P̄mo cecidit d̄ celo p̄ pctm̄: z h̄ sic sul gur. i. celerit. q; q̄ i istari z potent: q; vidētib; āgel bōis: z cū ferore p̄rij pcti z cū flāma tētatois q; hoies icēdit. Alio mō cecidit a p̄tate z dño qd̄ sup hoies añ ch̄i icarnatōez exercebat. Ch̄is ei il lū dieit. Sic q; fm̄ scōs illa p̄ba (Vide bā sarba. sic sul. d̄ ce. cadēte) dupl; expo nūt. P̄mo d̄ casu p̄mo mō. q; ei vt d̄r Li rill⁹ z Bre. apli ianif eleua bāt. eo q; eis d̄mōes s̄bicerēt. iō dñs illū supbie mō tū p̄mere voluit: iducēs exm̄ d̄ruia d̄i aboli: q; ei p̄t supbia euēt. Alio mō ex ponūt d̄ casu scdo mō: quē casu ch̄is vlt dit a p̄ncipio sue naitat;: imo ab etno futuz eēt: subdit. (Et ecce vedit vobis p̄tate calcādū sup p̄tes: sup scōz p̄bet z sup oēs p̄tate iūmic;: z nihil vob noce

De quibusdā festiuitatibus

bit. vep. tñ i h nolite gaudere: qz spūs vobis subiciunt. s. qñ i hoc sit vrm gaudium z pmiū pncipale laborz vestroz: vobis est parata mltro clariora. (Gaudeat ar q noia vra scpta sūt i celis.)

In cōuersiōe sc̄i Pauli apli.

Ecce nos reliquimus oia: z securi sum⁹ te. (Matth. xix. Quid ḡ erit nob) Ad intellegēdū hui⁹ euāgelij opz sc̄re q̄ sūt illi q̄ cū ch̄ro iudicabūt: z quō iudicabūt. Qñcū ad p̄mū s. Tho. iij. di. xlvij. ar. ij. d̄r: q̄ illi erūt viri p̄fecti seq̄ntes volūntatē paup̄tatem: vt i h euāgelio d̄r: P̄mo vt d̄r rōne p̄gruāt. Nā q̄ rēlicerēt oibz adhesionē ch̄ro: n̄ vident h̄re q̄ a iusticia flectat. Sc̄do rōe meriti. Hūilitatē ei debet exaltatio. Int̄ oia ar q̄ despectū faciūt i hac vīta est paup̄tas. Tertio rōe dispositōis. qz p̄ceptū diuinitatū ē p̄ma dispositō ad p̄tē iudicādī. i. ad habēdū cor edoctū talē oī diuina p̄tate vt etā alijs possit eā manifestare. Quia ei diuinitie vltio adq̄runt: p̄mo relinquūt i p̄gressu ad p̄fectionē. Quātū ad sc̄dz sciēdū ē vt d̄r idē ibid q̄ aliqd iudicat mltiplr. P̄mo causalit̄: vt illd vñ aliqs apparet iudicād. Sic ex cōparatōne h̄m̄iuitate iudicabūt. Sc̄do mō i n̄p̄ratiue p̄fentiēdo iudici. Sic oēs sc̄ri iudicabūt. Tertio p̄ similitudinē ad iudicē. s. sedēdo i excelso loco. Et sic fm aliqs p̄fecti viri iudicabūt i iudicio: qz eleuati sūt i aere obuiā ch̄ro. Sz tñ h̄ n̄ sufficit iplere p̄missionē ch̄i. qz n̄ dixit solū sedebit. sed aliqd videt supaddere diuicēs. iudicātes. T̄o Quarto vt d̄r aliqs iudicat ferēdo sniaz i altz. Et h̄ duplr. Vno mō p̄p̄a auctoritate: vt de⁹. Alio mō p̄nūciādo sniaz datā. z sic iudicabūt sc̄i alios ducentes i noticiā dīne snie vt sc̄lāt qd eis debeat. Hoc aut̄ facient admittēdo i feriores ad i p̄spectōz sensuū suoz i his q̄ ad iudiciū spectāt. (Iesus ar dixit ill. Amē dico vob q̄ vos q̄ securi est: mei regeneratōe cū sederit filius hoīs i sede maiestaz sue) i. i resurrectione mortuoz: s. Hiero. (sedebit z vos sup

sedes. xij. iudicantes. xij. tribu isrl). Sic d̄r Aug. xx. de ciuit. d̄t n̄ ē credēdū q̄ soy lū. xij. cū ch̄ro iudicabūt s. p. xij. scatur vniuersitas iudicātū. Et oīs q̄ reliq̄rit domū aut frēs aut sorores aut p̄res aut matrem aut filios aut agros p̄ nomen meū. cētuplū accipiet z vitā etnā possit debet. Sc̄dz Hiero. occasiōe hui⁹ snie qdā dicit qz p̄ resurrectionē mille ānis hoies viuet i h̄ seculo: z tūc oia relicta restituent i cētuplū z postea vitā etnā. Et sibiūgit: qz si i ceteris digna sit p̄missio: in vrozibz tñ apparz turpitudine: vt q̄ vñā p̄ dño dimiserit cētū accipiat in futuro. Sc̄p̄ igit̄ iste ē. Qui carnalia p̄ saluatore dimiserit: spūalia recipiet q̄ cōparatōe z merito sui q̄ si pua: nūero cētenario cōparat. Hec ille.

In purificatōe s. Marie v̄gis

Quā ipleri sūt dies purgatiōis Marie s. legem Moyse. Lu. ij. Est ar sc̄lādū qz s. Tho. iij. q. xxvij. duplex erat leḡ p̄ceptū de ple nata. Nam s. legē moysaicā p̄ q̄libz masculo vltima offerebat sacrificiū: vt p̄z Leut. xij. Qd sacrificiū erat ad expiā dū p̄m̄i i q̄ ples erat p̄cepta: z ad quādā ei⁹ p̄secratiōez: qz tūc p̄mo p̄ntabāt i tēplo. Et tō aliqd i holocaustū: z aliqd p̄ p̄ctō offerebat. Erat ar z aliqd p̄ceptū spectale de p̄mogenit̄ hoīm z iumentoz. Sibi em̄ dñs deputauerat oē p̄mogenitū i isrl: p̄ eo qz ad liberatōez ppl̄ israhelici p̄cussat p̄mogenita egypti ab hoīe vsqz ad p̄ctō: p̄mogenitis filioz isrl̄ reseruatis. Hec sc̄r̄s Tho. Vñ vltra h̄ p̄mogenitū p̄ntabāt dño tāqz ei⁹ p̄secrat⁹: z redimebat certo p̄cio: vtz Exo. xij. Btā ar p̄go sub hac purgatiōis lege n̄ cadebat qz obligabat solū m̄lier q̄ semine iyr̄itl̄ cōceptabat: vtz Nūeri vbi s. tñ h̄c lege voluit ex hūilitate suare: z ne sc̄dā lizarer illos q̄ nesciebāt qz de spūserō cōceperat (tulerūt Iesum i hierl̄m vt sc̄l̄rent eum dño) i. vt offerrēt tanqz p̄mogenitū cōsecratū deo: z redimerēt. Et h̄c ip̄e n̄ aperuerit vuluam. i. fregit

oblatio

claustru pudor: tñ hñ p̄stabat oibz. Tñ
 aut̄ tulerit̄ credit̄ q̄ de tugurto i q̄ nar̄
 erat. (Sic̄ sept̄m̄ ē i lege dñi: qz̄ oē mascu
 llnū adaperiēs yuluā sc̄m̄ dño vocabit̄
 Et vt̄ darēt̄ hostiā fm̄ q̄ dictū est i lege
 dñi q̄ n̄ solū p̄ p̄mogenit̄o s̄z̄ p̄ alijs̄ da
 bati par̄ turtur̄z̄ aut̄ duos pullos colum
 bar̄) Nec erat̄ oblatio paup̄ez̄: vt̄ par̄z̄
 Num. vbī s̄. Ergo m̄r̄ ch̄it̄ fuit̄ paup̄ q̄
 n̄s̄ palliū et̄ auro z̄ gēmis̄ adornem̄.
 De h̄ ar̄ s̄. Tho. vbī s̄. ar. ij. ad q̄rtū sc̄
 dr̄. forma h̄ Leui. xij. p̄cipit̄ vt̄ q̄ possent̄
 agnū p̄ filio aut̄ filia sil̄ z̄ turturē siue
 colūbā offerret̄. Qui p̄o n̄ sufficeret̄ ad
 offerendū agnū: duos turtures aut̄ duos
 pullos colūbe offerret̄. Dñs̄ q̄ q̄ cum̄ dī
 ues cēp̄t̄ nos egen̄ fact̄ ē: vt̄ illī iopia
 diuites effem̄ vt̄ dr̄. ij. Coz. vij. z̄ p̄ se
 paup̄ez̄ hostiā voluit̄ offerri: sic̄ z̄ i sp̄a
 nauit̄ate p̄ants̄ iuoluit̄ z̄ recliat̄ i p̄se
 pio. Nihilomin̄ tñ h̄mōi aues̄ p̄gruūt̄
 figure. Turtur̄ ei qz̄ ē aut̄ loquax̄ p̄dī
 catōez̄ z̄ p̄fessionē f̄idī fecit̄. Quia p̄o ē
 aial̄ solitariū: fecit̄ p̄replatōez̄. Colūba
 p̄o ē aial̄ māfuetū z̄ simplex: māfuetu
 tudinē z̄ simplicitatē fcans. Est̄ ar̄ aial̄
 gregale: vñ fecit̄ vitā actiua. Et̄ iō huī
 mōi hostiā significabat̄ p̄fectiōez̄ ch̄it̄
 mēbroz̄ et̄. Utrūqz̄ ar̄ aial̄ p̄fectu
 dinē gemēdi: p̄ites̄ sc̄dōz̄ luct̄ dēst̄ge.
 Sed turtur̄ q̄ ē solitaria fecit̄ secretas
 oionū lachrymas: colūba p̄o q̄ ē gregal̄
 fecit̄ publicas oiones ecclē. Utrūqz̄ aut̄
 aial̄ duplicatū offert̄. vt̄ fecit̄as sic̄ n̄ so
 lū i aia sed̄ et̄ i corpe. Hec̄ ille. (Et̄ ecce
 hō erat̄ i hier̄z̄ cui nomē Symeō) Iste
 aliq̄s fuit̄ sacerdos famosus. (Et̄ hō
 iste iust̄ z̄ timor̄at̄: expectās̄ violatōez̄
 isrl̄). i. ch̄im̄ (z̄ sp̄ūsc̄t̄us erat̄ in eo. Et̄
 n̄s̄ū acceperat̄ a sp̄ūsc̄t̄o: n̄ visuz̄ se mor
 tē nisi p̄us videret̄ ch̄it̄ dñi) Rūsiō n̄ fit̄
 p̄pe nisi ad interrogatē. Interrogabat̄ ar̄
 iste i oionibz̄ si videre mereret̄ ch̄im̄:
 cuī r̄ps̄ p̄inquū credebatur. Et̄ venit̄ in
 sp̄ū i tēplū). i. venit̄ p̄ sp̄m̄: reuelatiōe. i.
 habita q̄ tūc̄ videret̄ ch̄im̄. (Et̄ cū indu
 ceret̄ p̄uez̄ Jesū parētes et̄: vt̄ faceret̄
 s̄z̄ p̄uetudinē leḡ p̄ eo. z̄ ip̄e accepit̄ eū
 in vīnas suas: z̄ b̄ndixit̄ deū). i. lauda
 uit̄ (z̄ dixit̄. Nunc̄ dimitte). i. dimittes

trāsire. s. ex h̄ mōdo ad al̄tū (suū tuū dñe
 s̄z̄ p̄bū tuū). i. p̄missionē tuā (i pace). i. i
 dere animi. (Et̄ viderūt̄ ocl̄i mei salu
 tare tuū). i. ch̄it̄. n̄ qz̄ ch̄it̄ saluet̄ deū. s̄z̄
 qz̄ p̄ illū saluat̄ de. (Dō parasti) ad vidē
 dū z̄ ad publicadū p̄ ap̄los (an̄ facit̄ oiz̄
 p̄p̄loz̄) fidelit̄ z̄ infidelit̄. Parasti in
 quā illd̄ rāq̄ (lumē ad reuelatōez̄ gētiū)
 .i. q̄ gētes obfure z̄ ignorātie tenebris
 p̄ente reuelabūt̄. i. veniet̄ ad lucē (z̄ gl̄i
 am̄ plebis tue isrl̄) Daḡ ei gl̄ia ē illius
 popul̄: q̄ ex eo nar̄ ē ch̄s. Post̄ istā aut̄
 p̄ntationē ch̄s angelo monētē fugit̄ in
 egyptū statī s̄z̄ aliq̄s: vel p̄ annū s̄z̄ all
 os. Tñ dr̄ Lucas q̄ p̄ purificatiōē re
 gressi sūt̄ in Nazareth.

Scti Valerini martyris

Nolite arbitrari qz̄ vene
 rim pacem mittere in terras
 Matt. x. Nota q̄ christus
 nō venit̄ mittere pacē malaz̄
 que est̄ p̄cordia in malum z̄ p̄ra deum
 sed venit̄ mittere gladium .i. separatiōez̄
 animoz̄ bonoz̄ a malis. Non venit̄ pa
 cem mittere sed gladium. Venit̄ ei sepa
 rare hoīem aduersus p̄rem suū: z̄ filiaz̄
 aduersus matrē suā: z̄ inimic̄ hois̄ do
 mestici eius. Qui amat patrē aut̄ ma
 trē plus q̄ me non est̄ me dignus. Et̄ q̄
 amat filiū aut̄ fillā sup̄ me: nō ē me dī
 gnus. Qui inuenit̄ animā suāz̄ perdet̄
 eam. Vide feria .ij. post̄ diē Palmariū
 (Et̄ q̄ n̄ accipit̄ crucē suā). i. mortē s̄z̄
 aliq̄s quā quisqz̄ tenet̄ assumere fm̄ p̄
 paratiōez̄ animi si oporteret. Vel crucē
 .i. p̄niam z̄ p̄caratē qua alijs̄ hoīs̄ com
 patiunt̄ fm̄ Greg. i homel. Dicit̄ ei vt̄
 ait̄ crux: quia cruciet̄ z̄ seq̄tur me: nō ē
 me dignus. Qui inuenit̄ animā suāz̄
 p̄det̄ illā. Et̄ q̄ p̄diderit̄ animā suāz̄ p̄
 p̄ter me: inueniet̄ eam. Qui recipit̄ vos
 me recipit̄. Et̄ qui me recipit̄: recipit̄ eū
 qui me misit̄. Qui recipit̄ p̄phetam in
 nomine p̄phete) id est̄ nō p̄pter aliq̄d tē
 porale fm̄ Ebry. sed solū ex hoc q̄ p̄ro
 pheta ē (mercedē prophete accipiet) s̄z̄
 obiectiue nō subiectiue. Duplex enim ē
 merces nostra. scilicet̄ sp̄a dēt̄ visio: que

in scriptis

laudato

De quibusdā festiuitatibus

Si merces subiectiue: qz subiectiue est i nro intellectu: z ipm obiectū ystōis. i. dō Prio mō mercedes varie st scōz. qz fm excessū i charitate ē z excessū i pmo. Sz scdo mō yna ē merces oim de (z qz rect pit iustū i noie iusti: mercedē iusti acci/ piet. Et qdū qz portū dderit vni ex mnt mis ist' calicē aq frigidē tm i noie disci pulli: amē dico vob: n pdet mercedē suā)

In cathedra sc̄i Petri apli.

Uenit iesus i partes ce saree (Philippi) Dat. xvj. Sic d̄r Lxx. duplex ē cesa rea. i. stratois: z philippi fra

tris. i. herodistetrarche. Et hec ciuitas postea dca ē paneas (Et interrogabat dī sciplos suos) n̄ vt aliqd addiscerz: sz Pri mo vt ex illoz r̄stione nos z illos istrue ret qz nō erat pur' hō vt videbat' dices Quē dicūt hoies eē filiu hois: At illi dixer: Alij ioānē bapf. alij āt heliā: alij p̄o Hieremā: aut vnū ex p̄his) Scdo ēt interrogat qd d̄ se dicat. fm Hiero. vt discā' z nos eē solliciti qd d̄ nob dicat: vt si bonū sit/augeat: si malū/ corrigat Sciēdū ē āt qz erat apd q̄sdā iudōs opi mo qz aie m̄grēt d̄ corpe i corp'. Glū et herodes audita fama ch̄il: credidit euz fuisse ioānē quē dcollauerat: vtz Bar ei. vj. Et iō turbe q̄ de ch̄io sentiebāt qz scūs eēt: existiabāt qz eēt vn' ex sc̄is mor tuis: puta heliā aut hierem'. fm qz i eo aliq̄ videbāt idicta sc̄itaz q̄ videbāt p̄ cessisse i aliq̄ istoz. z sic d̄ alijs (Dic ill' te sus. Vos āt quē me eē dicat: R̄ndens simō petr' dicit. Tu es ch̄is fili' dī vi ut. R̄ndēs āt iesus: dixit ei. Brūs es si mō bariona). i. fili' ioānis: a bar qd ē fi li': z ioāna (qz caro z sāguis). i. hō (n̄ re/ uelauit tibi: sz p̄z me' qd ē in cel'. Et ego dico tibi: qz tu es petr': z sup hāc petra edifcā. ecc̄līaz meā) Hoc āt fm Aug. li. retracta. dupl' p̄t itelligi. Vno mō: vt spē petr' sit petra in q̄ ecc̄līa ē fundata Alio mō vt ch̄is sit ipa petra quā pe/ tr' ē p̄fessus: z in q̄ ē fundata ecc̄līa (Et porte iserl). i. petā vl' doctrie hereticoz fm Hiero. q̄b̄ itur ad tartaz: vl' demo nes fm Oig. vl' tormēta z blādīmēta

Sancti Matthei apli.

Confiteor tibi pat' dñe celi z terre) Dat. xj. Confiteor tibi inqz. i. laudo te: sz Tu gu. (qz abscondisti hec). i. fides sacra d̄ aduētu suo fm Hila. (a sapiētī/ bus z prudētīb). i. i ocul' suis: vt sūt su p̄bi: puta scribe z pharisei (z reuelasti ea paruul'. Ita p̄z qz sic fuit placitū an te Dia mihi tradita st a p̄e meo. Et nō nouit filiū). i. p̄fecte z cōprehēsiue: imo neqz clare z patens nisi miraculose: vt Moyses z Paul' (nisi p̄z. neqz p̄ez qz nouit nisi fili' z eui voluerit fili' reue/ lare) Cū em tā p̄z qz fili' sit ifinit': neu rer eoz cōprehēdi p̄t nisi ab intellectu in finito: cuiusmōi ē diuin'. z neuter p̄t ab intellectu creato naturalr videri vt est. (Venite ad me oēs q laborat' z oneraz ti est') sub onere corplis fm Aug. vl' sub onere peti fm Hila. vl' sub onere spali um fm Greg. vl' forte sub onere p̄cepto rū z certimontaz moysatce leg' (z ego re ficiā vos) h̄ p̄ dulcedinē grē: z i futuro p̄ suauitatē gl'ie (Tollite iugū meū sup vos). i. legē euāgelicā (z discite a me q̄a mit' sū z hūllis corde. Et inueniet' req̄ em aiab' v̄ris. Iugū em meū suauē ē et on' meū leue) p̄ inītiū fm Raba. Vel leue ē amāri fm Aug. vl' leue ē cōpartio ne veter' leg': q̄uis mult' pastores nō nunqz tot supiducāt. Guamīa librati q̄ ē i ch̄io: vt tolerabiliora sint austerale

plenaie p̄tū qm dano

su uela'

credenti reme ano

u. o. i. b. u. l. i. f. e. s. p.

u. o. i. b. u. l. i. f. e. s. p.

gls veteri edicta. His pfecto puenit illud *Mat. xxij. Alligat onera gustare.*

In annūciatōe b. Marie vrgis

Missus ē angelus Gabriel et c. *Lu. j. Vide s. feria q. rta post tertiā dñicā aduēr.*

Sanctorum Tiburtij et Valeriani

Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. *Mat. x. (i medio luporum. Estote s. prudentes sicut serpentes: et simplices sicut colubae. Caute at ab hoib. Tradet enim vos in palatium et in synagogis suis flagellabunt vos. Et ad principes et ad reges ducentur propter me: in testimonium illi et gentibus. Cum aut tradet vos nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Contrarius huic videt esse illud. j. Pet. ij. Parati sitis ad satisfactorios omni posceti vos ratione de ea que in vobis est spe. Soluit autem: quia cum homo habet spiritum ad delibandum quid loquatur: dicit cogitare: aliter retaret deum. quoniam homo non habet rationem: vnde putat quoniam aliquid eius furor trahit ad iudicium: tunc non dicit cogitare quid loquatur. i. non dicit de se anxiam. Hic. Cum in medio amicorum certamen erit: tubemur esse solliciti. cum autem est iudicium terribile et plebes insanientes et timor vndique: auxilium a christo prebet: ut confident loquantur. et non obstentur. Hec ille. Quoniam notant dicit saluator: (Dabit ei vobis illa hora). i. i tali necessitate (quid loquamini. Non enim vos estis qui loquamini: sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis. Tradet autem fratrem in mortem et patrem filium. et iurget filium in parentes: et morte eos afficiet. Et eritis odio omnibus hoibus). i. iudels et gentilibus: propter nomen meum. Qui autem perseveraverit usque in finem homo salvus erit)*

Sancti Petri martyris

Siquis vult post me venire *Luc. ix. (abneget semetipsum et tollat crucem suam) et sequatur me. Qui ei voluerit animam suam facere perdet illam. Nam qui perdit animam suam propter me: salvam faciet illam. Quid enim proficit homini si lucrifecit universum*

mundum: seipsum autem perdat: et detrimetur sicut faciat. Preter autem homo euangelium ex dicit et allegat super in festo sancti Valeriani mart. excepto. Qui me erubuerit et meos sermones). i. qui non audebit profiteri fides in casu in quo tenet id facere (hunc filius hominis erubescet). i. non reputabit de numero suorum. Sic dicit s. Thome. ij. q. ij. e. necessaria confessio fidei non spiritus: cum de hoc sit preceptum affirmativum: sed pro loco et tempore pura quoniam ex taciturnitate subtrahit deo honor et pro virilitas sua (cum venerit in maiestate sua et patris et sanctorum angelorum)

Sanctorum Philippi et Jacobi apostolorum

Non turbet cor vestrum *Jo. xij. Sciedum est quod in nocte tene dominus apostolus predicaverat suam predictam. In negationem Petri: et suum recessum: propter quod omnia erant in magis tristitia. Jo. p. pba patris euangelij voluit eos gloriar. (Credite in deum et in me credite) per prophetiam. et in hoc inuit se deum. Non enim credimus proprie nisi in deum. Quoniam non recte dicit. Credo in ecclesiam catholicam: sed Credo ecclesiam catholicam. i. i. celo et in ipso deo et ecclesia triumphat in multitudine. Nam domus alicuius dicitur in quo habitaret Invenit autem in scriptura quod deus habitet in celo. sed pro specialis ostensione glorie: et in seipso: et in sanctis vie pro fide: et in scriptis patris pro gram communitate. sed dominus de deo et celo loquitur dicitur (In domo patris mei mansiones multe sunt) In celo quidem multe sunt loca corporalia in potentia tamen. et quaedam sunt superiora: quaedam inferiora et propter minus dignum. In deo autem sunt multe mansiones ad hunc sensum: quod beatitudo que a creatura habet de deo multos habet gradus: quia non omnes equaliter videntur (Si quis minus dixerit) sunt due dictiones et duo accedunt homo. et intendit dicere saluator sicut expositorum dicitur: quod si iste mansiones non eent ibi: vult in quo seu in aliquid minus essent ibi quod dixerat: ipse homo dicitur. Vel pro dicit quod intendit dicere. Si in preteritum non ad plenum dixisset vobis quod factum est: tunc dico vobis (quia vado parare vobis locum) Locum autem celestem mansionis quantum in se est spiritus fuit parum sicut divina predestinatione. et in quantum in se est nullum habet dese*

De quibusdā festiuitatibus

est. s; q̄ ad nos q̄ n̄ habebam⁹ ius intrā
di n̄ sp̄ fuit par⁹. Ehis fillū ipetrauit
ereq̄ndo p̄destinationē: seu dā do nobis
ius intrādi i illū p̄ mortē suā: r̄ mittēdo
sp̄m̄ctm̄ (Esti abiero r̄ p̄pauero vob lo
cū: itez venio). i. ventam i morte. s; q̄ ad
gl̄iā ap̄t̄erant assumēdi (r̄ accipiā vos
ad meipm̄: vt vbi sū ego r̄ vos sitē). Et
q̄ ego vado sitē: r̄ vīa scitē) Contra: q̄a
Tho. dr. q̄ neurz hoz sciebāt. Gyl' ch̄is
vī Tho. falsū dr. Rūdo q̄ vterq; vez
dr̄ diuersimode. Sciebat ei Tho. vīa
istā r̄ t̄m̄nū. s; nesciebat q̄ illa vīa esset
vīa: r̄ q̄ tal' termin⁹ eēt termin⁹. Sic si
ego vidēre Andrēā r̄ n̄ crederē q̄ eēt an
dreas: negarē me andrēā videre sine mē
dacio: imo ēē forte sine falsitate. q̄ n̄ vi
derē andrēā vt sic. alī' ar̄ vt diceret me
videre andrēā. i. illū q̄ ē andreas. Ter
min⁹ q̄ hui⁹ vīe erat deitas r̄ gl̄ia etna.
Vīa p̄o erat humanitas et passio ch̄is
quā ap̄t̄ nesciebāt p̄fecte eē vīa. iō sub
dit (Dicit ei Thomas. Dñe nescim⁹ quo
vadis. Et quōd possum⁹ vīā scire: Dicit
ei ies⁹. Ego sū vīa) r̄ōne hūanitatē (p̄t̄i
tas) r̄ōne deitatis vīe seu intellectē (r̄ vīa)
r̄ōne deitatis amate. Vñ ch̄is ē vīa r̄ōne
hūanitatē: r̄ termin⁹ ad quē nos tm̄ r̄ō
ne dirat. Et si dicas q̄ ch̄is erat tā bea
t⁹. iō n̄ accedebat ad britudinē. Dico q̄
n̄ erat br̄s q̄ ad cor⁹: s; solū q̄ ad aiāz.
Vñ ē ip̄e ch̄is n̄ solū erat vīa: s; ē vīa
tor r̄ t̄m̄n⁹ (Nemo venit ad p̄rem nisi
p̄ me. Si cognouisset me. r̄ p̄ez meū vti
q; cognouisset. Et amodo cognoscet
eū r̄ vidist' eū. Dicit ei Philipp⁹. Dñe
ōnde nob p̄rem r̄ sufficit nob. Dicit ei Ye
s⁹. Tāto tpe vobiscū sū r̄ n̄ cognouistis
me: Philippe q̄ videt me: videt r̄ p̄rem
meū). i. eētā r̄ substantiā p̄ris seu q̄ est
p̄r fill⁹ ei ē eētā q̄ ē p̄r r̄ essentia p̄ris:
s; ip̄e nō sit p̄r. r̄ in hoc voluit dicere q̄
pater nō poterat vidēri nisi sicut r̄ fill⁹
q̄ ad diratē. s; p̄ intellectū: r̄ nō p̄ oculū
corporeū. Quō ar̄ vna p̄sona diuina sit i
alta Dico fm̄ theo. q̄ h̄c: q̄ eētā vnt
us ē in alta. cū eadē sit oim̄ eētā. Est
enī r̄ alī' modus hui⁹ ieristētie: d̄ q̄ alī.
Eōipō ar̄ q̄ fill⁹ p̄ opa miraculosa p̄ba
bat se deū. p̄babat p̄ez i se eē. vñ dicit

Propf opa ip̄a credite: q̄. i. p̄r faciebat
p̄ fillū (Et quō tu dicis: oñde nob p̄ez.
Nō credis qz ego i p̄r: r̄ p̄r i me ē: Uer
ba q̄ ego loqr̄ vob: a meipō n̄ loqr̄. Pat
ar̄ i me manēs: ip̄e facit opa. Nō credi
tis qz ego i p̄r: r̄ p̄r in me est. Alīoq̄n̄ p̄
pter opa ip̄a credite. Amē amē dico vo
bis: q̄ credit in me opa q̄ ego facio r̄ ip̄e
faciet r̄ maiora hoz faciet) Hoc ar̄ tri
plicit' intelligit. Vno mō q̄ntū ad doctri
nā: qz p̄les p̄uersi s̄t ab ap̄t̄s q̄ a ch̄io:
r̄ p̄dicabāt varijs linguis. ch̄is ar̄ vnt'
ca. i. hebreā: Secdo mō q̄ ad modum alt
quē faciēdi miracula. Nā magnū erat q̄
ch̄is p̄p̄a auctoritate faciebat miracula
r̄ aliq̄n̄ solo p̄bo. r̄ aliq̄n̄ ad tactū vesti
mētoz aut similitudinū. r̄ q̄ ad h̄ mal⁹ fu
it q̄ Petr⁹ sanabat sola vmbra corp⁹s r̄
vestimētoz suoz vt p̄ez Act. v. Tertio
q̄ntū ad subam rei facie n̄ absolute sed
p̄ditionalr̄. Si ei fuisset op⁹ maiora fe
cissent q̄ fecerit ch̄is tpe q̄ p̄dicauit: qz
impediissent solē a suo motu mltō me
li⁹ q̄ Josue. Ratio ar̄ oim̄ est: qz ch̄is
ibat ad p̄ez: r̄ p̄r missur⁹ erat sp̄m̄ctm̄
q̄ fortificat' ap̄t̄i p̄dicatur' erāt p̄ orbē.
Per ista ar̄ voluit ch̄is p̄bare se eē deū.
sic arguēs. Si opa que ego p̄sonalr̄ fa
cio oñdūt q̄ sū de⁹ r̄ q̄ pater i me ē: mlt'
to magis opa maiora que factā p̄ alios
petentes in noie meo r̄ in nom̄ne meo
miracula facientes hoc idē ostendent.
Vñ subdit. (quia ego ad p̄ez vado. Et
quodcunq; petieritis patrem i nom̄ne
meo) dummodo debite petatis (hoc fa
ciam.)

Sc̄tē Catarine de Senis

Simile est regnum celo
rū grano sinapis (Matt. xij.
(Regnum celoꝝ). i. doctrina
euāgelica fm̄ Hiero. simile ē
(grano sinapis) qd̄ fm̄ Aug. callidū ē: r̄
venēa r̄ pellit (qd̄ accipies hō). i. ch̄is (se
mīa uit i agro suo). i. humano corde fm̄
Hiero. (Qd̄ minūmū) qd̄ ē) a p̄ncipio
qz videbat stulticia credere deū crucifi
xum (oib; semibus) scilicet oia semina. i.
fm̄ Hiero. ius omēs p̄hoz disciplinas

(Quia autem creuerit maiore omnibus olivis). i. se
 et phox. (z sic arbor ita ut volucres ce
 li). i. aie credentes (veniat z habitet i rai
 mis et) crededo q i ea tradit. Vel fm
 Chry. qz dñs dixerat q solū qnta ps se
 mis ceciderat i trā bonā. z q ibi sil' exor
 te fuerat zizantia: ne aliq's crederz q pau
 ci remāerēt fideles: h dñs excludit p hāc
 pabolā i q fz mēte ei' figurat q rātū de
 beret ecclia crescere i agro hui' mōi: q vo
 lucres celi. i. nobilissimi pncipes hitarēt
 i ramis ei'. i. sō ei' obedierāt. Et huc cō
 sonat seqns pabolā: i q p fermētū modi
 cū z calidū figurat paucitas fidelīū tpe
 ap'loz: q cōmitti mltē farie. i. trib' sar'z
 p q tres pncipales orb' pres. Asia Afri
 car' Europa scāf: torā i sui naturā puer
 tert. i. ad fidē. Est at' satū gen' mēsure.
 Dicta at' mltē edina sapia q ap'los ml
 sit ad p'dicādū. Dī f' (aliā pabolā locu
 r' ē eis. Sic ē reg. celoz fermēto: qd ac
 ceptū mltē abscondit i farine: sar'z trib':
 dōec fermētātū ē totū. Nec oīa locut' ē
 tes' i pabolā turbas) p' causā dicitas
 frēqnt' (z sine pabol' n loq'bat eis: vt adi
 pleret qd dcm ē p'pham dicētē. Aperi
 am i pabol' os meū zc.

In inuētiōe scē crucis

Erat homo ex pharise
 is Nicodemus nomine prin
 ceps iudeorum. Vide i festo
 sancte Trinitatis.

In festo Corone dñi

Apprehendit Pilatus
 Jesū z flagellauit zc. Joā.
 xix. Ex se ptz torū pñs euan
 gelium.

Scī Joānis an portā lati.

Dixit Jesus Petro: seq
 re me) Vide i festo sancti Jo
 annis euāgeliste.

In trāslatiōe b. Dñici cōfesso.

Uos estis sal tre Mar
 thei. v. Est at' notādū q ver
 ba pñtis euāgelij dixit chrs
 discipul' suis. z seqnt' itell

gun' dicta p'lar' oib'. Et qz doctre p
 laroz: sō et de doctozib' intelliguntur
 Assimilant at' salt' P'rio: qz p doctrinā
 celestīū: corpa a corruptiōe pseruāt fm
 Hila. Secdo: qz p eos p'ditur hoiz gen'
 fm Hiero. i. p'ficiē vt sit sapidū p itelle
 ctū z amorē diuioz. Tertio: qz sine sap
 pore celest' sapie quā ist' tradūt nulluz
 sacrificiū bonoz opez ē acceptū dō: sō
 sine sale nullū sacrificiū offerebat dō in
 lege moysalca fm Remi. Quarto fm
 eudē Remi. qz celestis sapia p ap'los p'
 dicata exccat humores carnaliū opez:
 aufert putredinē z ferorē male puerfay
 tiōis: z vermē libidinose cogitationis.
 Hec ille. (O, si sal euanuerit). i. si do
 cteria errauerit fz Hiero. vl' i p'secutiōib'
 d'fecerit fz Aug. (i q). i. p quē (fallief). i.
 p'dief tra. sine hoies trem. q'si dicat Nō
 erit p quē p'pls corrigat z p'firmet (Ad
 nihilū valer' vltra nisi vt m'ctat foras)
 extra ecclia p excōicartōez si sit heret'
 e'. Vt extra ecclia q ad meritū: si sit pec
 cator (z p'uleet ab hoib') tanq' ab alio
 ad ima ruēs (vos est' lux mōi) Sic at' p
 lat' st sal: p'cipue qn p doctrinā monent
 affectū exhortādo ad p'temptū terreno
 rū z amorē celestīū: ita st lux: qn p do
 ctrinā illūināt intellectu circa credēda
 z sūt sic ciuitas fort' ad quā p'fugunt
 debiles. Hñ n pñt. i. n debēt abscondi tā
 cēdo p'itatē fidel' loco z tpe oportuno.
 Sed qz lux doctrine sine effectu operū
 parū valet doctoz i parū p'ficiē auditō
 ri. sō subdit' (Nō p' ciuitas abscondi sup
 mōtē posita. neq' accēdūt lucernā z po
 nūt eā sub modio: s' sup cadelabz vt lu
 ceat oib' q i domo s'c. Sic luceat lux ve
 stra corā hoib' vt videāt opa v'ra bona
 z gl'ificēt p'rem v'rm q i celē) Hora lux
 v'ra. i. doctria q sine opib' auditōrib' pa
 rū: doctozib' at' nihil pdest s'z port' in
 dū obest. Sic at' dē glo. postq' saluator
 docuit quales debēt eē doctozes: docet
 qd debēt dicere: dicēs (Nolite putare
 qm veni soluere). i. transgredi vel annū
 billare q ad moralia. i. decē p'cepta deca
 logi (legē aut p'phas nō veni soluere sed
 adimplere) Ad intellectu aut istoz: qz
 varia dicūt doctozes p'posito: oib' ex

De quibusdā festiuitatibus

positioib; omiffis fm ppam mētē aliq̄
dicem⁹. Sciendū ē q̄ ex doctria sancti
Tho. ij. ij. vbi d̄ legeuerit loq̄t; q̄ i p̄di
tra lege erant tria ḡna p̄ceptorū. Que
dā ei dicebant moralia. i. decē p̄cepta d̄
calogū. Ista erāt de lege nature: iō sp̄ ha
bēt durare sicut sp̄ eadē est hominī nā.
Quedā p̄o erāt ceremonialia: p̄nētia
s. ad diuinū cultū. Ista fuerūt figura
riua: sicut immolatio agni pascal figura
bat ch̄ri passionē. Postq̄ q̄ cōplera fue
rūt illa q̄ p̄ ralia figurabant: cessare des
buerūt ista p̄cepta. Si ei etiā nūc imo
laret iste agn⁹ significaret q̄ ch̄ri adhuc
eēt mortur⁹: qd̄ ē impiū. Un̄ z sine pec
cato ralia fuari n̄ possūt. Et hinc ē q̄ p̄
ceptū d̄ sc̄ificatioe sabbati cū eēt parti
morale. s. q̄ ad h̄ vt aliq̄ tpe cessātes ho
mies a fullib; op̄ib; vacarēt d̄o: et parti
tim ceremonialē. s. q̄ ad h̄ q̄ istd̄ tps eēt
sabbatū qd̄ interpretat rēges z significa
bat q̄erē ch̄ri i sepulcro: cessauit q̄ ad se
cūdū sed n̄ q̄ ad p̄mū. Un̄ aliq̄d̄ tps va
m⁹ deo sed n̄ sabbatū. Quedam p̄o p̄ce
pra erāt iudicialia q̄. s. p̄nēbant ad regi
mē ppl̄: vt qd̄ ille q̄ furabat aliqd̄ resti
tueret illud z aliqd̄ pl̄. Ista aut̄ n̄ pos
sūt eadē r̄grue dari omnib; ppl̄is: ideo
varianto p̄plo ista variant. Un̄ ea ch̄rus
reliq̄t in arbitrio p̄ncipiū: ita q̄ nō tene
mur illa fuare sicut moralia: nec ēt. phibe
mur ea obseruare sicut ceremonialia.
Tota ista doctrina ē sc̄i Tho. Ch̄rus
q̄ impleuit legē q̄ ad moralia ea obfua
do. z declarādo z p̄silla supaddēdo. De
clarauit ei q̄ iteriores mor⁹ antm̄ etiā
sine exteriori ope sūt peccata qd̄ iudei n̄
credebāt: nisi forte vbi lex exp̄scep̄tiaz
phibeat. Imo qm̄ lex phibet p̄cupiam
vrozis aliene: nō intelligebāt de p̄cupia
luxurie sed auaricie. Naz z sc̄us Tho.
ij. ij. vbi supra dicit q̄ voluntatem adul
teri iudei n̄ credebāt peccatū. Cerimo
nialia aut̄ z p̄phetas ch̄ri impleuit exhibē
do p̄tate quā significabāt. Sz vntuer
salter totā legē q̄ ad moralia z cerimo
nialia z legalia impleuit p̄ obseruatiā
vsq̄ ad mortē. Amen q̄ppe dico vobis
donec trāseat celū z terra: tota vnū aut
q̄ ap̄er nō p̄teribit a lege) Forū est l̄tē

tera hebraica: iōtha p̄o greca. z s; Rap
banū i numero signat decē: iō q̄ feat de
cē p̄cepta moralia: Apex p̄o nō ē littera
sed signū q̄ valor discernit l̄taz. Nam
ap̄d hebreos aleph valet a. z e fm q̄ ad
dunt ei diuersa p̄icta q̄ ap̄ices dicunt z
fcant ceremonialia. Neq; iōtha q̄ neq;
apex: sine impletioe p̄dicto mō p̄ranst
bit. Quāuis ēt dicere possumus q̄ iste
mod⁹ ē loq̄ndi q̄ significat q̄ tota lex vs
q̄ ad mima p̄dictis modis v; impleuit
q̄ntū ad oia p̄cepta obligatiua z q̄ntuz
ad oēs p̄phetias (donec). i. q̄usq; transe
at celū z terra) q̄ dicunt transire non s; z
subam s; s; q̄litate accidentalē: qz tam
celū q̄ fra post iudiciū erūt lucida suo
mō pl̄ q̄ ante vt als dictū ē. (Quī s; sol
uerit). i. nō obfuaerit: vt nō sane intel
lexerit fm glo. (vnū de mādāt; ist; min
mis) Ista mādata minima s; Ch̄r;.
sup̄ Bar. z in home. sunt ip̄e d̄claratō
nes decē p̄ceptorū: q̄s ch̄ris statim erat do
ctur⁹: pura q̄ nulli licet sine causa trascti
z q̄ n̄ licet p̄cupiscere mulierē turpiter.
Dicunt aut̄ ista mādata minima a ch̄ro
fm Ch̄r;. qz sicut de se ita z de suis p̄
cept; hūilia dr. Vel minima fm Aug.
sūt ip̄a p̄cepta Moyss: maria p̄o q̄ sup̄
addit ch̄ris (z docuerit sic hoies: mini
m⁹ vocabit in regno celoz). i. fm Ch̄r;. z
damnabit tempe resurrectionis: qd̄ hic re
gnū celoz dr: eo q̄ i tali tpe tā aia q̄ cor
pus iustoz erit in gl̄ia. Vel fm Grego.
p̄ regnū celoz eccl̄ia intelligēda est: in q̄
doctor q̄ soluit mādātū: minim⁹ voca
tur. qz cul⁹ vsq; despiciē restat vt elus f
mo p̄remnat. Hec ille. (Quī autē fecerit
rit z docuerit hic magn⁹ vocabit in re
gno celozum.)

Sanctorum Bervasij z Pro thasij.

Quom egrederetur Ies⁹
(de tēplo) Bar. riiij. Ad itel
lectū hoz q̄ i h̄ euāgelio dicit
tur. sciendū est q̄ ap̄ll̄ creder
bant q̄ post destructionē hierl̄: statim
deberēt oia p̄sumari z mōs finiri. Iō
qz ch̄ris eis p̄dixerat rutnā templi: z cō

sequēter ip̄i cūstāt? hierlm: interroga
uerit em de duobz vtz Dar. xxiij. scz
de rpe destructōis hierlm: z signis ad
uer' chri z destructōis mōi. Et de his
duobz ē hīc dicunt interrogasse. de pri
mo ibi: qñ ista fient. de scdo p̄o tbi: z qd
signū. In p̄nti ar euāgelio rangit rñsto
solū q ad p̄mū q̄strū. Aut illi vn̄ ex di
scipulis fuit. Vḡ aspice q̄les lapides
z q̄les structure. Et rñdens seius ait il
li. Gl̄ōs has oēs magnas edificatōes:
Nō relinquet lapis sup lapidē q nō des
truet. Et cū sederet in mōte oliuaz con
tra templū: interrogabāt eū sepati Pe
trus z Jacobz z Iohannes. z Andreas
Dic nobis qñ ista fient: z qd signū erit
qñ hec oia incipiet p̄sumari. Et rñdens
Iesus cepit dicere illis. Videte ne quis
vos seducat. Vlt em ventet in nomie
meo id est vsurpado sibi nomē meū (di
cēt) Talis fuit Simon mag^o: quē dī
cebāt p̄ntē dei magnā samaritani: vtz
Act. viij. Tales fuerūt ēr mlti aliī fm
Hiero. iminere ruina hierlm. Sz qz vt
idē ait a rpe dñice passōis: i p̄plo iude
oz q̄ peritit sibi p̄chō dari barabbā la
trone sedētōsū n̄ defuerūt sedētōes ctus
um nec hostiū bella: ideo dr dñs (Cum
audierit aut bella z opintōes bello: uz
ne timuerit. Opz em hec fieri sed nō
dū finis) id est nō dū erit desolatio z de
structio iudee z hierlm fm Hiero. sed
vsq̄ ad q̄dragesimū annū differet p̄dit
era desolatio. Ideo securi estote i iudea
Et i iij. xl. annis z rpe obsiditōis hieru
sālē p̄gerunt oia q̄ saluator h̄ dicit er
plura. Sic ei ex Iosepho parz innume
re sedētōes z fames a. erba z pestis eos
inuast: z terrores de celo. Eurger aut
gens sup gentē: z regnū sup regnum et
erunt terremō p̄ loca z fames. Inictū
dolor hec. Videte autem vosmetip̄os
Tradet ei vos i p̄cilijs z in synagogis
vapulabit. Et an reges z p̄sides ita
bitis p̄t me i testimoniū illis. Et i oēs
gentes p̄mū) an. l. q̄ destruat hierlm
(opz p̄dicari euāgelii) Beda. Hoc ita
fuisse completū eccl̄iastice restant h̄sto
rici: q̄b̄ refert q̄ apli oēs multo an̄ exci

dū iudee putnece ad p̄dicādū euāgelii
toto orbe fuerūt disp̄si: excepto Jaco
bo Sebedei z Jacobo fr̄e dñi: q̄ i iudea
p̄ p̄bo dñi p̄us sanguinē fuderāt. Nec
ille. Sic ar euāgelii semel est p̄dicatū
z p̄ venit desolatio hierlm ita vna alta
vice p̄dicabit z deinde venter desolatio
mōi. vtz p̄ Aug. ad Elichiū. z s. Tho.
j. ij. vbi loq̄t de lege euāgelica. z super
epla ad Romā. (Et cū duxerit vos tra
dentes nolite p̄rogitare) Hoc declarat
tū ē supra in festo sancti Tiburtij z Ga
leriani (qd loq̄mint: sed qd darū fuerit
vob i illa hora id loq̄mint. Nō em vos
estis loq̄ntes sed sp̄sctūs Tradet aut
frater fr̄em in morte z p̄ filii). l. p̄pter
zelū idolor. qz qñ aliq̄ ad fidē p̄uertē
bant qñq̄ parētes ēr stricissime eos ac
cusabāt: vtz elo idolor vt dicit ē. vel p̄
uato odio aut cupiditate diuitiaz: vtz
de brō Paulo p̄mo eremita vl̄ ēr timo
re tyrannoz q̄ istos p̄di z accusari iube
bāt. (z p̄urger filij in parētes: z morte
eos afflicēt. Et eritis odio oibz p̄t noz
mē meū. Qui ar sustinuerit vsq̄ in fili
nē hīc salu^o erit.)

In vigilia sancti Joannis ba ptiste

Hic in diebus herodis re
gis iudee) Luc. j. Ad intelle
ctū eoz q̄ i p̄nti euāgelio dī
cunt. sciedū ē vt habet. j. Pa
ral. xxiij. q̄ David ordiauit i misterio
tepli dñi ec. xxiij. sacerdotes: q̄ vt etiā
restat m̄ḡe h̄sto. dicebant sumi sacery
dotes: ita tñ q̄ vn̄ erat sup eos q̄ simpli
citer erat summ^o sacerdos: siue ēr de nu
mero illoz. xxiij. siue nō. Et singli eoz
habebāt singul septimanis ministrare
fm ordinē sorte decretū. Abia aut fuit
sub octava sorte: a q̄ descēdit Zachari
as pater Joānis. Vtz p̄o fuerit sum^o
m^o sacerdos vl̄ n̄ ē maḡ inf aliq̄s p̄cer
tatio. l. inf Nicolanm de Lyra z Pau
bur. sz tñ credo q̄ n̄ fuerit simplr sum^o
sacerdos sz sz qd: i q̄ntū fuit vn̄ d. xxiij
Abia) profertur autem hīc. Abia vltij

De quibusdā festiuitatibus

ma acuta: qz ē ideclinabile / z vxor illi
ō filiāz Barō: z nomē ei⁹ Helisaber.
Erāt ar iustitābo an deū: icēderes i oibz
mādarz z iustificatiōibz dñi sine qrela.
Et n̄ erat eis fili⁹: eo qz esset Helisaber
steril: z ābo pcessissent i vobz suis. Fa-
ctū ē ar cū sacerdotio fungeret Zachari-
as i ordie vic⁹ sue an deū: fm p̄suetudi-
nē sacerdotij: sorte exiit: vt icēsus ipone-
ret igressus i tēplū dñi. Et ois mltitu-
do ppli erat orās forz hora icēssit. Sacri-
ficiū fiebat extra tēplū. i. extra domuz
iteriorē. fiebat em i atrio qd erat imedi-
ate ppe illā domū. s. tñ itra domū erat
altare icēssit sup qd ponebat icēsus exple-
to sacrificio. Erz p̄o illd altare cēt inf-
sectāscōz vlnō: ē qd inf doctores. Aug.
tenet qz sic. aliq qz n̄: qbz assentio (Appa-
ruit ar illi āgel⁹ dñi stās a dextr⁹ altar⁹
icēssit. Et Zachari. turbat⁹ ē vidēs: z ti-
mor irruit sup eū. At ar ad illū āgel⁹
Ne timeas Zacharia: qm exaudita est
deprecatio tua) Ista deprecatio fm: Aug.
itelligit ē facta p p̄plo: n̄ ar p filio hū-
do. Nā ē āgel⁹ dicere qz hitur⁹ cēt filiu
n̄ creditit ei. Scdm alios p̄o erat de p̄-
carlo p filio hūdo: quā tñ tūc nō effude-
rar: s. lōge an (z vxor tua Helisaber pa-
riet tibi filiū: z vocab nomē ei⁹ Joāne)
.i. in qz ē grā vlcui datū ē. sic em itēp̄ta-
tur. Bed. Singular⁹ meriti idicū daf
q̄ries hoibz nomē iponit a dō vlnūctaf
Hec ille. (z erit gaudū tibi z exultatio
z mlti i naritate ei⁹ gaudebūt). s. amici
z vicini. In festo p̄o n̄itar⁹ ei⁹ gaudē
chritani. z vt fert etiā pagani (erit ei ma-
gn⁹ corā dño: z vinū z siceram n̄ bibet)
Est aut sicerā sue⁹ ex frugibz z pomis
coct⁹. p̄cipue dactyl⁹ exp̄ssus: qz p̄t iebria
re sic z vinuz (z spūscō replebit adhuc
ex vtero m̄ris sue) Et qz p̄z fuit i vte-
ro sacrificat⁹ sic z Hieremias: de qz dēm
ē Hierē. j. Anteqz exires d vulua scripsi
caute. Idē a fortiori credit d brā p̄gie
lz ex scriptura nō hēat (z mltos filioz isrl
puerter ad dñm deuz ipoz. z ipē p̄cedet
an illū) nascēdo: p̄dicādo baptizādo (in
spū z p̄tute Helie). i. scitate Helie: cui
fuit filius p̄mo i aspitrate vic⁹. sedo i cō-
stātia docēdi p̄tate. tertio i p̄cedēdo p̄-

mū dñi aduēti: sic helias p̄cedet scdm
(vt puertat corda parz). i. iudeoz fm
Grecū: qz iudei p̄ies fuerūt aploz (i filii
os). i. an filios seu aplos fm eūdem. ad
qz d̄lligēdos Joānes iducebat iudeos
z ad eis credēdū. s. subd̄f z icredulos
ad prudētiā iustoz) qz prudētiā fm Bez
dā p̄sistit i grēdo salutē n̄ ex opibz legi:
s. ex fide chri (pare dño). i. ad suscipiēdū
dñm seu ch̄im (plebē p̄fectā). i. deuorā

In die sc̄i Joānis baptiste

Elizabeth impletū ē r̄pus
pariēdi: z pepit filiū) Luc. j.
(Et audierūt vicini z cogna-
ti eius: qz magnificauit dñs
miscōiam suā cū illa: z p̄gratulabant ei
Et factū ē in die octauo venērē circūci-
dere puez: z vocabāt eū noie p̄is sui za-
chariā. Et r̄idēs m̄r ei⁹ dixit Nequa-
qz s. vocabit⁹ Joānes) Et h̄ parz fm mul-
tos qz n̄ solū Zacharie s. etiā Helisaber
fuit reuelatū a deo nomē p̄curatoris. Nō
em potuit illd a marito didicisse. qz vt
d̄t br̄us Lucas extulit mur⁹ de tēplo qm
āgel⁹ ei apparuit. Esti d̄cat qz potuit
scribere illd nomē an sicut tūc: dicit p̄ qz
vex qdē ē: s. tñ si illd sc̄p̄sisset z reuelas-
p̄us nō q̄suisissent h̄ tūc ab illo (Et d̄p̄e-
rūt ad illā: qz nemo ē in cognatōe tua qz
voceet h̄ noie. Innuēbāt ar p̄t ei⁹) s. s. si
gnis. Et qz p̄z qz nō solū mur⁹ sed etiā
lurd⁹ erat fact⁹. Si em potuisset audi-
re p̄ba: nō significassent ei illi p̄cept⁹ su-
os p̄ mur⁹ seu h̄mōi s̄ḡ (quē vellēt voca-
ri eū) Et postulās pugillarem: sc̄p̄it d̄t
cēs: Joānes ē nomē ei⁹. Et mirari s̄c̄
vniuersi). s. qz p̄t z m̄r quēntērē i nomie:
maxie qz Zacharias nō dixit: vocabit⁹
Joānes. s. dixit: Joānes ē nomē ei⁹. in
h̄. s. innuēs qz h̄ nomē erat ipostū a deo
sp̄i puero (Ap̄tū ē aut ilico os ei⁹ z lin-
gua ei⁹. z loq̄bat b̄ndicēs deū) Sacha-
rias em fuit p̄cussus p̄uarōe loq̄le: eo qz
angelo loq̄nti nō creditit: diffidens de
sua senectute z vxoris sterilitate: z vlcz
ad natiuitatē filij fuit mur⁹ (z fact⁹ est
timor magn⁹ sup oēs vicinos eoz). i. ad
miratio vel timor sup Zacharia casti-
F ij

1000 m̄rēp̄atē

gato p angelū (z sup oia mōtana iudee
diuulgabat oia pba hec. Et posuerūt
oēs q̄ audierāt i corde suo dicētes Quis
putas puer ille erit? Etenim man^o dñi. i.
p^o (erat cū illo) qz. f. circa illū faciebat
m̄ fracta (Et Zacharias p̄ ei^o replet^o ē
spūscō: z p̄hauit dicēs) In sua p̄berta
duo p̄dicit. i. q̄ de^o v̄s̄itauit nos m̄tē
do Joāne q̄ eēt p̄cursor ch̄i. z ēt q̄ de^o
fec̄ redēptōem. i. m̄s̄it redēptōre plebis
sue. i. p̄l̄i sui (B̄nd̄ict^o dñs deus isrl̄: qz
v̄s̄itauit z fec̄ redēptō. pleb̄ sue.

In vigilia apostolorum Petri
et Pauli

Simō Joānis diligit me
pl^o bis) Jo. vi. Est ar̄ icieduz
q̄ ea q̄ i p̄nc̄i euāge. narrant cō
tingēt qm̄ saluator appuit Pe
tro z socijs ei^o p̄sc̄atib^o i mari tyberia
dis post suā r̄surrectōz (Simō ioānis)
sez fili^o (diligis me pl^o bis). i. pl^o q̄ alij
ap̄l̄i q̄ erāt p̄res. i. Thomas Nathana
el z duo filij Sebedei: z alij duo q̄ s̄ūt i
noiat. Inrogat ar̄ de h̄ ch̄is: ad inue
dū q̄ is q̄ eligit i plarū dz eē alij mell
oz. Un̄ lz fm̄ iura sufficiat eligere suffi
ciētē: tū q̄ ad deū q̄libz tenet eligere me
ltorē. nō meliorē simplr. i. d̄ mag^o h̄z de
charitate: s̄z meliorē q̄ ad h̄. q̄. f. p̄sidera
z oib^o ē ap̄tor ad regimē. Ceter^o tū pa
rib^o eligēd^o ē melior simplr: qz filior est
sumo pastor. Vide de h̄ sc̄m̄ Tho. ij. ij.
q. lxij. q̄d̄. vj. (Dic̄ ei: Ecclā dñe tu sc̄is
qz amo te) nō dr̄ ar̄ pl^o q̄ alij. qz suā fra
gilitatē i negatōe fuerat exp̄. vl̄ qz vt
dr̄ Aug. ignorabat alioz corda (Dic̄ ei
Pasc̄e agnos meos). i. ic̄p̄sc̄es (Dic̄t
ei iter) Iterato dr̄ vt oñdat q̄ntū n̄s̄uz
debeat facere plar^o de subdit^o (Simon
Joānis diligit me: At̄ illi: Ecclā dñe
tu sc̄is qz amo te. Dic̄t ei iteruz. Pasc̄e
agnos meos) i. p̄sc̄es (Dic̄t ei tertio
Simō ioānis amas me: Corrip̄t^o est
Petrus qz dixit ei tertio: amas me fm̄
alt̄qs eo q̄ ch̄is freq̄nt̄ interrogaret qd̄
sc̄tebat. Un̄ fm̄ alios p̄r̄st̄at^o est: qz et̄
mut̄ ne ch̄is sibi p̄diceret aliqd̄ maluz
furuz. sic. t̄ fecerat qm̄ dixit ei q̄ ter illū

eēt negatur^o. Er̄ dr̄ ei: Dñe tu oia nosti
tu sc̄is qz amo te) dr̄ ei: Pasc̄e oues m̄.)
.i. p̄fectos. Et neqs̄ crederz leue on^o p̄f
se: oñdit ch̄is ad qd̄ ordiabat ouis̄ suaz
pastorē. qz ad h̄ vt p̄ morte oñderet ca
duca oia p̄tēda. Un̄ subdit^o (Amē a
mē dico tibi: cū eēs iunior cigebas te z
ambulabas vbi volebas. Lū ar̄ senie
ris extēdes man^o tuas) sez i cruce (z all
us) sez carnifer te ciget). i. ligabit i cruce
z ducet q̄ tu nō vis) sez fm̄ sensualita
tē. i. ad morte (Hoc ar̄ dixit) sez ch̄is (N
gnificās q̄ morte) s̄. ipe Pet^o (clarifica
tur). i. gl̄ificatur (eēt deū) Significat
uit em̄ q̄ crucifigeret

In die ap̄loz Petri z Pauli

Venit Iesus i pres̄ ces
saree p̄hillip̄p̄ z c. Vide sup
i cathera sc̄i Petri

In cōmemoratiōe sc̄i pauli

Ecce nos reliqm̄ oia z c
Vide sup̄ in Cōuertiōe san
cti Pauli.

In octaua apostolorum Petri
z Pauli.

Visit Iesus discipulos
suos ascendere i nauicla. Mat.
xij. Pr̄ ar̄ p̄ns̄ euāgelij ex̄ di
ctis sabbato añ p̄mā dñicā q̄
dragesime

In festo septē fratrum.

Quēte iesu ad turbas
ecce m̄ z c. Mat. xij. Vide fe
ria q̄rta post p̄mā dñicā quat
dragesime.

Sc̄te Mariemagdalene.

Dogabat Iesū qd̄ p̄ba
rise z c. vide feria. v. post q̄r
tā dñicā q̄dragesime

Sc̄i Apollinaris ep̄l.

Acra ē cōtēctio iter eoz:
qs̄ eoz videret eē maior) Lu.
xxij. (Dixit autē eis. Reges

De quibusdā festiuitatibus

gētū dñānt eoz. 7 q̄ p̄tēz hñt sup eos
bñfici vocāt. Vos at̄ n̄ sic: s; q̄ maior ē i
vob̄ fiat sic̄ mior. 7 q̄ p̄cessor ē sic̄ mīstra
roz. Nā q̄s maior ē: q̄ recūdit. an q̄ mīnī
strat: Nōne q̄ recūdit: Ego at̄ i medio
vīm sū: sic̄ q̄ mīstrat. Vos at̄ est; q̄ p̄mā
sist; mecū i t̄tā t̄tōib; meis) Hoc euan/
geliū p̄z ex dicit; s̄ferta. s̄ij. p̄ sedaz dñī
cā. xl. q̄s totū. Dicitū at̄ p̄tētiōis d̄ q̄
h̄ d̄r: s; t̄deo. fuit: qz q̄rebāt int̄ se q̄mā
eēt q̄ ch̄z traderet: s; p̄o Grecū fuit qz
discedere ch̄zo op̄rebat aliq̄ue eoz fieri
alioz p̄ncipē (Et ego d̄spono). i. trado
(vob̄ r̄gnū) rā ec̄clē mīstrat; eul; fuerit fa
cti rectores: q̄ ec̄clē trīūphāt; e; fuerit i
morte facti ciues 7 p̄r reges: qz oēs sc̄ri
i p̄lā aliq̄ mō r̄gnāt: qz. i. regē ille i que
oc̄ suū velle dirīgūt (vt edat; 7 bibat;) s; p̄z
sac̄z eucharistie (sup mēsa meā). i. sup
altā meū (i reḡ meo). i. ec̄clā mīstrā
te. v̄l vt edat; 7 bibat;. i. vt fruamī sup
mēsa meā. i. sup v̄l p̄p̄ b̄nificā v̄l s̄oēz d̄i
tar; 7 sedeat; sup th̄rono. s̄ij. iudicātes
duodecim trib; isrl)

Sc̄ri Jacobi apostoli.

Accessit ad Iesum mat
filioz Zebedei zc. Et de fe
ria q̄ra post dñicā sc̄dam q̄
dragime.

Sc̄tē Marthe v̄ginis.

Trauit Ies; i q̄ddā cas
tellū Lu. x. Ictō castellū de q̄
h̄ agit; fuit Berbanīa vt dicit
Orige. (Et m̄lier q̄dā Martha
noīe) soroz. i. Lazari (exceptit illū. i.
i domū suā. Et huc erat soroz noīe ma
ria: q̄ ēt sedēs sec; pedes dñī audiebat p̄
bū illius) mag; suauitate eius delectata
(Martha at̄ satagebat). i. p̄ virib; co
nabat (circa fr̄q̄ns). i. q̄tidianū (miste
rū). i. circa p̄p̄atōez ifectiōis p̄ch̄zo et
discipul; (Que stetit) fessa discursib; (et
at̄) alacris: zcū ruerētā 7 p̄fidētā mag;
(Dñe n̄ ē tibi cure q̄ soroz mea r̄lq̄t me
solā mīstrare. Dic ḡ illi vt me adiuuet.
Et r̄ndēs dicit. illi dñī. martham artha
sollīcita eoz: 7 turbat;. i. inq̄ret; (erga
p̄līmā). i. p̄p̄ m̄lta (Porro vnū ē neca
rū). i. de; v̄l vnū. i. m̄c; vnitas: s̄ue q̄et

Et vnū. i. vita p̄p̄latia v̄l actus. Ne
cesse ē ei vt q̄ deo fuit. futat v̄l i actua
v̄l i p̄p̄latia v̄l i v̄ra q̄. S; tū
p̄p̄latia ē simplr̄ m̄ltoz q̄ actua. i.
q̄. q̄. clxxxij. 7 ē f̄inis e; s̄ij. di. xxxv. In
casu tū necitat; d̄m̄lctit p̄p̄latia p̄p̄
actua (Martha optimā p̄tē elegit). i. v̄l
tā p̄p̄latia (q̄ n̄ aufere; ab ea) sic̄ acti
ua q̄ cessat i morte. Cōsistit em̄ i futiōis
q̄ exhibem; hoib;. Ultraq; p̄o v̄lta fuit i
brā v̄gīe Maria. Nam; p̄uabat oīa vi
cta d̄ch̄zo p̄fēs i cor̄d suo: 7 rur; dice
bat q̄stuaia s; Hiero. eo. s. vt arbitroz
qz 7 d̄ q̄stū v̄luerz: 7 p̄ sc̄tis paup̄ib; fa
cerz q̄stū. Iō i assūptōe e; legit; b̄ eua.

Sc̄ri Petri ad vincula

Uenit Iesus in partes
cesaree Philippi zc. Et d̄ su
pra in cathedra sancti Pet
ri

In Inuētiōe sc̄ri Stephani

Ecce ego mitto ad vos
pp̄heras zc. Et de supra i fe
sto Stephani.

Sc̄ri Dñici cōfessorz

Vos estis sal terre. v̄d
sup in trāstatiōe b̄ti Dñici.
In trāstatiōe dñī

Asumpsit Iesus Pet
rum Jacobum 7 Joānem
vide sabbato sc̄da quadra q̄
gestime.

In vigilia assūptōis b̄tē v̄ginis

Loquente Iesu ad tur
bas. vide dñica. iij. i quadra
gestima.

In die assūptōis b̄tē v̄ginis.

Trauit Iesus in quod
dam castellum zc. Et de supra
in festo sancte Marthe.

gato p angelū (z sup oia mōtana iudee
diuulgabat oia pba hec. Et posuerūt
oēs q̄ audierāt i corde suo dicētes Quis
putas puer ille erit? Etenim man^o dñi. i.
p^o (erat cū illo) qz. f. circa illū faciebat
m̄ fracta (Et Zacharias p̄ ei^o replet^o ē
spū scō: z p̄ haurit dicēs) In sua p̄berta
duo p̄dicit. i. q̄ de^o v̄s̄itauit nos m̄tē
do Joāne q̄ eēt p̄cursor ch̄i. z ēt q̄ de^o
fec̄ redēptōem. i. m̄s̄it redēptōre plebis
sue. i. p̄lī sui (B̄nd̄ict^o dñs deus isrl̄: qz
v̄s̄itauit z fec̄ redēptō. pleb̄ sue.

In vigilia apostolorum Petri
et Pauli

Simō Joānis diligit me
pl^o bis) Jo. vi. Est ar̄ icieduz
q̄ ea q̄ i p̄nc̄i euāge. narrant cō
tingēt qm̄ saluator appuit Pe
tro z socijs ei^o p̄sc̄atibz i mari tyberia
dis post suā r̄surrectōz (Simō ioānis)
sez fili^o (diligis me pl^o bis). i. pl^o q̄ alij
ap̄lī q̄ erāt p̄res. i. Thomas Nathana
el z duo filij Sebedei: z alij duo q̄ sūt i
noiat. Inrogat ar̄ de h̄ ch̄is: ad inue
dū q̄ is q̄ eligit i plarū dz eē alij mell
oz. Un̄ lz fm̄ iura sufficiat eligere suffi
ciētē: tū q̄ ad deū q̄libz tenet eligere me
ltorē. nō meliorē simplr. i. d̄ mag^o h̄z de
charitate: s̄z meliorē q̄ ad h̄. q̄. f. p̄sidera
z oibz ē ap̄tor ad regimē. Ceter^o tū pa
ribz eligēd^o ē melior simplr: qz s̄ltor est
sūmo pastor. Vide de h̄ sc̄m̄ Tho. ij. ij.
q. lxij. q̄d̄. vj. (Dic̄ ei: Ecclā dñe tu sc̄is
qz amo te) nō dr̄ ar̄ pl^o q̄ alij. qz suā fra
gilitatē i negatōe fuerat exp̄. vl̄ qz vt
dr̄ Aug. ignorabat alioz corda (Dic̄ ei
Pasc̄e agnos meos). i. ic̄p̄sc̄es (Dic̄t
ei iter) Iterato dr̄ vt oñdat q̄ntū n̄s̄uz
debeat facere plar^o de subdit: (Simon
Joānis diligit me: At̄ illi: Ecclā dñe
tu sc̄is qz amo te. Dic̄t ei iteruz. Pasc̄e
agnos meos) i. p̄sc̄es (Dic̄t ei tertio
Simō ioānis amas me: Corrip̄t ar̄ est
Petrus qz dixit ei tertio: amas me fm̄
alt̄qs eo q̄ ch̄is freq̄nt̄ interrogaret qd̄
sc̄iebat. Un̄ fm̄ alios p̄r̄st̄ ar̄ est: qz et̄
muit̄ ne ch̄is sibi p̄diceret aliqd̄ maluz
furuz. sic. t̄ fecerat qm̄ dixit ei q̄ ter illū

eēt negatur^o. Er̄ dr̄ ei: Dñe tu oia nosti
tu sc̄is qz amo te) dr̄ ei: Pasc̄e oues m̄.)
.i. p̄fectos. Et neqs̄ crederz leue on^o p̄f
se: oñdit ch̄is ad qd̄ ordiabat ouis̄ suaz
pastorē. qz ad h̄ vt p̄ morte oñderet ca
duca oia p̄tēda. Un̄ subdit (Amē a
mē dico tibi: cū eēs iunior cigebas te z
ambulabas vbi volebas. Lū ar̄ senie
ris extēdes man^o tuas) sez i cruce (z all
us) sez carnifer te ciget). i. ligabit i cruce
z ducet q̄ tu nō vis) sez fm̄ sensualita
tē. i. ad morte (Hoc ar̄ dixit) sez ch̄is (N
gnificās q̄ morte) s̄. ipe Pet^o (clarifica
tur). i. gl̄ificatur (eēt deū) Significat
uit em̄ q̄ crucifigeret

In die ap̄loz Petri z Pauli

Venit Iesus i pres̄ ces
saree p̄ d̄l̄t̄ p̄t̄ zē. Vide sup
i cathera sc̄i Petri

In cōmemoratiōe sc̄i pauli

Ecce nos reliqm̄ oia zē
Vide sup̄ in Cōuertiōe san
cti Pauli.

In octaua apostolorum Petri
z Pauli.

Visit Iesus discipulos
suos ascendere i nauicla. Mat.
xij. Pr̄z ar̄ p̄ns̄ euāgelij ex̄ d̄
ctis sabbato añ p̄mā d̄nt̄cā q̄
dragesime

In festo septē fratrum.

Quēte iesu ad turbas
ecce m̄ zē. Mat. xij. Vide fe
ria q̄rta post p̄mā d̄nt̄cā quat
dragesime.

Sc̄te Mariemagdalene.

Dogabat Iesū qd̄ p̄ba
rise zē. vide feria. v. post q̄r
tā d̄nt̄cā q̄dragesime

Sc̄i Apollinaris ep̄l.

Acra ē cōtēctio iter eoz:
qs̄ eoz videret eē maior) Lu.
xxij. (Dixit autē eis. Reges

De quibusdā festiuitatibus

gētū dñānt eoz. z q̄ p̄tēz hñt sup eos
bñfici vocāt. Vos at̄ n̄ sic: s; q̄ maior ē i
vob̄ fiat sic̄ mior. z q̄ p̄cessor ē sic̄ mīstra
roz. Nā q̄s maior ē: q̄ recūdit. an q̄ mīnī
strat: Nōne q̄ recūdit: Ego at̄ i medio
vīm sū: sic̄ q̄ mīstrat. Vos at̄ est; q̄ p̄mā
sist; mecū i t̄tā t̄tōib; meis) Hoc euan/
geliū p̄z ex dicit; s̄ferta. s̄ij. p̄ sedaz dñī
cā. xl. q̄s totū. Dicitū at̄ p̄tētiōis d̄ q̄
h̄ d̄r: s; t̄deo. fuit: qz q̄rebāt int̄ se q̄mā
eēt q̄ ch̄z traderet: s; p̄o Grecū fuit qz
discedere ch̄zo op̄rebat aliq̄ue eoz fieri
alioz p̄ncipē (Et ego d̄spono). i. trado
(vob̄ r̄gnū) rā ec̄clē mīstrat; eul; fuerit fa
cti rectores: q̄ ec̄clē t̄tūphāt; e; fuerit i
morte facti ciues z p̄n̄ reges: qz oēs sc̄ri
i p̄lā aliq̄ mō r̄gnāt: qz. i. regē ille i que
oc̄ suū velle dirigit (vt edat; z bibat;) s; p̄z
sac̄z eucharistie (sup mēsā meā). i. sup
altā meū (i regē meo). i. ec̄clā mīstrā
te. vt̄ vt̄ edat; z bibat;. i. vt̄ fruamī sup
mēsā meā. i. sup vt̄ p̄f̄ b̄n̄ficā vīstōez dī
tar; z sedeat; sup th̄rono. s̄ij. iudicātes
duodecim trib; isrl̄)

Sc̄ri Jacobi apostoli.

Accessit ad Iesum mat
filioz Zebedei zc. Et de fe
ria q̄ra post dñicā sc̄dam q̄
dragime.

Sc̄tē Marthe v̄ginis.

Trauit Iesū q̄ddā cas
tellū Lu. x. Ictō castellū de q̄
h̄ agit; fuit Berbanīa vt̄ dicit
Orige. (Et mīler q̄dā Martha
noīe) soroz. i. Lazari (excepti illū. i.
i domū suā. Et hūc erat soroz noīe ma
ria: q̄ ēt sedēs sec̄ pedes dñī audiebat p̄
bū illius) maḡ suauitate eius delectata
(Martha at̄ satagebat). i. p̄ virib; co
nabat (circa fr̄q̄ns). i. q̄tidianū (miste
rū). i. circa p̄p̄tōez ifectiōis p̄ch̄zo et
discipul; (Que stetit) fessa discursib; et
at̄ alacrit; zcū ruerētā z p̄fidētā maḡ
(Dñe n̄ ē tibi cure q̄ soroz mea r̄l̄q̄t me
solā mīstrare. Dicit; q̄ illi vt̄ me adiuuet.
Et r̄ndēs dicit; illi dñī. martham artha
sollīcīta eoz: z turbat;). i. inq̄ret; (erga
p̄līmā). i. p̄f̄ mītra (Porro vnū ē neca
rū). i. de. vt̄ vnū. i. m̄c; vn̄trā: s̄ue q̄et

Et vnū. i. vita p̄p̄latia vt̄ actus. Ne
cesse ē ei vt̄ q̄ deo fuit. fuit vt̄ i actua
vt̄ i p̄p̄latia vita vt̄ i v̄traq;. S; tū
p̄p̄latia ē simplr̄ mēltoz q̄ actua. ij.
ij. q. clxxxij. z ē f̄inis e; s̄ij. di. xxxv. In
casu tū necitat; d̄m̄lctit; p̄p̄latia p̄f̄
actua (Martha optimā p̄tē elegit). i. vt̄
tā p̄p̄latia (q̄ n̄ aufere; ab ea) sic̄ acti
ua q̄ cessat i morte. Cōsistit em̄ i fut̄ijs
q̄ exhibem; hoib;. Vtraq; p̄o vita fuit i
brā v̄gīe Maria. Nam; p̄uabat oīa vi
cta d̄ch̄zo p̄f̄erēs i cor̄d suo: z rur; dice
bat; q̄stuarīa s; Hiero. eo. s. vt̄ arbitroz
qz z d̄ q̄stū v̄uerz; z p̄ sc̄tis paup̄ib; fa
cerz q̄stū. Iō i assūptōe e; legit; b̄ eua.

Sc̄ri Petri ad vincula

Uenit Iesus in partes
cesaree Philippi zc. Et d̄ su
pra in cathedra sancti Pet̄
ri

In Inuētiōe sc̄ri Stephani

Ecce ego mitto ad vos
pp̄heras zc. Et de supra i fe
sto Stephani.

Sc̄ri Dñici cōfessorz

Vos estis sal terre. v̄d̄
sup in trāstatiōe b̄ti Dñici.
In trāstatiōe dñī

Asumpsit Iesus Pet̄
rum Jacobum z Joānem
vide sabbato sc̄da quadra q̄
gestime.

In vigilia assūptōis b̄tē v̄gis

Loquente Iesu ad tur̄
bas. vide dñicā. ij. i quadra
gestima.

In die assūptōis b̄tē v̄ginis.

Trauit Iesus in quod
dam castellum zc. Et de supra
in festo sancte Marthe.

In decollatiōe sci Joānis bap.

Misit Herodes ac tenuit Joāne. et vinxit eū i carce
re p̄ herodiadē vxorē Phi
lippi fr̄is sui: q̄ duxerat eā
Mar. vj. De cā incarcerationis Joānis
dicitur ē dñica. iij. de aduētu. et nunc
addim⁹ q̄ q̄ recitat. Mḡr h̄sto. et Be
da. ip̄a herodias f̄z aliq̄s fuit filia A
rethē regis: f̄z reuera vt ibi sep̄sim⁹ fuit filia
Aristoboli. Nup̄sit aut̄ f̄z Josephū
vt recitat mḡr h̄sto. herodi. n̄ q̄dē hero
di agrippe v̄l tetrarche: f̄z cuidā herodi
filio herodis ascalonite ex filia simōis
sacerdotis. Forte t̄m vt d̄r p̄dic̄ mḡr. iste
herodes dicebat ēt Philipp⁹. Dicebat
ēi Joānes herodi. Nō h̄z tibi h̄c vxorē
fr̄is tui. Herodias at̄ insidiabat illi et
volebat occidere eū nec poterat. Hero
des at̄ metuebat Joāne. i. ppl̄z zelāre
p̄ Joāne. t̄mebat ei rebellionē ppl̄i. Vn̄
et ne ppl̄us rebellaret f̄ngebat se liben
ter audire Joāne (sciens eū v̄l iustū et
sc̄m. et custodire eū. Et audire eo ml̄
ta faciebat. et libent̄ eū audiebat) q̄ntū
ad aliquā sc̄itillā rōnis v̄l apparēt: reue
ra at̄ ip̄e vt cōplacere adultere deside
rabat et̄ morte fm̄ suam Bede (et cum
dies oportū accidisset). i. ad homici
diū p̄p̄radū: vt irēdebat adult̄ et adul
tera (herodes natal̄ sui cenā fec̄: p̄ncip̄
b⁹ tribunis et p̄mis galilee. Cūq̄ itroiss
set filia ip̄i⁹ Herodiadis et saltasset). i.
ehorissasset (et placuisset Herodi siml̄q̄
recumbentib⁹. rex ait puelle. Pere a me
quod vis et dabo tibi. Et iurauit illi: q̄ q̄
qd̄ petieris dabo tibi: h̄z dimidiū regni
mei) Juramētū at̄ regis fuit vt Joāne
sub legitima cā necare videretur: et iur
ppl̄s n̄ rebellaret (Que eū exisset dix̄. m̄l
sue. Quid petas? Et illa dixit. Caput
Joānis baptiste. Cūq̄ itroiss̄z stari eū
festinatōe ad regē: petiuit dicēs. Vlo
lo vt p̄tin⁹ des mihi i disco/ caput Joā
nis baptiste. Et p̄ristat⁹ ē rex). i. app̄a
rent et f̄z op̄inione ast̄ctū: vt d̄r Beda.
Nā Joseph dicit⁹ ē p̄ ch̄ri: q̄ ita vide
bat et putabat D̄ at̄ iste herodes rex: n̄
q̄ habuerit diadema: sed q̄ regnabat

tanq̄ dñs (p̄pter iusturandū et p̄pter ill
discubentes noluit eā p̄ristare: f̄z m̄l
so sp̄iculate p̄cepit afferri caput ei⁹ in
disco. Et decollauit eū i carcere: et attu
lit caput ei⁹ in disco: et dedit illd̄ puelle
et puella dedit matri sue. Duo audito
discipli eius venerūt et rulerūt corpus
eius: et posuerūt illd̄ in monumētō. Est
autem notandum q̄ ab hac morte raro
aut nūq̄ suos milites ch̄ius liberauit:
qui t̄m eos sep̄ssime libauit ab alijs cru
ciatib⁹. Hoc autē lō factū puto: q̄ hec
mors int̄ violētās mortis videt̄ minus
dedecor⁹ et doloris h̄c vt i p̄sibus. Ab
hac ḡ nō eripuit q̄s mori voluit in testi
moniu⁹ p̄itatis: et t̄m liberauit ab alijs:
sive ad cōpescendā vesantiā eorū q̄ vltios
res mortis in verisum conabant infer
re: sive ad p̄fortādū milites suos forte i
terdū trepidantes.

In natiuitate br̄e reginis.

Liber generatiōis Iesu
ch̄ri) Mar. j. Supple hic est.
v̄l Ḡliso esate. l. hec ē. Hebr̄et
em̄ cōit̄ omittūt ly est. Et t̄m
telligit de generatiōe tp̄all. q̄ diuina est i
effabilis (filij Dauid filij Abraā) Isti
duo ponunt vt radices in ch̄ri genealo
gia. P̄rio: q̄ ad istos facta ē sp̄cāl̄is pro
missio. Sc̄do: q̄ Dauid fuit p̄ncip̄alis
iter reges: et Abraam int̄ p̄larchas. ex
regib⁹ aut̄ et p̄larchis debebat descēde
re ch̄ri. P̄ponit aut̄ Dauid h̄z sit t̄p̄e
posterior. P̄rio p̄f̄ reglā dignitatem: et
itep̄ ne bis reperendus fuisset Abraā i
termedio vno postco. i. Dauid. s. dicen
do filij Abraā et Dauid Abraā at̄ rē.
(Abraā genuit Isaac. Itacet at̄ de His
maele et iudē filio: q̄ p̄ illum n̄ descēdit
ch̄ri) Isaac at̄ genuit Jacob. Jacob at̄
genuit Iudā et fr̄es ei⁹) q̄ cū Iudā no
mian̄ h̄z ab eis n̄ descēderit ch̄ri. q̄ su
erūt p̄res et cap̄ta ppl̄i di (Iudas autē
genuit Phares et Sar am de Thamar)
q̄ n̄ erat vxor ei⁹: f̄z erat vidua relicta fi
lij ip̄i⁹ Jude. D̄c̄ h̄c br̄us Hiero. q̄ in
genealogia ch̄ri n̄lla pont̄ sc̄rā m̄lter f̄z
t̄m ille q̄ septura rep̄bēdit: vt Thamar

De Natiuitate bte Marie

q̄ fornicata ē cū iuda. z Ruth q̄ fuit gē
rit idolatra: z silt Raab meretricē z ber
sabee q̄ fuit adultera: p̄cūbes cū Dauid.
Et h̄ vt ait/ vt q̄ p̄ p̄ctōibz venerat de
peccatricibz nascēs/ omniū pctā deleret
Alia cā fm̄ alios q̄re iste mulieres exp̄
munt/ ē: qz fuerit accidētālī h̄ iūctē vtr̄
ex qb̄ p̄ceptē: qz n̄ fuerit p̄me z p̄ncipal̄
les vrozēs eoz. Sz p̄ dicta Hiero. argu
it Rico. de Lyr. P̄imo: qz fm̄ eundēz
Hiero. p̄t pctā iorā/ silt ei⁹ vsqz ad q̄r
tā gn̄ationē tollunt d̄ ch̄ri genealogia.
Un̄ h̄ nō ponit ochozias: ioas: z amasi
as. Nō ḡ iste mulieres p̄t sua pctā inse
runt. Secōdo: qz brā Maria h̄ ponit q̄ s̄
cta fuit. Tertio qz Raab videt a sc̄ptu
ra cōmēdārī: quia exploratores ppl̄i dei
abscondit. Josue. ij. z silt Ruth: eo q̄ so
crul fuit fidelē: z ad deū ab idolē p̄uer
sa. Ruth. iij. Ad ista at̄ soluēda Ad p̄
mū dico: qz oēs istas mulieres fuisse pec
carrices ex sc̄ptura p̄stat: z p̄n̄ n̄ sūt di
cēde sc̄tē ad mētē Hieronymi: q̄ p̄ctās
itelligit inocētes. Fuerit tñ vt rōnabilr
credidit finalr penitētēs z iustificatē. Et
qdē iusticia Raab z Ruth sat̄ ex dict̄
p̄z. Thamar at̄ postq̄ fuerat ad mox
tē p̄denata/ fuit a iuda absoluta. vt p̄z
Gen. xxxvij. vñ p̄sille ē q̄ penituit. Et
idē est de Bersabee q̄ post fuit dilecta
regi dauid z regi Salomonī: vt p̄z. iij
Reg. j. Intellexit ḡ Hiero. d̄ pctōibz
penitētibz i q̄s passio ch̄ri efficacā ha
ber. De iorā at̄ n̄ h̄ auctas vñ rō q̄ peni
tuerit. vñ n̄ ē sille. Ad sc̄dm̄ dico q̄ Hie
ro. loquit de his q̄ ponunt i genealogia
z nō i ei⁹ termino: z q̄ potuissent omitti:
tal̄ at̄ n̄ ē h̄go ex q̄ sola descendit ch̄rist⁹.
Ad sc̄tū dico q̄ iste fuerit rephēse p̄ scri
pturā p̄ aliq̄ tpe vt ex dict̄ p̄z zc. (Pha
res at̄ genuit eirōm) Iste phares cū iu
da p̄e suo z iacob auo suo d̄scēdit i egyptū:
z ibi genuit efrom: q̄ genuit arā: q̄
gēuit aminadab: q̄ genuit naason. Iste
at̄ naason cū p̄e suo exiit d̄ egypto: z iō
fuit p̄nceps i tribu iuda i deserto post
p̄em suū q̄ fuerat p̄nceps i exitu isrl̄ d̄
egypto sup eadez tribu iuda. Imo iste
aminadab q̄n rubz mare fuit a dño exte
catū p̄ mediū (ita q̄ aq̄ erat a dext̄r̄ z a

sinistr̄: q̄n mur⁹: vt h̄i. Exo. xliij) p̄mus
post moysen cū curribz suis itrauit ma
re: alijs timētibz: z ibi tribz iude meruit
regnū sup ppl̄m. Et de h̄ itelligit illud
Lan. j. z ē vox synagoge seu ppl̄i isrl̄ et
mēt̄ p̄ aminadab. Lia inq̄t mea p̄urū
bavit me p̄t q̄drigas aminadab (Naa
son at̄ gēuit salmō. Salmō at̄ gēuit bo
oz d̄ raab) q̄ raab fuit gētī. Sz p̄: qz h̄
erat p̄ceptū leḡ Deu. vij. vbi p̄cipit ne
tales vrozēs filij isrl̄ accipēt. Ad h̄ d̄i q̄
illd̄ p̄ceptū fuit ne mulieres ad idolatriā
iducerēt maritos. vbi at̄ ipe erat p̄erse
ad deū z aliqd̄ magni egerat p̄ d̄i p̄lo
dispēfabat a dño vt credit q̄ talia m̄ri
monia fierēt. Et idē dicēdū ē d̄ ruth q̄
fuit p̄iūcta booz (Booz at̄ gēuit obeth
ex ruth. Obeth at̄ gēuit tesse) Jesse fu
it p̄i dauid: z alio noie dicebat isai (Jes
se at̄ gēuit Dauid regē) Iste sol⁹ noiat
rex p̄t excellētā sc̄titatē: z qz fuit p̄m⁹
int reges a qb̄ descendit ch̄ris (Dauid at̄
rex gēuit salomonē ex ea q̄ fuit Urte). i.
ex bersabee: cū q̄ p̄ cōmiserat adulteriū
vtz. ij. Reg. xj. (Salomō at̄ genuit ro
boā) q̄ fuit stult⁹ f̄tī p̄p̄tē. Sub isto
diuisus ē regnū dauid i duo reḡ. s. i. res
gnū iuda qd̄ erat duaz tribuū. s. iude z
beniamin: z i regnū isrl̄ qd̄ erat. x. tribu
um. vtz. iij. Reg. xij. (Roboā at̄ genuit
abīā. Abīā at̄ genuit asa. Asa at̄ gēuit
iosaphat. Josaphat at̄ gēuit iorā. Iorā
at̄ gēuit ozīā) Hic tres reges omittūt.
Nā iste ē successiōis ordo. iorā: ochozias:
ioas: amastias: ozias. Rō at̄ h̄ ē: qz
euāgelista voluit vnā q̄rdenā ponere
ab Abīā vsqz ad dauid. z vnaz aliā a
dauid vsqz ad trāsmigr̄tiōem babilōis
Ideo at̄ istos port⁹ q̄ alios omisit fm̄
Hiero. qz iorā p̄iūct⁹ ē ip̄sissime lezabel
Un̄ i genealogia ch̄ri filij ei⁹ vsqz ad q̄r
tā gn̄atōez excludūt (Ozias at̄ genuit
ioarhā. Ioarhā at̄ gēuit achaz. Achaz
at̄ genuit ezechīā. Ezechias at̄ genuit
manassen) Iste ezechias nō hēbat here
dē q̄n d̄ictū ē et a dño p̄ Esaiā: Dispone
domus tue qz moueris zc. Esa. xxxvij.
z tūc fleuit: nō timore mortis: s. p̄t de
secrū semis. t̄mēs ne ch̄ris de sc̄ie suo n̄
nasceret. Iō orauit z fleuit: z dñs d̄dit

et. xv. annos q̄b supulueret: z tūc genuit Danassen q̄ p̄mo fuit pessim⁹: vt pz iij. Reg. xxj. vbi d̄r q̄ iplent hierlm sāguie p̄hap vsq̄ ad os. int quos Esā auūculū suū secart fecit p̄t q̄b i captiuitate duct⁹ est. finalt tñ penituit: z ad regnū suū restituit⁹ ē: vtz. ij. Paral. xxxij. (Danasses at̄ genuit amon. Amō at̄ genuit iofia) Iste fuit oprim⁹: z a iuuetute sua q̄stuit dñm (Iofias at̄ genuit Jeconia z frēs ei⁹ i trāsmigratōe babilōis nō qz tā eēt trāsmigratio qñ st̄ ge nitt: s; qz iminebat. Noianf at̄ frēs Jeconie cū eo: qz sicut z ille sūt captiuat. Joachaz at̄ q̄ p̄m⁹ regit post Iofia captiuat⁹ ē p̄ regē egypti: vt pz. iij. Reg. gū. xxij. q̄ loco ioachaz p̄stituit regē fra trē ei⁹ eliachim: quē vocauit ioachim vl techonia. Iste a rege babilonis capt⁹ cū i babilonē ducere: i ipō itinere r̄mis sus ē ad regnū suū sub iuramento q̄ ei fi delit defuisset: q̄ q̄rto anno volēs rebel lare: ab eodē capt⁹ z occisus est. z cada uer ei⁹ extra hierlm p̄iectū est: z regit Joachin fil⁹ ei⁹ p̄ eo: q̄ fil⁹ dicit⁹ ē Je conias: s; scribat alit q̄ pat su⁹. Iste re gnauit trib⁹ mēsb. deide i babilonez cū mīe z nobilib⁹ captiuus duct⁹ ē. z re gnauit auūcul⁹ ei⁹ Sedechias fil⁹ Iofie. Hic vndecimo anno regni sui: qz re bellauerat/ captiuat⁹ ē a rege babilōis z execat⁹: z hierlm d̄structa z replū cō bustū ē. iij. Reg. xxv. (Et post trāsmi grationē babilōis tecōias genuit salatiel) Iste tecōias a q̄ icipit trā q̄rdena: nō fuit fil⁹ Iofie imediate: s; fuit nepos ei⁹: alit n̄ eēt q̄rduordecī i vltia q̄rde na. s; de h̄ ifra (Salatiel at̄ genuit zo robabel) Sub isto redijt p̄ls dei de ba bylone ad terrā suaz. Hic vt d̄r genuit abiud. Nec ē h̄ q̄ d̄r. j. Paral. ij. q̄ ge nuit mosolā: anania z solomit. qz aliqs istoz triū habuit duo nomia: z dicit⁹ est abiud. Ab isto abiud vsq̄ ad ioseph ū h̄ gñatiōis ordo i septura. s; b. Darthe⁹ habuit aliūde. Fuerūt em̄ i p̄lo iudeoz studiosi vīri q̄ rōnē d̄ istis geneaz logijs tenerēt. Nec ē rōnabile q̄ qdā d̄ cūt q̄ brūs Darthe⁹ ista p̄ reuelatio nē habuit. qz tūc nō p̄basset p̄ septuras

chīm ex dauid descendisse: q̄b tñ ipē int̄ dic vt istimer dicūt. (Zorobabel at̄ genuit abiud. Abiud at̄ genuit elsiachim. Eliachi at̄ genuit azor. Azor at̄ genuit sadoch. Sadoch at̄ genuit achim. Achim at̄ genuit elud. Elud at̄ genuit eleazar. Eleazar at̄ genuit mathan. Mathā at̄ genuit iacob. Jacob at̄ genuit ioseph) Cōtra: qz Luc. ij. d̄r: q̄ ioseph fuit fil⁹ Leui. Ad h̄ d̄r fm̄ Hiero. z scōs: q̄ mathan fuit fil⁹ dauid p̄ salomonē. z mathar fuit fil⁹ eludē p̄ nathan. Isti aut̄ duo mathā z mathar habuerūt vnā vxō rē successiue: q̄ d̄ca ē elcha: z ista de mathan p̄cepit iacob. z d̄ mathar p̄cepit heli: ita q̄ iacob z heli fuerūt frēs vt r̄ rini. i. d̄ eadē m̄re: s; nō de eodē p̄e nati Heli at̄ accepta vxōe / sine liber⁹ decessit. vñ iacob fr̄ ei⁹ volēs iuxta morē legis suscitare fr̄ suo v̄sino femē: accepit vxōrē ei⁹: z ex ea genuit ioseph: q̄ fuit natural fil⁹ iacob z legal fil⁹ heli (vīruz marie) S; h̄. Nihil em̄ ad rē: cū ipa n̄ cō cepit de viro. Ad h̄ multi m̄tra loquūt mibi at̄ videt q̄ ista difficultas duob⁹ v̄ his possit ab solui fm̄ m̄re scōp z ant̄ q̄ doctoz. Brūs em̄ Darthe⁹ voluit pbare ifidelib⁹ z fidelib⁹ q̄ tūc aderāt: q̄ chis erat fil⁹ dauid. q̄ pbauit ex h̄ q̄ ioseph descendit a dauid. qz tūc rē portis stabat q̄ brā v̄go erat n̄ solū d̄ eadē tribu cū ioseph: s; etiā d̄ eadē fami lia. Nob at̄ n̄ voluit brūs Darthe⁹ alit rē q̄ p̄ fide p̄stare chīm ex dauid descē disse. H̄ q̄ eo tpe stabat v̄gnē ab eaz d̄ radice cū ioseph descendisse: itō euāgelista morē suās sc̄pturaz: n̄ descēpsit genealogiā p̄ femina: s; p̄ vīz. z eadē rōne descēpsit eā p̄ maritū z n̄ p̄ p̄ez: quīs ēē dicāt qdā ioachim p̄em v̄gis nō fuisse d̄ stirpe dauid. s; m̄em tñ. i. Annā. Est at̄ sc̄eduz q̄ brūs Tho. ij. q. xxxj. ar. ij. z. iij. m̄tra rāgit ad declaratiōem hui⁹ euāgelij facteria: d̄cēs. Eū Zarō fuerit de tribu leui: videt q̄ de eadē fue rit brā v̄go: qz fuit cognata helisabet q̄ fuit d̄ filiab⁹ aarō. vtz Lu. ij. z p̄n̄r chīs nō descendit a dauid/ q̄ fuit de tribu iuda. S; d̄cedū ē q̄ d̄r sic Grego. nazāze. Hoc nutu dei p̄tigit vt regnū gen⁹ sa

De Natiuitate bte Marie

cerdotali stirpi iugeret: vt chris q rex e
z sacerdos ab vtrifq nasceret fm carne
Un z aarō pm sacerdos fm legē duxit
ex tribu iuda piugē helisaber fillā amī
nadab. Sic g poruit steri vt p helisay
bet aliqua vxore habuerit d stirpe Da
uid: rōe cui brā ygo Maria q fuit de
stirpe dauid/helisaber cogra fuit. Vel
pori ecouerso p brē Marie de stirpe
dauid exns/vxore habuit d stirpe aarō
Ul sic dr Aug. xvij. d Faustū. Si loa
chim p brē marie d stirpe fuit aarō: vt
Faust heretic p scpturas aliq apocri
phas assererat: credēdū ē mrem ioachi
fuisse d stirpe dauid vt etiā vxor ei: ita
vt p aliq modū Maria dicam fuit
se d stirpe dauid. Prererea scdo de chro
d: Esa. ix. sup solium dauid z sup re
gnū ei sedebit. g n fuit fill teconie. de
q Hier. xxij. d. Scribe vtz istū sterile.
nō erit d semie ei vtz q sedeat sup solū
dauid. Sz ad h dicēdū ē q vt dr Amb.
sup Lu. illa auētas nō negat posteros
nascituros d iechonia: sz regturos secu
lari honore: qli chris n regit. Prererea
tertio. Nā Lucas dr ioseph filiū Zeni
z Mar. iacob. z nū habuisset duos pa
tres. Ad h ar dr Greg. nazā. q iudē fue
rūt qz marthe z lucas comēorāt: sz sb
diuersi noib qsi binomios. Sz h stare
nō p qz marthe ponit vni filioz Da
uid Salomonē. Lucas ar ponit aliū. s.
nathā: qz fm historiā lib: i Regū pstat
fuisse frēs. Alij dixerūt q marthe veraz
genealogiā scpsit. Lucas ar putatūā.
vñ icepit vt putabat fill ioseph. Erāt
ei aliq ex iudeis credētes chm p reges
a dauid nō descēdere p regū facinora
sz p stirpe hoim puatoz cē nasciturum.
Alij ar dixerūt q marthe ponit ptes car
nales. lucas pō spūales. i. vtros iustos
dictos ptes p similitudinē honestat. Sz
i li. v. de qōnib ve. z no. test. rādet q nō
ē intelligēdū ioseph fuisse filiū heli: sed
qz heli z ioseph fuerūt tpe chū diuersi
mode a dauid descēdētes. Un d chro dr
q putabat fill ioseph: z q etiā tpe chri
stus fuit heli fill. qli dī. q chis eadē ra
tōe p dicit fill z heli q z ioseph z oim
descēdētū a dauid. sic apls dr ad Ro

ma. ix. ex qb. s. iudeis chis ē fm carne.
Aug. aut i lib. de qōnib euāgel. triplr
soluit dicēs. Aut alter euāgelista ptem
ioseph noiauit. reliqu? pō autē matnuz
vt aliq de cognat. matorib. aut vn?
illoz erat pat natural ioseph z adopti
uus. aut iudeoz more cū sine filiis vn?
decessisset: al? ex defuncti vxore eidē fi
liū pcreauit. qd etiā ē qddā gen? adopti
onis legal. vt idē Aug. dr. ij. d. pten. euā.
Est ar tertia solutio verior: quā Hiero
nym? sequit sup Mar. z Eusebi? i ec
clesiastica histo. ab Aphricano historid
ographo tradituz asserit: q marthan ex
escha genuit iacob: z melchi ex eadē reb
licra genuit heli. Et iacob ex vxore heli
genuit ioseph. q nū fuit legal fill? heli
li z natural iacob. Lucas ar scribit le
galē generatōem. z Marthe? carnalē.
Et quts Damalce. dicat brām pgnē
attinere ipi ioseph rōne heli. qz. s. ipa de
scēdit ex melchi: q ex dauid descēdit p
nathā. nū credēdū est q a salomōe p ali
quē modū descēderit p illos ptes quos
marthe? enūerat: pferri cū Amb. dicat
chm d semie teconie descēdisse. Prefea
qto. Nā Marthe? icipies ab Abraā
vsq ad ioseph qdragitaduas genera
tōes enūerat. Lucas ar icipies a chro
vsq ad deū enūerat septuagita septez.
g alter eoz incōgrue describit generati
onē chū. Ad h aut sic dr Aug. li d pten.
euāge. Marthe? regiā i chro istituērat
insinuare psonā. Lucas pō sacerdotale.
Un i generatōib marthei signat nroz
susceptio pctoz a dno: inqntum. s. p car
nis originē similitudinē supsit eamnis pec
cati. In generatōib ar Luce fecit nro
rū absolutio pctoz: q ē p sacrificiū chū
Inde ē Primo q Marthe? enūerādo
descēdit Lucas ascēdit. Et scdo Mar
the? a Dauid p Salomonē descēdit: i
cui? mre ille peccauit. Lucas pō ad da
uid p nathā ascēdit: p cui? nois pphētā
pctm illi? exptauit. Et tertio marthe?
terit generationē ab initio sut euāgelij
incipies ab Abraā: z finies i ioseph i
chū natiuitate. Lucas pō ecouerso inel
pit i baptismo chū tanq magis sacery
dote declaret de exptandis pctis: ex te

Almonio Joānis dicētis: Ecce agnus
 dei et. Et ascendit trāscedēs abrahā vsq;
 ad deū: cui exptari recōcillamur. De
 rito at origine adoptōis describit: qz p
 eā efficitur filij dei: sic p carnale fili^o di
 fit fili^o hoīs. Sars at dmostrauit n se tō
 dixisse ioseph filijz dauid qz de illo sit
 genit^o: s q ab illo fuerat adoptat^o: cūz
 spm Adā filij dei dixit: eo q sit fact^o a
 deo. Nūer^o at qdragenari^o ad tps pñ/
 tis vite pñnet pñ qrtuor mōi pres: in q
 morale vitā ductm^o sub chzo regnāte.
 Quadraginta at qter bz decē: r tpa decē
 ab vno vsq; ad qrtuor p grediēte nūero
 pfirmant. Porect etiā denari^o ad deca
 logū refert: r qternari^o ad pñte vitā: vl
 etiā ad qrtuor euāgelia: fm q chz regit
 i nob. Jo Darrhe^o reglā psonā cōmē/
 dās qdraginta psonas posuit: expro
 chzo. qd itelligēdū ē si sit idē tecontas q
 ponit i sine scōi qternarij r i pncipio rer
 tū: vt vult Aug. dicēs illd esse factū ad
 significandū q in tecontas facta ē qdaz
 ad exteras gētes deflexio: qñ i babylo/
 niā trāsmigratū ē: qd significabat chz
 stū a circūctioē ad ppuriū migraturū.
 Hiero. aut dē fuisse duos: piem. s. r fili
 um: vt genealogia pñter ex tribz qterna
 rijs: q ascendit ad qdragintaduas psonas
 Qui etiā numer^o zuenit scē ecclie: qd
 pñter ex senario: q fecit laborem pñtis
 vite: r seprenario q fecit qetē vite futu/
 re. Nā series sepre sunt qdragintaduo.
 Ipe etiā qterdenari^o qz ex denario r q
 ternario pñter: ad eādem figurā pñ/
 ner pñ q attributa ē qdragario: q ex eis
 dē numeris pñter fm multiplicatōez.
 Numer^o aut q vñt Lucas fecit vniuer
 sitatē pctōz. Denari^o em tanq iusticie
 numer^o in decē pceptz ostēdit. Peccatū
 aut est legis trāsgressio. Denari^o pō nu
 meri trāsgressio est vndenarijs. Ses
 prenari^o aut signat vniuersitatē: qz vni
 uersuz tps seprenario diez numero vol
 uit. Septies aut vndecim/septuagin/
 tasepre pñter: p qd fecit vniuersitas
 pctōz q p chm tollunt. Preterea qnto
 lū. Regū. viij. legit: r pñ q cum dixit
 Darrhe^o. Forā genuit oziaz: emisit in
 termedios reges. s. ochozā r ioaz r a/

massā. Sed ad h dē Hiero. sup Dat.
 q iozam rex generi se misserat ipñst/
 me tezabel: idcirco vsq; ad qrtā genera
 tionē ei^o memoria tollit ne in scē natis
 uirtutis ozdie poneret. Et ita vt Lbrj.
 dr: qnta bñdictio facta ē sup Jehu q vi
 dicitā fecerat de domo achab r tezabel:
 tāta fuit maledictio sup domū iozā pñ
 fillā iniq achab r tezabel: vt vsq; ad qrtā
 generatiōem pñterant filij ei^o d nū
 mero regū: sicut scptū est Est. x. Red
 dā pctā parz in filios vsq; ad qrtā gene
 ratiōem. Est etiā attendēdū q aliq rez
 ges pctōez i chz genealogia ponunt:
 sed nō fuit pñtia eoz i pteras. Nam vt
 dr i li. qōnū vete. r. no. test. Salomō me
 rito pñs sui fuit remissus i regnū: r ro
 boā merito a fili sui: illoz pō trū cō
 tnuata fuit i pteras. Preterea sepro ali
 q mēs in hac genealogia ponunt: r nō
 oēs: r simitl aliq frēs. s. iude r tecontē:
 r rursus phares r zarā. Lucas aut nō
 hīl tale dr. Sed ad h dē Hiero. vbi s. q
 i genealogia saluatoris nulla sczaz mu
 liez assumit: s ille qz sepro rephēdit
 vt q p pctōibz venerat: de peccatrici
 nascēs oim pctā deleret. Vñ ponit tha
 mar rephēsa de iocerino pcutitū: r Ra
 ab meretrix: r Ruth alieni gena: r Ber
 sabee adultera: q nō ex pñto: sed ex viri
 sui noie designat. tū pñ ei^o in qrtatē: qd
 fuit adulterij r homicidij pñtia: tū vt no
 minato vno pctm David ad memoriā
 reuocet. Et qz Lucas intrēdit designat
 re chm vt exptatorē pctōz: tales nō ass
 sumit mulieres. Fratres aut Jude cōs
 memorant in signū q ad populū dei pñ
 tineat: a q tñ sepant Hismael frat Isa
 ac: r Esau frat Jacob. r etiā vt excludat
 supbia. Vult em ex tribz Jude ex
 ancillis nati erāt: sed oēs simul erāt pa
 triarche r pncipes tribuū. Phares au
 tē r Zarā siml nomiant fm Amb. sup
 Lucā: qz p eos gēnia describit vñta po
 puloz. Vna fm legē signata p Zarā: r
 altera fm fidē signata p Phares. Fra
 tres aut secontē ponunt qz oēs diuers
 tpiibz regnarūt. qd in alijs regibz nō acc
 ciderat. Vel quia eoz siml fuit r iniq
 tas r miseria. Dec oia ex sancto Tho

De Comuni sanctorum

vbi s. Pro qd scito pmo qd aliq sua exē
plaria sūt depuata: vt p mathan habe
ant melch. Heli ei fuit fili⁹ mathā: vt
p r p Lu. Et scdo qd p libz regū itelli
git libz i q narrant historie regū. Na
rhan ei fuisse frz Salomōis hz. j. Pa
ral. iij. r n i li. regū. Fuit ar nathan
alq s nālis fili⁹ bersabee. s. meli⁹ dicit
alq q fuit fili⁹ adoprū⁹ dd. r p r vbi s
vz fili⁹ bersabee. Salomō ei i puerbys
dē se fuisse vnigenitū. s. naturalē coram
mre sua. Et scio qd r Raba. bersabee p
po noie n expmī. qz peccant i cotu: s.
que terit genealogia. Sz itez p d lera
arguit Nā chri genealogia debuit de
scribi p viros magz chro attinētes. sed
hmoi fuit Joachim r sui p r respectu
Joseph qz chris aliq mō descēdit ex Jo
achi: nllō ar mō descēdit ex Joseph. Ad
h dico qd p Joachi describi non debuit.
Pmo qz p lēpturaz puerudinē fuisse
decepta p feminas: qz Joachi n attinge
bat chz i mediate nū p feminā. Scdo
qz n eq clare p lēpturas deduci potat lo
achi ex Dō descēdit: sic potuit deduci
de Joseph: cui⁹ signū ē qd dā asseruerūt
ipm fuisse de tribu leui. Sz p h: qz dī
ctū ē brām marā fuisse de eadē familia
cū Joseph q fuit de tribu iuda. s. r paf
ei⁹ fuit de eadē. Ad h dico pmo qd esto
q ita fuerit: n tū ita p lēpturas erat ma
nifestū. Scdo qd potuit toachim fuisse
de tribu leui ex pte p r s: r brā marā de
tribu iuda ex pte m r s: vt ecōuerso. No
bis ei sufficit q brā ygo ex pte p r s aut
m r s fuerit de tribu r familia Joseph
que p lēpturas autēricas ptabat tunc
esse filū dauid.

In exaltatiōe sancte crucis.

Nunc iudicium est mun
di rē. Vide feria secūda post
ōnicā palmaz.

In vigilia sancti Matthei

Udit Iesus publicanū
noie leui sedentē ad teloneū
Lu. v. Scidū ē q publicā⁹
ē q publica extgit vccit galia

seu pedagia vt tributa: r tales cōst sūt
viri flagitiosi r ifames. Iste ar leui qui
dē fuisse publican⁹ p m Aug. fuit Dar
the⁹: q fuit Binom⁹. Bed. Sz lucas
r Dare⁹ p honore euāgeliste nomen
tacēt vulgariū. Matthe⁹ ar i sui fmois
pncipio accusato: sui fact⁹: mattheū ser
publicanū noiauit: neqs a salute despe
ret. p imanitate pctōz: cū tpe d publica
no i aplz sit mutar⁹. Hec ille. Teloneū
ar ē loc⁹ i q tles officiales residere solēt.
a telon grece latine tributū s: qsdaz (et
at illi. seqre me. Et relic⁹ oibz surgēs
secut⁹ ē eū n lenitate duc⁹ simplicis et
vni⁹ vbi. s. qz s. Hiero. chrs tergit cor
ei⁹ (Et fec ei cōtuitū magnū leui i do
mo sua: r erat turba mltā publicanoz r
altoz q cū illerāt discūbētes) q. s. fuerit
socij Matthei. a qd ille recessur⁹ fecit
puitū. Chrs ar familiarit cū tlibz puer
labat vt eos r ad fidē r ad bonos mo
res vocar. alios pō q iuste viuebāt / nō
erat op⁹ vocare ad pniā: s. ad fidē tm
mō (Et murmurabāt pharisei r scribe
eoz dicētes: qre cū publicanis r pctōz
bus māduar r bibit: Et rñdēs iesus
dixit ad illos. Nō egēt q sani sūt medī
co: s. q male habēt. Nō veni vocare iu
stos s. pctōres ad pniā)

In die

Qum transiret iesus vi
dit hoīem sedentē in teloneo
Mattheū nomie) Mat. ix.
(Et ait illi: seqre me. Et sur
gēs secut⁹ ē eū. Et factū ē discūbēte eo
i domo. ecce mlti publicā r pctōres ve
nētes discūbebāt cū iesu r discipū ei⁹.
Et vidēs pharisei dīcebāt discipū ei⁹
Quare cū publicā r pctōzibz mādu
car mgt vester: At ies⁹ audēs ait. Nō
est op⁹ valētibz medic⁹ s. male habētibz
Euntes ar discite) qz. s. n bene intelli
tis quid est illud qd scribit D. sec. vj. s.
Misericordiam volo r nō sacrificium.
Sūt aut ista vba dei. que duplici⁹ ex
ponunt. Vno modo vt tam misericor
dia ad primū. s. sacrificiū factum deo
laudet: s. misericordia que ē effect⁹ cōa

ritatis pferat sacrificio qd e op^o latric: sicut z charitas e dignior latrica fz they ophi. Un pma pcepta sut pcepta charitatis. Alio mo vt op^o nuc laudes z op^o sacrificij reprobet. no simp^lr sed tale qle offerebat pharisei fz glo. quia sine mia frequ^lt sacrificab^l vt iusti crderentur (No eiyeni vocare iustos fz peccatores). s. ad pniam. Na oes qd^e venit chris voca re ad fide: sed ad pniam ppe venit voca re solu eos q comiserunt aliqd mortale qd deleri n pt nisi p pniaz facta i h ma do Qui aut habet solu ventalia: salua ri possunt etiam nuq^l i isto mdo peniteant siue actualit pterant: vt paruit i qd ntb. Et lo tales chris no venit vocare ad pniam ppe.

Sancti Michaelis

Quod disputas maior e in regno celoz. Mar. xvij. Ad intellectu pnt euagelij Scie du e vt patz ex textu Matt. q pauloan chis fuerat transfigur^o: an aliqs discipulos. Un alij h egretuler^o vt dr Chry. Sicut et iusserat solut tributu p se z Petro: qd qz solu p capitiu^o doz mox solvebat: alij indignati sut. Un vt habet Mar. ix. i via pcedebat qs eozu videret ee maior. z chis i domo eos de isto supbie motu repbedit. Qui videtes se dephefos interrogauer^o qs eet maior i regno celoz. i. ecclesia p meritū vl p gl^o am. (Et aduocās iesus puulū) corpe et spū. i. hūilē. Fuit aut iste puul^o felix: qz dign^o chri tractu: btis Barclatis: vt fert (staruit eū i medio eoz: z dixit eis: Amē dico vob nisi uerū fuerit: s. a supbia z ambitioe dominādi z effictami ni sic puul^o). i. humiles z puri (n intrabitis i regnū celoz. Quicūq^l h hūiliter rē se sic puul^o iste h maior e i regno celoz) No qz hūilitas sit maria prutum: maiores ei st theologice. fz qz de hūilit bus dat grāz Jac. iij. ex qd e magn^o i merito z i pmo: z mag^l humilibz dat maiorē (z q suscepit vnu puulū talē in noie meo: me suscepit. Qui ar scandalizauerit) qd sit scādalu z ārtuplex: vide

ferla. iij. p. iij. dñica qdragessime vni de pusillis istz q i me credunt) Nota q scādalizari passiuē e ruere i pctm pfectū aut factū alter^o. iō sic ruere ppe est pusilloz ita z scādalizari z ē scādalizare actiue. Perfecti ar neq scādalizant neq scādalizant. nisi forte q ad pctm veniale. ij. ij. q. xliij. Strant tñ ē pfecti iterdū z male pceptū de aliq. fz h nō ē scādalizari: fz h de qbz pceptū z mirē qnrum i se ē scādalizent (expedit et). i. meli^o z et. Delit^o ei ē moit q peccare ē veniale. Vel expedit et. i. tpe sic meret maxie loqndo d scādalo mortali^o vt sup pedat mo la asinaria). i. quā trahit assus ad pstrinū. vl alit^o i collo et^o z de mergat i pfundū maris) Loq^l autē dñs moze palestie: vbi dñati sūmergūf fz aliqs (Ue mdo a scādalis. Necessē ē em vt veniāt scādala) necessē inq^l n absolute: fz ex suppositioe q hoies velint secularit z lactue viuere: vl supposita malicia diabolica z infirmitate hūana fz aliqs. Vel fm glo. scādala sunt necaria. i. vitia vt q pbari sūt manifesti fiat (vbi rūtū vt hoi illi p que scādalu venit. Si aut man^o euag^l pes tu^o scādalizat te. ab se inde eū z pice abs te) Hoc mltipliciter exponit. pmo fz Hilariū. vt p ista mēbra accipiant hoies q st nob eā ruine. q rū puerlatioe a nob debem^o abscidere Secdo fz alios vt p ista intelligāt diuerse affectoēs qb peccam^o: q amputande sūt. Tertio videt mibi q debeat expō alit. Pro q sciēdū est q nihil phibet ali quā pditionale ee verā: cui^o pres st falsē. vt si hō volat: hō habet alas. Et silz pr ee pditionalis licēta: cui^o pres sūt illi este: vt si fortes vult occidere platonem plato occidat forte. Et ita est forte in pposito. Si ei manus tua scādalizat te ita. s. q nō solū sit occasio tibi sed etiam sit causa peccati: ab se inde. Quia tñ nihil pr nob ee cā pcti: phibemur nob indere mēbra: q tñ si p impossibile eēt supficiles causa ruine nrē: illa licēte absciderem^o: se^o si eēt occasio tñ vt ppe ē scādalizās: qd nō causa sed occasio ē pcti. (Bonū tibi ē vnu oculū habēti in vitā intrare: q̄ duos oculos habentem mis^o

De quibusdā festiuitatibus

Et in gehēnā ignis. Videre ne p̄natis vnū ex his pusillū. Quare at nō sūt p̄nati mēdi pusillū: rō. qz rāuz ē d̄ eis cura deo vt āgelos habeāt custodes. Et d̄: (Dico em̄ vob̄ qz angeli eoz in cel̄ sp̄ vidēt facie p̄ris mei q̄ i cel̄) s̄ nunqd̄ angeli alioz hoim̄ nō vidēt facie dei. Di. co q̄ sic. s̄ ceter̄ parib̄ sp̄ āgeli pueroz sūt lectores. qz ceter̄ parib̄ sp̄ inocēs ē dignior penitēte: fm̄ s. Tho. Et h̄ loco z ex eo qd̄ Act. xij. dicebāt fideles d̄ Petro q̄ nō erat ip̄e s̄ angel⁹ ei⁹: dixerūt doctores q̄ hoib̄ angeli ad custodiā d̄putant. De hac at custodiā h̄ inserere vob̄ lo mltas snias suppositas ex diuers̄ locis doctrine sc̄i Tho. Singul̄ iḡit hoibus vt sūt singulares p̄one deputant singul̄ angeli. s̄ vt sūt p̄es alieo col legi h̄it vnū cōm̄ s̄ib̄z alijs de colle gio. Soli at angeli infim̄ ord̄is h̄it cura de p̄icularib̄ hoib̄. P̄elar⁹ tū vt p̄sona puata custodit ab angelo. s̄ vt p̄lar⁹ ē illuminat ab archāgelo vt p̄ncipe. Quidā etiā angeli custodiūt vnā puin ciā: z aliq̄ vnā p̄sonā tm̄. Sicur̄ ē vnū cuiq̄z hoī dar⁹ ē ad exercitiū vn⁹ sp̄s bon⁹ z alī mal⁹: ita z singul̄ gētib̄ duo sp̄s p̄ponunt. s. vn⁹ bon⁹ z vn⁹ mal⁹. Angeli etiā custodiūt p̄riclares hoies. archāgeli puicias. p̄ncipat⁹ totā naturā hūanā. p̄tutes corpa celestia. p̄tates sūt sup̄ demōes. s̄ d̄natiōes sup̄ bonos sp̄s h̄it custodiā. Singul̄ q̄z speciebz rez corruptibillū tā aiāliū q̄ plātar̄ z insensibillū deputant singul̄ angeli: sicut singul̄ iditū d̄ uis icorruptibillū: pu ra singul̄ hoib̄ q̄ sūt icorruptibiles fm̄ aiām. Idē aut̄ angel⁹ custodit m̄rem z infante q̄ d̄u ē in vtero m̄ris. Nō ē in statu inocētie id̄gebat angelo p̄t p̄cu la exēnsēca tm̄. Et h̄is at nō habuit angeli custodē: s̄ m̄st̄ q̄ ad passibillitātē corpi tm̄. Sc̄ificat⁹ etiā i vtero deputat angel⁹ custos. Dānā d̄s q̄z deputat angeli custodes: qui retrahūt eos a mult̄ mal̄. Antich̄is etiā h̄b̄it angelū custodē: q̄ auxiliū ē toti hūane nature z essum. S̄ hoies vt aie nō deputant ad custodiā hoī: qz nō sūt i sup̄iori gradu nature sicut angeli. Angeli etiā

vant ad custodiā statim a p̄ceptiōe h̄d̄ m̄ris post aiām rōnalē. q̄. dist. xj. H̄ic tū fm̄ aliq̄s sniam sc̄i Tho. reuocat⁹ ut. j. p̄te. q. cxiij. vbi tenet q̄ i naritate dat hoī angel⁹. Forte tū q̄ nihil reuoca ut: sed i infusioe anie rōnal̄ angel⁹ custodēs m̄rem incipit custodire plē: non solum vt aliqd̄ m̄ris sicut an̄ faciebat: sed vt aliqd̄ m̄ris iam aliq̄ mō. i. q̄ ad formā vltimā d̄stinctū a m̄re. s̄ nō. q̄ ad colligatiōem corpalē. In nariuitate hoī ab vtero tā deputat angel⁹ ali⁹. S̄ de h̄ als deo puo vt spero. Angel⁹ etiā nō deserit hoīem quē custodit vsq̄ ad mortē. Custodiā etiā angeloz p̄ncipalr̄ ordinat ad illuminandū intellectū: sed secūdar̄io ad arcēdū demones. Angeli etiā boni pugnāt ad inuicē p̄ custodiā hoib̄ z regnis: nō qz habeant p̄tarias volūtates: s̄ qz allegāt merita custodiā: z p̄ eis p̄sūt diuinā volūtate: vt sc̄iāt q̄s debeat vincere vel succūbere. Hec oia sc̄i Tho. q. di. xj. vt. j. q. cxiij vel in alijs locis.

Sancti Luce euāgeliste

Designauit d̄ns z allos (septuagintaduos discipulos) Lu. x. Sc̄idū ē fm̄ L̄y. q̄ d̄s p̄d̄erat p̄ p̄bas q̄ euā gelica p̄dicatio nō solū ad duodeci. tri bus s̄rl̄ pueniret: s̄ etiā ad oēs gētes. It̄ post designatiōem duodecim ap̄toz designauit z allos septuagintaduos fm̄ sc̄z q̄ septuagintaduab̄ linguis m̄ds d̄ly uisus ē. Idē d̄ Beda: addēs q̄ p̄b̄i tē nēt locū hoīz (z m̄s̄ illos binos an̄ facie suā i oēm ciuitatē z locū q̄ erat ip̄se vētur⁹) Binos inquā p̄mo rōne mutue p̄solatiōis. sc̄do rōne mutue p̄seruariōis vt. i. vn⁹ esset custos alteri⁹. tertio rōne p̄firmāde p̄tatis: vt in ore duoz vlt̄ri um sc̄aret oē p̄b̄ū. q̄rto i signū s̄ne charitatis. Et dicebat illis. Messis q̄dez multa. i. multi sunt populi z gregād̄i p̄ fidē ad horreū eccl̄ie (opari at̄ p̄aci) s̄ sint multi comestores. Grego. i. hominē. Sed nō sine graui merore loq̄ possim⁹ qd̄ subdit. Opari ho pauci. qz tū sunt

q̄ bōa audiat: desinūt q̄ dicāt. Ecce mū
 dus sacerdotib; ē plen⁹. s; tñ i messe dei
 rar⁹ valde repit opator. qz officū q̄dez
 sacerdotale suscipim⁹: s; op⁹ officij non
 iplem⁹. Hec ille. (Rogate ḡ dñm mes/
 sis). i. deū (vt mittat oparios i messē
 suā) Ad quā missionē duo req̄runt. s. fa
 cere idoneū ad docēdū: z dare volūtātē
 causatq; docēdi. Istos ar oparios fm
 Ebry. chris mltiplicauit dices. Ditto
 vos: n̄ addēdo ad nūc: s; cedēdo fru/
 tē. Greg. Per h̄ certā iducēdi sūt subditi
 vt p̄ suis pastorib; roger: vt dīḡ opari
 valeāt: nec ab exhoratōe torpeat lingua
 Sepe em̄ p̄ sua neq̄tia pdicātū restrin/
 git lingua. Sepe p̄o ex subsecroz culpa
 agit vt eis q̄ p̄sūt pdicātōis fmo sbra/
 hat. Hec ille. Jtē Ecce ego mitto vos
 sic agnos inf̄ lupos. Nolite portare sac
 culū neq; perā neq; calciamenta) Quō
 ista itelligant: vide dñca. iij. d̄ aduētū
 dñi (z neminē p̄ viā saluauerit) Do/
 dus iste loq̄ndi ē q̄ vrebāt hoies qñ alij
 qd̄ fiedū mādabāt qd̄ sollicitē z festinā
 ter ipleri volebāt. sic. iij. Reg. iij. dixit
 Helise⁹ Biez que velocit̄ mittebat. Si
 occurrerit tibi hō: nō salutes eū. z si sa
 lauerit te q̄spia: n̄ rñdeas ei (In quā
 cūq; domū intrauerit. p̄mū dicite Pax
 huic domui. Est ibi fuerit filij pacē). i.
 aliq; p̄destiat⁹ ad etnā pacē (redes; su
 per illū pax v̄a. i. pacifice suscipiet p̄bū
 q̄ etnā pacē intriat: ita q̄ pdicatio v̄a
 vob̄ erit ad meritū z illi ad salutē) Sin
 autē ad vos reuertet⁹ ita q̄ vos qd̄ hē/
 bit⁹ meritū: n̄ ar illi fructū ex ea (In ea
 dē ar domo manete) qz muratio hospiti
 oz arguit mētē leuitatē plerūq; Un̄ de
 ifra. Nolite trāsire d̄ domo i domū ledē
 res z bibētes q̄ ap̄ illos sūt sine scrupu
 lo: qz vob̄ merito pdicātōis debent (Di
 gnus ē em̄ opari⁹ mercede sua) ḡ a forē
 ori dign⁹ ē sup̄tib;

fussertis: mōs qd̄ suū erat diligeret. Qz
 p̄o d̄ mōo nō est: s; ego elegi vos d̄ mū
 do: p̄pterea odit vos mōs) Lōtra. qz in/
 terdū hoies mūdant se odiūt. Ad h̄ de
 s. Tho. q̄ similitudo semp̄ ē causa amoris
 amicitie q̄ntū i se ē. s; tñ nō ē cā amoris
 cupiscētie. qz iste amor causat ex v̄tū
 litate v̄t delectatōe q̄ puenit ex re ama
 ta. Similitudo autē aliqñ ē causa dāni et
 incōmodi. Un̄ rixant sup̄bi: qz vn⁹ mī/
 nuit alteri⁹ gliaz. z rixant figull: qz vn⁹
 collit alteri⁹ lucz. Et intēdit s. Thom.
 q̄ similitudo p̄ se ē cā amoris: p̄ accidens
 p̄o odij. Inq̄ntū tñ mali h̄nt in se aliq̄d
 bonū: puta iusticiā: nō incōuenit si odit
 ant malos etiā sibi nō nocētes. sic iudex
 pctōr iuber suspēdi furē inq̄ntū ē iust⁹
 (Demētoze fmonis mei quē ego dixi
 vob̄. Nō ē su⁹ maior dño suo) Hic chris
 stus ap̄los d̄t fuos. s. fusture timor⁹: ca
 sti seu fillat. Aliqñ p̄o d̄t eos ēē amicos
 z nō fuos. s. fusture timoris seruit⁹ (Si
 me p̄secuti sūt: z vos p̄seq̄nt. Si fmo/
 nē meū fuauerūt: z vestrū fuabūt. Sed
 hec oia faciet vob̄ p̄pter nomen meū: q̄a
 nesciūt eū q̄ me misit) Licz em̄ iudei ha/
 berēt aliq̄uā noticiā de deo inq̄ntū de⁹
 vn⁹ est: tñ nesciebāt deū sub rōne p̄ris
 mirtētis fillū (Si nō venissem) p̄sonat⁹
 vt erat eis p̄missum: (z locut⁹ eis) scz iu
 deis (nō fuissem: pctm̄ nō h̄ent) scz inf̄
 delitatis: quis h̄ent alta pctā (Nūc au
 tē excusationē n̄ h̄nt d̄ pctō suo. Quis me
 odit: z p̄tem meū odit). i. odit eū q̄ ē pa
 ter me⁹: quis odiat p̄cedēs z nō sub
 rōne p̄ris. Sicut em̄ vna diutna p̄sona
 sine alta amari nō p̄tore: qz vna est oim̄
 bonitas: ita neq; odiri. Et in patria q̄
 dē nec actu nec habitu vna p̄sona p̄t
 amari sine alta: sic nec cogitari. In via
 ar p̄t vna sine alta actuali amari: sicut
 z cogitari fm̄ aliq;: nō autē habitu a tr.
 (Si opa nō fecissem i eis q̄ nemo alius
 fecit: pctm̄ nō h̄ent) Nota q̄ chris fe
 cit opa q̄ null⁹ alt⁹ fecit: vt p̄t p̄rimo:
 qz iteri⁹ mouebat eoz volūtates vt cre
 dere vellēt: licz moueret libere: ita q̄ in
 eis erat p̄sentire v̄t n̄ p̄sentire. Sedo p̄t
 q̄ ad magnitudinē miracloz: qz q̄tridu
 anū mortuū suscitauit: z cecū natū illū

In die scōz Simōis z Jude.

Amōis q̄m d̄at

NEc mādō vobis vt dili
 gat⁹ iustē) Joā. xv. (Si mōs
 vos odit: scitote qz me p̄tēz
 vob̄ odio habuit. Si de mōo

De Comuni sanctorum

minuit quod a seculo non est auditum. His tamen
maior est simpliciter statio aut retrocessio cele-
sti: sed est sic illa egit in passione sua percurrere
ecclesiis ipsi solis: qui fuerunt multa miracu-
la et in quibus solus luna mora est ordinem
suum: sed est quae sub sole: ut videtur velle
Chrysostomus. Tertio quod ad multitudinem: quod per
de illo exibat et sanabat omnes. Luce. vi.
Quarto quantum ad modum faciendi: quod per
sua auctoritate faciebat. Non tamen operis ut
per opera acceptam solus miracula visibilia.
quod est christi essentia non fecisset: adhuc iudei
credere tenebant: ut patet. iij. q. iij. et
hunc rōnem seprure quā christi allegabar et iro-
rioris mortis quod eos ad credendum indu-
cebat. Nunc autem et viderunt et oderunt: et me
et patrem meum. Sed ut adimpleat finem quod in
lege eorum scriptum est. Ite ut statim persecutio et
non casualis. (quod odio habuerit me gratia)
i. sine causa. Nota ex his quod hic dicitur quod
fideles quod nihil de christo audierunt: non habet
partem de infidelitate sua. Unde dicitur. Tho-
mas. ij. q. x. quod infidelitas duplex est. scilicet quod
opponit fidei praevarie: quod scilicet fide impugnat
quod vel tenet. quod ad hoc negatiue. Primum est
partem. non sedam. scilicet sed est pena: nec tamen deus
hunc tales agit crudeliter. quod si recte viuerent
suum legem nature. non dānarent ad penam se-
sus: sed solus ad penam dānt. quod nullum habe-
ret partem nisi originale. Uita autem talium est
aliquid non felix: quod habet magnam sciam et
nullum dolorem. Uide de his infra multa in
euangelio mortuorum. Per hoc patet rursus ad
quod non solent quod: quod de permissis tot infi-
deles dānari. Si ei praeuenit fide eis im-
putat: si non praeuenit: debet regratulari deo
de hoc quod dedit eis esse: et si bene ager: dabit
eis aliquid non bene esse post mortem: quod si non ve-
lit eis dare tantum bonum quantum alijs. scilicet ba-
ptizatis dat ex sua misericordia.

Sancti Theodori martyris.

Nihil operum quod non reue-
let. Dat. x. Per verba patris euā-
gelij sicut Remi. christus voluit
apostolos aduersus persecutores so-
lidare et confortare. Igitur (Nihil operum)
sicut in patris quod non reuelat: die in hunc: sicut
dicitur. Vel sicut Chrysostomus. hunc dicitur scirent

apostoli quod aliquid quod tunc haberent velut ma-
gi et malefici: sed postmodum tanquam viri
sicut et sua doctrina iam non in angustis: sed in
publico annuntiares. Ad dico vobis in res
nebris. i. in angulo incredule iudeorum Re-
migmatum. Vel in tenebris sicut glo. i. in carna-
li timore: in quod adhuc erat apostoli (dicite in
lumie). i. dicetis in lumie: sicut in gemitibus
credulis. vel in perfidia magna parent et
publice loquendo (et quod in aure auditis pre-
dicare super recta) Nam sicut dicitur Raba. more
palestine loquitur: in quod recta carent cacumini-
nibus: quod plana sunt: et super eis residet hoies.
Est autem in his verbis sensus quod christus dicitur eis quod
sua doctrina aliquid esset in veneratōe pub-
lica: ut dicat. dicite. i. dicetis. et predicare
i. predicabitis parent et publice. Et iste se-
sus parent inuicem. Lu. xij. (Et nolite timere
eos qui occidunt corpus: animam autem non possunt
occidere. sed potius timete eum qui potest animam
et corpus perdere in gehennam. Nonne duo passe-
res asse veniunt. i. modico pretio venduntur.
Est ei as assis obolus) (et vnus ex illis non ca-
det super terram) i. non morietur sine parte vestro). i.
sine pudicitia dei (Vestri autem et capilli ca-
pitulis omnes numerati sunt) Sensus est quod de-
multo maiore habet de hominibus marie iustis
curam et pudicitiam. Et reuera de nouit
omnes hominum capillos. nec mirum: quod nouit in-
finitas presertim cuiuslibet primum (Nolite timere
multos passuros melliores estis vos.
His sicut quod prestetis me coram hominibus: prestetis
vobis: et ego eum coram patre meo qui in caelis est.)

In coram vniuersis vel plurimorum apostolorum.

Noce preceptum meum ut
diligatis inuicem. Joa. xv. (sic
dilexi vos Datoris hac dile-
ctione nemo habet ut animam suam
ponat deus pro amicum suis. Vos amici mei
estis si feceritis quod precipio vobis. Ita non dico
cam vos seruos: quia seruus nescit quod
faciat dominus eius. Vos autem dicitur amici-
cos: quia omnia quae quae audiuit a patre meo) no-
tificando generi humano per me (nota
feci vobis. Non vos me elegistis: sed ego
elegi vos: et posui vos ut eatis: et fructum
afferatis: et fructus vestri maneat: ut quod
cunctis peccatis patris in nomine meo. det vos

his) Hoc euāgelium ex se prz. de dilectōe
 p̄o dī z p̄i dicitur dñica. xij. p̄ festum
 trinitatis z ferta. vj. añ p̄mā dñicā. xl.

Aliud

Ego sum Joā. xv. vitis
 id est caput fm Aug. (vera) h
 aut n̄ dī fm Aug. q̄l sit vitis
 maſtal: ſz ad differētiā illi vi
 tis q̄ in amaritudiez querta ē. Et inten
 dit Aug. q̄ ch̄s ē vitis vera. i. nō ficta
 nō aut vera. i. p̄pe dicta seu materialis
 (Et pater me⁹ agricola ē) Nos q̄ppe co
 limus deū nō meliorādo ipm. ſz adorā
 do. Ille p̄o colit nos meliorādo: expur
 gādo. ſ. mala ſemia de cordibz n̄ris. Sz
 qz vt dī Ch̄y. ch̄s ſibi ſufficit. de cul
 tu vitis nihil hic dī: ſed t̄mō palmitū
 id est fidelitū maloz z bonoz. Vali ch̄s
 aut n̄ fructificat: tō p̄ mortē tandē tollū
 tur: in gehēnā mittunt. Boni p̄o fru
 ctificat: z p̄ tribulatiōes purgant. vt dī
 Ch̄y. q̄ factūz hoīez fortiorē (Vēz pal
 mitē i me n̄ ferentē fructū toller eum: z
 q̄z q̄ fert fructū purgabit eū vt fructū
 p̄ afferat. Jā vos mōi estis) ab errore
 iudaico fm Ch̄yſo. vl ab alijs et pctis
 fm Aug. (p̄pter ſimonē quē locut⁹ ſū vo
 bis). i. p̄pter doctrinā: qua vos de fide
 inſtruxi fm Ch̄y. vel p̄pter formā sacra
 menti baptiſmī q̄ in v̄bis p̄ſiſtū ſz Au
 gu. (Manete i me) p̄ fidē/ ſpē z amorē
 (z ego i vobis) p̄ grām inhabitādo z hu
 morē fructificatū largiēdo (Sic palmeſ
 n̄ p̄t ferre fructū a ſemetip̄o niſi manſe
 rit i v̄ſte: ſic nec vos: niſi i me manſerit
 rit. Ego ſū vitis z vos palmitēs. Qui
 māet i me z ego i eo: hic fert fructū mul
 tū: qz ſine me nihil poteſtis facere) Tri
 p̄t de⁹ p̄currūt ad opatiōem hoīs. Vno
 mō ſicut cauſa p̄ductiua z p̄ſeruatīua z
 motīua hoīs: Alio mō v̄tra h̄ ſpectale
 auxiliū ferēdo. Tertio modo v̄tra illa
 duo nos p̄ formā q̄ ē grā p̄ficiēdo. Si
 ne ch̄o igr agēte p̄mo mō neqz hō neqz
 aliq̄ creatura p̄t aliqd̄ facere. Sine dō
 at agēte ſcdo mō nihil p̄t facere hō p̄fe
 cre bonū morale. i. bonū fm oēs c̄rcun
 ſtātiās. Sine deo p̄o agēte t̄tō mō nō

p̄t hō agere op⁹ meritozium v̄ſte eterne
 Sed tamē ſine grā p̄t hō cū ſpeciali del
 auxilio agere op⁹ p̄fecte bonū morale.
 Et ſine ſpeciali del auxilio ſtāte gene
 rali influētia del. i. p̄ſeruatīōe rez z mo
 tiōe ſeu applicatiōe ad op⁹ p̄t hō agere
 acū malū z acū aliq̄ bonū imp̄fecte
 Vide de his. j. ij. q. cix. z Cap. ij. diſt.
 xxvij. z. xxx. (Siquē in me n̄ māſerit) p̄
 fidē z charitatē (mittet foras) p̄ mortē:
 vl p̄ pctm̄ mittet extra numez mēbroz
 ch̄i viuentiū ſicut palmeſ z areſcet). i.
 puabit v̄tra grē (z i ignē mittet) angeli
 (z ardet) in et̄nū: z n̄ p̄ſumabit. Si mā
 ſerit in me: z p̄ba mea i vobis māſerit
 q̄dcūqz voluerit peretis: fiet vob̄ dū
 modo pie p̄ſeuerant z ad ſalutē z p̄vob̄
 peratis. iij. diſt. xv.

In cōi vnius martyris.

Siquē vult post me ventu
 re abneget ſemetip̄m z tollat
 crucē ſuā z ſequat me) Dat.
 xv. (Qui ei voluerit aiām ſuā
 aiām ſaluā facere) p̄der eā. Qui ar p̄dide
 rit aiām ſuām p̄pter me/ inueniet eam
 Quid em̄ p̄deſt hoī ſi v̄tuerit ſum̄ mōm
 lucret aie p̄o ſue detrimentum patiat
 Aut quā dabit hō cōmutatiōez p̄ ania
 ſua. ſill⁹ ei hoīs v̄etur⁹ ē i gl̄ia p̄ris ſu
 cū angelis ſuis: z tūc redderunt eoz ſz
 opa ei⁹) Nota crucē ſuaz. i. martyriū in
 preparatiōe animi: ita q̄ ſit p̄ ch̄o mo
 ri paratus ſi fuerit neceſſe. vel crucē. i.
 p̄nias. Cetera vide ferta ſcda post dīem
 Palmarum.

Aliud

Nisi granū frumenti ca
 des i terrā mortuū fuerit zc.
 Vide ferta ſcda post dīicām
 palmar.

In cōi plurimoz martyz.

Qum audieritis prelia
 z ſeditiōes nolite treri) Luce.
 xxi. Q̄pter p̄mū bec fieri. ſed

De Comuni plurimorum martyrum

nō dū stari finis. Tūc dicebat ill. Sur-
ger gens & gentē: & regnū aduersus regnū
& terremotus magni erūt p loca: & pestilē-
tie & fames: & terroresq; de celo. et signa
mag; erūt. Sed an hec oia inuictet vob
man; & psequant tradetes i synagogas et
custodias: traberes ad reges & p̄sides p
p̄f nomē meū. Cōtinget aut vob i testio-
niū. Ponite ḡ i cordib; vris n̄ p̄medita-
ri quēadmodū r̄ideatis. Ego em dabo
vob os & sapiam: cui n̄ poterūt resistere
& p̄radicere oēs aduersarij vri. trade-
mini aut a parētib; & fr̄ib; & cognatis &
amic; (& morte afficiēt ex vob. Et erit;
od̄io oib; hominib; p̄f nomē meū. Et ca-
pillus de capite vro n̄ p̄bit) qd̄ n̄ ē sic i
relligēdiū. quasi qd̄ de capillis & bar-
ba rescidit: h̄ totū in resurrectionē reassu-
mat. qz cēt indecens. sed tantū reassume-
tur q̄ntum erit decēs fm̄ doctrinā san-
ctōz (In paria vestra). i. per pariam ve-
strā (possidēbitis anias vras) fm̄ Greg.
l. v. mora. possidere anias est v̄sari oib;
mortib;: qd̄ i p̄ria p̄fecte erit: quādo oia
rōnē & deo subdēt q̄ in nob erūt. Cere-
ra vide supra in die sanctorū Bernasij &
Probasij.

Aliud

Descendens Ies^{us} de mō-
te steris i loco capestri. Luc.
vj. Ad intellectū p̄nt; euāgelij
& sequent; opter viderē ali-
q̄. P̄rio qd̄ sit donū & q̄ruplex. Scdo
qd̄ sit beatitudo & q̄ruplex. Quantuz
ad p̄mū sciēdū ē ex doctrina Theo. & p̄
etpue sci Theo. j. ij. q. lxxvij. & lxx. & lxx.
& dona distinguunt a p̄tutib;. Nā hō
in suis operib; mouet a duplici motore
. i. a deo & a rōne. Ad h̄c q̄ facillē & de-
lectabilē moueat. opter q̄ p̄ficiat aliq̄
bitū seu aliq̄ q̄itate. sic n̄ bñ debeat se-
cur; moueri ad incisionē: opter q̄ habe-
at acumē. Nō ē aut eadē dispositio q̄ dis-
ponit hō vt bñ moueat a deo: & q̄ dispo-
nit vt bñ moueat a rōne. Opter ei mo-
bile p̄fectiori dispositioē p̄fici i ordine
ad p̄fecti^o mouēt. Sic ḡ p̄tutes p̄ficiūt
hoies vt bñ moueat ab extrinseco seu a rō-
ne: ita & dona vt bñ moueat a deo. Nam
dona i scriptur; vocant spūs. Spūs aut
iporat motionē: n̄ illā q̄ ē ab extrinseco:
ḡ illā q̄ ē ab extra. i. a deo. Un̄ d̄t p̄hs in
de bona fortuna: q̄ his q̄ mouent p̄ in-
stictū diuinū n̄ expedit p̄sistari fm̄ hūa-
nā rōnē. qz mouent a meliori p̄ncipio.
Dicunt tñ dona a brō Greg. p̄mo mot.
esse p̄tutes: qz eis uenit diffinitio p̄e-
tis q̄ colligit ex Aug. in d̄ liberoar. i. est
bona q̄litas mētis q̄ recte uiuit: q̄ null^o
malevit. quā de^o in nob sine nob opaf-
sed i h̄ tm̄ est differētia q̄ p̄tute recte vi-
uit i ordine ad rōnē: dono ḡo i ordine ad
deū. Itē qz ipa dona sūt q̄dā p̄tutes di-
uie. Un̄ & p̄hs. vij. Et h̄. ponit p̄tute be-
roica sup̄ cōem. Sic aut septē victa p̄ri-
ant p̄tutib; inq̄ntū ipa sūt p̄ bonū rōis
ita eadē p̄rariant septem donis inquā-
tū sūt p̄ra bonū diuinū. Sūt aut duo
na necessaria hōi ad opandū p̄pter finē
sup̄naturalē. qz hō imp̄fecte participat
dispositionē que disponit ad hūc finē q̄
hōi dat p̄ theologicas p̄tutes sicut lu-
na n̄ illuminat nisi illuminata: qz imp̄-
fecte participat lumē. Indiget ḡ hō spe-
ciali auxilio. i. donis Per seipm̄ tñ seclu-
so omni auxilio de^o excepta ei^o ḡnāl mo-
tō: p̄ opari bonū i ordine ad finē nālē:
qz p̄fecte habet naturā q̄ p̄ficiūt vt i or-
die ad illū opet. i. lumē naturale rōnis:
Sūt aut ipa dona habit^o sicut & p̄tutes
Et sic p̄z qd̄ sit donū. Est ei bona q̄litas
mētis q̄ recte uiuit fm̄ regulā dei: q̄
null^o male vitū quā de^o in nob sine nob
opaf. Sūt aut septē vt p̄z Esate. xj. scz
Intellect^o: Sapia: Cōsiliū: Scia: Pi-
etas: Fortitudo: Timor. Et rō hoz est
qz oēs hoies vires q̄ p̄nt esse p̄ncipiū act^o
humani. i. deliberari p̄ficiunt aliq̄ doo
no: qz oēs tales vires cōparant ad deū
sic appetit^o ad rōnē quē op̄z p̄tute p̄fici-
vt ḡrue ab intellectu moueat. Intelle-
ct^o ḡ speculari^o p̄ficiūt intellectu ad p̄ci-
piēdū: & sapia ad iudicādū. Sūt p̄cti
e^o p̄ficiūt p̄silio ad p̄cipiēdū: & scia ad iudic-
adū. Appetit^o ḡo i ordine ad deū p̄fici-
cif pietate: ad se ḡo p̄ficiūt fortitudine p̄
timores: timore ḡo p̄cupias. Quan-
tū ad scōz sciēdū ē q̄ d̄titudines disti-
nt

Tractatus III

quā a p̄tutibz z donis: qz ipe britudiel
 si act^o eliciti a p̄tutibz vl donis. Qd sic
 prz Nā d̄r Rom. viij. Spe salui facti su
 m^o. Ex q̄ seq̄t q̄ aliqs ē q̄ sperat finem
 seu britudine: q̄ tñ tā hz sine seu britud
 dine. Talis at̄ speras sperat: qz mouet z
 appropinq̄r ad finē: qd sit p̄ actū z opa
 rionē. Act^o q̄ p̄tutū et donoz maxie s̄
 q̄ nos brōs faciūt i spe: z p̄r dicunt bri
 tudies. Et sic prz qd sit britudo. Est ei
 act^o eliciti a p̄tute vl dono: seu ē act^o p̄
 ruz p̄fecte p̄ donū. Et sic d̄r britudoyr
 p̄ficiē: ita d̄r fruct^o vr delectat: cū tñ sit
 eadē opatio. Sūt at̄ q̄rtuoz z septem z
 octo diuersimode sumēdo: vr prz vbi s̄
 Nā Lu. vj. ponunt q̄rtuoz q̄ s̄ i h̄ euā
 gelio. z Mat. v. ponunt octo q̄ s̄ i euā
 gelio seq̄nti. s̄ octauap̄p̄e qdā p̄firma
 tio oim p̄cedētū z eay māifestatio. Et
 h̄ ei q̄ aliqs ē firmat^o i septē p̄mis: p̄ce
 dit q̄ nllā p̄secutiōē q̄ moueat ab h̄mōi
 bōis. iō oia ad septē altas reducūt. Ad
 hoz at̄ intellectū scēdū ē q̄ triplex britu
 do existimata ē eē. s̄. Voluptuosa Acti
 ua z Corēplata q̄ tres ad futurā cul^o
 spe dicūt bri tra se habēt q̄ p̄ma ipedit
 eā. sc̄da dispōit ad illā. sc̄tia ē eadē cū ea
 si sit p̄fecta. si at̄ sit ip̄fecta ē qdā ichoa
 tio et^o. Voluptuosa qdē felicitas p̄s̄
 sit i tribz. s̄. i affluentia bonoz exteriorz
 siue sint otuitie siue sint honores: i p̄se
 curiōe passiōnū irascibilū: z i p̄secutione
 passiōnū cupisibilū. Iō tres p̄me bri
 tudies. s̄. Paup̄tas sp̄s: z mititas z lu
 ct^o remouēt trā p̄dicta. Et h̄ ista tria
 remouent p̄ p̄tutes: tñ excellētiori mō
 remouent p̄ dona a q̄bz s̄ britudies p̄n
 cipalr. Tñ p̄ma nō facit solū moderate
 vti bōis exterioribz vr hūilitas: s̄ facit
 ea p̄renere. z sc̄da z sc̄tia facit passiōes n̄
 solū moderari: s̄ et totalr q̄etari. Acti
 ua p̄o vita p̄sistit i duobz. s̄. i reddendo
 pris debita. z i exhibēdo bñficia. Ad p̄
 mū dispōit iusticia z adhuc p̄fecti^o do
 nū qd nos fac̄ esurire. i. feruētī d̄sidērio
 appetere op^o iusticie. Ad sc̄dū p̄o dispo
 nit libaltras: vr. s̄. h̄is donem^o q̄bz rō di
 ctat eē donādū: puta amic^o z p̄iūct^o: s̄ p̄
 fecti^o donū qd i talibz p̄p̄ di reuerētiam
 solū necitate p̄siderat. Tñ Lu. xij. Cū
 fac̄ p̄ndiū noli vocare amicos zc̄. s̄. p̄o
 ca paupes zc̄. Hoc eip̄pe ē misereri. Iō
 q̄rta britudo p̄sistit esurtes z s̄ iusticie.
 Quia p̄o mia. Op̄atiōes at̄ vite p̄tū
 platiue qz sūt vltia felicitas vl ichoatō
 ei^o: n̄ numerant inf britudies tanq̄ me
 rita s̄ tanq̄ p̄mia. Tanq̄ merita p̄o po
 nunt effect^o actiue vite: q̄ sūt mundicia
 cordis q̄ntum ad p̄tutes z dona q̄bz h̄o
 p̄ficiē in seip̄o ne passiōibz mens inq̄net
 sed q̄ ad illa q̄bz p̄ficiē ad altos est pax
 q̄ est opus iusticie. Esa. xxx. Et sic p̄o
 tent septē britudies ad q̄s reducūt octa
 ua. z omnis britudo reperta in septur
 Turbe aut̄ nozūt solam voluptuosam
 felicitatē ad quā p̄tinent q̄rtuoz. s̄. abū
 dantiā exteriorz. sc̄do abundantia p̄tines
 ad bene esse corp̄is z sensuum. tertio iō
 cūditas cordis: quarto fauor boim. Iō
 quattuoz ponunt beatitudies s̄m Lu
 cā in p̄nti euangelio excludētes ista q̄r
 tuoz. Sciendū est etiā q̄ p̄dictis septē
 beatitudinibz quentat̄ corruident septē
 p̄mia. Nam quia in vita voluptuosa ho
 mies vani q̄rūt tria. P̄rio excellentiam
 z abundantia exteriorum. Sc̄do p̄ bellū
 herem. Tertio delectationē. Ideo tribz
 p̄mis britudinibz que ab his tribz auer
 tunt p̄mittunt̄ tria alia. s̄. regnū celoz:
 qd in excellētia z abūdātia p̄sistit. z pa
 cifica possessio terre viuētrium z p̄sola
 tio magna. In vita p̄o actiua hoies va
 ni auertūt se a iusticia vr seip̄os imple
 ant. z a mia ne participēt alienis misē
 rijs. Ideo quabz alijs britudinibz que ista
 duo cōplectunt̄ p̄mittit̄ sac̄tas: et mia
 ab oibz miserijs subleuans. Mundicie
 p̄o q̄ clare videre facit p̄mittit̄ visio di.
 Glide de his oibz. j. ij. vbi s̄. z. iij. disti
 xxxij. Quātū q̄ p̄tinet ad p̄ns euāge
 liū sciendū rursus est: q̄ aliq̄ eundē esse
 ch̄i smonē dicūt. de q̄ agit in h̄ euange
 lio s̄z Lucā. z i seq̄nti s̄z Mat. S̄z mes
 seti Tho. i. j. ij. est in opp̄oistū. z h̄ etiā
 rōnabilr prz inuētī q̄ h̄ic z ibi dicunt̄
 (Descendēs de mōre) in q̄ dixerat discip
 pul̄ illa q̄ narrat̄ i seq̄nti euāge. (sterit i
 loco cāpestri). i. i plācie i q̄ turba mag
 eū expectabat (z turba discip̄loz ei^o z ml
 titudo copiosa pleb) supple q̄ venerat̄ ab

In cōi vnius cōfessoris

oī iudea z (spēalit̄ bterlm̄ z maritima)
 Maritima aliqñ ē adiectiui: aliqñ pō
 substantiui feminini gñis: z eq̄poller ei
 qđ aliubi dī: maregima. z feat terrā vi
 cinā marit: eo mō qđ dicit̄ nos rīpariā.
 Ista aut̄ maritima fm̄ Bed. nō ē marit
 ima mar̄ galilee: s; maris magni (z ex
 rī z sidōis) supple p̄tib;. Spēalr̄ at̄ iste
 due ciuitates nomiant̄ lz eēnt i p̄dicra
 maritima: q; erāt ciuitates gētiliū (qui
 venerāt vt audirēt eū: z sanarent a lan
 guozib; suis. Et q̄ verabant a spir̄itib;
 imūdis: curabāt. z oīs turba q̄rebat eū
 tangere: q; p̄r̄ de illo exibat z sanabat
 oēs. Et ip̄e eleuat̄ ocul̄ i discipulos su
 os: dicebat) S; q; istas br̄itudies p̄
 ponebat turb̄ fm̄ ea qđ dca sūt. Ad h̄ di
 co q; lz ch̄is veller docere turbā d̄ br̄itu
 d̄ntib; q̄b; auerterent̄ ab his qđ q̄rebat̄ i
 vita voluptuosa: q; tñ iam apl̄l̄ erāt ab
 his auer̄si: iō ad eos f̄monē dirigit̄. Le
 tera pat̄et ex dicit̄: (Bri paupes: q; v̄m
 est regnū dei. Bri qđ n̄c̄ esurūt: q; satu
 rabim̄t. Bri qđ n̄c̄ fletis: q; ridebit̄s
 Bri erit̄s cū vos oderit̄ hoies: z cū sepa
 uerit̄ vos z exprobauerit̄ z eiecerit̄ no
 mē v̄m rāq; malū p̄r̄ filii hois. Gau
 dere i illa die z exultate: ecce em̄ merces
 v̄ra multa est in celo)

Aliud

Uides Iesus turbas a?
 scēdit i mōtē) Bar. v. z cuz
 sedisset/ accesserit ad eū d̄sc̄i
 puli ei. Et ap̄tes os suū/ do
 cebat eos di. Bri paupes spū: qm̄ ipoz
 ē regnū celoꝝ. Bri mites: qm̄ ipi possi
 debūt terrā. Bri qđ lugēt: qm̄ ipi p̄sola
 bunt. Bri qđ esurūt z sitūt iusticiā: qm̄
 ipi saturabūt. Bri misericordes: qm̄ ipi
 misericōiam p̄sequūt. Bri mūdo corde: qm̄
 ipi deū videbunt. Bri pacifici: qm̄ filij
 dei vocabūt. Bri qđ p̄secutionē patiunt̄
 p̄ iusticiā: qm̄ ipoz ē reg: ce. Bri estis
 cū maledixerit̄ vob hoies z p̄secuti vos
 fuerit̄: z dixerit̄ oē malū aduersuz vos
 mērtētes p̄r̄ me. Gaudete z exultate qđ
 n̄ā merces v̄ra copiosa est in cel.) P̄ns
 euāgel. p̄r̄z ex dicit̄ in p̄cedēt̄.

Aliud

Atrēdite a fermētopha
 riseoz qđ ē hypocrit̄) Lu. xij.
 Est at̄ scēdū qđ pharisei p̄ hy
 pocrit̄im̄ z fictā scitātē auer
 rebāt p̄p̄tium a p̄tate. iō dñs dixit̄ canē
 dū eē fermētū eoz. i. hypocrit̄is. Theo.
 Vocat̄ at̄ fermētū hypocrit̄im̄ tanq; al
 terantē z corūpētē itēdēs hoim̄ q̄b; se
 igesserit. Hec ille. Bed. Nā sicut mod̄
 cū fermētū totā farine massaz corūp̄tē
 sic simulatio aim̄ totā p̄rutū sincerita
 te z p̄tate fraudabit. Hec ille. (Nihil
 em̄ op̄tū qđ nō reuelat̄: neq; abscondituz
 qđ nō sciat̄. qm̄ qđ i tenebz dicit̄: i luce
 dicent̄: z qđ i aure locuti est̄ i cubit̄ul/
 p̄dicabit̄ i tect̄. Dico at̄ vob am̄ic̄s me
 is: ne terreami ab his qđ occidūt corp̄: z
 post hec nō h̄nt̄ apl̄l̄ qđ faciāt. Quidaz
 at̄ vob quē timeat̄. Timere eū qđ post̄
 qđ occiderit̄ h̄z p̄tātē mittere i gehēnā.
 Ita dico vob: h̄nc̄ tete. Nōne qnq; pas
 seres veniūt. i. vedūt (dipōdio). i. dupl̄
 ct̄ asse. Nā duplex as fac̄ vñū dipōdiuz
 z vñū ex ill̄ n̄ ē i oblitūde corā deo. S; z
 capilli cap̄t̄ v̄t̄ oēs nūerati s̄t. Nolite
 ḡ timere: mlt̄ passib; plur̄. i. p̄c̄ij ma
 ior̄ (est̄) vos. Dico at̄ vob: oīs q̄cūq; cō
 fessus fuerit̄ me corā hoib;: z filij hois
 p̄fitebit̄ illū corā angel̄ dei) Letera pat̄
 tet̄ ex dicit̄ s. i. festo scti Theodori.

In cōmuni vni p̄fessoris.

Sine lūbi v̄ri p̄c̄icti. Lu.
 ry. Ad euidentā p̄rtis euāgel
 ly scēdū ē qđ antiq̄us nuptie
 nocte celebrari p̄sueuerit̄: z aū
 spōsam redas z lumiarā ferebat̄: iuxta
 illd̄ Virgilij: Si nō p̄ cesuz thalami ce
 dere qđ ch̄itani debēt̄ ch̄im venēte i die
 mort̄: vl̄ i die iudicij pati z vigiles expe
 ctare: ponit̄ exm̄ d̄ suis expectatib; nol
 cre dñm suū vt a nuptijs domū redeat
 Di ḡ (Sine lūbi v̄ri) i spūales qđ s̄t lu
 tellect̄ z volūtas: q̄ corpales (p̄c̄icti)
 i. parati ad exeq̄nda mādata dñi v̄t̄: z
 restricti ab om̄i voluptate (Et lucerne
 A. A. v̄)

De Comuni plurimorum martyrum

nō dū stari finis. Tūc dicebat ill. Sur-
ger gens & gentē: & regnū aduersus regnū
& terremotus magni erūt p loca: & pestilē-
tie & fames: & terroresq; de celo. et signa
mag; erūt. Sed an hec oia inuictet vob
man; & psequant tradetes i synagogas et
custodias: traberes ad reges & p̄sides p
p̄f nomē meū. Cōtinget aut vob i testio-
niū. Ponite ḡ i cordib; vris n̄ p̄medita-
ri quēadmodū r̄ideatis. Ego em dabo
vob os & sapiam: cui n̄ poterūt resistere
& p̄radicere oēs aduersarij vri. trade-
mini aut a parētib; & fr̄ib; & cognatis &
amic; (& morte afficiēt ex vob. Et erit;
od̄io oib; hominib; p̄f nomē meū. Et ca-
pillus de capite vro n̄ p̄bit) qd̄ n̄ ē sic i
relligēdiū. quasi qd̄ de capillis & bar-
ba rescidit: h̄ totū in resurrectione: reassu-
mat. qz cēt indecens. sed tantū reassume-
tur q̄ntum erit decēs fm̄ doctrinā san-
ctōz (In paria vestra). i. per pariam ve-
strā (possidēbitis anias vras) fm̄ Greg.
l. v. mora. possidere anias est v̄sari oib;
mortib;: qd̄ i p̄ria p̄fecte erit: quādo oia
rōnē & deo subdēt q̄ in nob erūt. Cete-
ra vide supra in die sanctorū Bernasij &
Probasij.

Aliud

Descendens Ies^{us} de mō-
te steris i loco capestri. Luc.
vj. Ad intellectū p̄nt; euāgelij
& sequent; op̄er videre ali-
q̄. P̄rio qd̄ sit donū & q̄ruplex. Scdo
qd̄ sit beatitudo & q̄ruplex. Quantuz
ad p̄mū sciēdū ē ex doctrina Theo. & p̄
et̄pue sci Theo. j. ij. q. lxxvij. & lxx. & lxx.
& dona distinguunt a p̄tutib;. Nā hō
in suis op̄erib; mouet a duplici motore
. i. a deo & a rōne. Ad h̄c q̄ facillē & de-
lectabilē moueat. op̄er q̄ p̄ficiat aliq̄
bitū seu aliq̄ q̄itate. sic n̄ bñ debeat se;
cur; moueri ad incisionē: op̄er q̄ habe-
at acumē. Nō ē aut eadē dispositio q̄ dis-
ponit hō vt bñ moueat a deo: & q̄ dispo-
nit vt bñ moueat a rōne. Op̄er ei mo-
bile p̄fectiori dispositioē p̄fici i ordine
ad p̄fecti^o mouēt. Sic ḡ p̄tutes p̄ficiūt
hoies vt bñ moueat ab extrinseco seu a rō-
ne: ita & dona vt bñ moueat a deo. Nam
dona i scriptur; vocant spūs. Spūs aut
ip̄orat motionē: n̄ illā q̄ ē ab extrinseco:
ḡ illā q̄ ē ab extra. i. a deo. Un̄ d̄r p̄hs in
de bona fortuna: q̄ his q̄ mouent p̄ in-
stictū diuinū n̄ expedit p̄sistari fm̄ hūa-
nā rōnē. qz mouent a meliori p̄ncipio.
Dicunt tñ dona a brō Greg. p̄mo mot.
esse p̄tutes: qz eis iuenit diffinitio p̄e-
tis q̄ colligit ex Aug. in d̄ liberoar. i. est
bona q̄litas mētis q̄ recte viuūt: q̄ null^o
malevit. quā de^o in nob sine nob opaf-
sed i h̄ tñ est differētia q̄ p̄tute recte vt
uit i ordine ad rōnē: dono ḡo i ordine ad
deū. Itē qz ip̄a dona sūt q̄dā p̄tutes di-
uie. Un̄ & p̄hs. vij. Et h̄. ponit p̄tute be-
roica sup̄ cōem. Sic aut̄ septē victa p̄ri-
ant p̄tutib; inq̄ntū ip̄a sūt p̄ bonū rōis
ita eadē p̄rariant septem donis in quā
tū sūt p̄ra bonū diuinū. Sūt aut̄ duo
na necessaria hōi ad opandū p̄pter finē
sup̄naturalē. qz hō imp̄fecte participat
dispositionē que disponit ad hūc finē q̄
hōi dat p̄ theologicas p̄tutes sicut lu-
na n̄ illuminat nisi illuminata: qz imp̄-
fecte participat lumē. Indiget ḡ hō spe-
ciali auxilio. i. donis Per seipm̄ tñ seclu-
so omni auxilio de^o excepta ei^o ḡnāl mo-
tō: p̄ opari bonū i ordine ad finē nālē:
qz p̄fecte habet naturā q̄ p̄ficiūt vt i or-
die ad illū op̄er. i. lumē naturale rōnis:
Sūt aut̄ ip̄a dona habit^o sicut & p̄tutes
Et sic p̄z qd̄ sit donū. Est ei bona q̄litas
tas mētis q̄ recte viuūt fm̄ regulā dei: q̄
null^o male vitū quā de^o in nob sine nob
opaf. Sūt aut̄ septē vt p̄z Esate. xj. scz
Intellect^o: Sapia: Cōsiliū: Scia: Pi-
etas: Fortitudo: Timor. Et rō hoz est
qz oēs hoies vitres q̄ p̄nt esse p̄ncipiū act^o
humant. i. deliberati p̄ficiunt aliq̄ doo
no: qz oēs tales vitres cōparant ad deū
sic appetit^o ad rōnē que op̄er p̄tute p̄fici-
ūt vt ḡrue ab intellectu moueat. Intelle-
ct^o ḡ speculariū p̄ficiūt intellectu ad p̄ci-
piēdū: & sapia ad iudicādū. Sicut p̄cti-
o p̄ficiūt p̄silio ad p̄cipiēdū: & scia ad iudic-
ādū. Appetit^o ḡo i ordine ad deū p̄fici-
ūt p̄ctate: ad se ḡo p̄ficiūt fortitudine p̄
timores: timore ḡo p̄p̄cipias. Quan-
tū ad scōz sciēdū ē q̄ virtutines distint

In cōi vnius cōfessoris

oī iudea z (spēalit̄ bterlm̄ z maritima)
 Maritima aliqñ ē adiectiui: aliqñ pō
 substantiui feminini gñis: z eq̄poller ei
 qđ aliubi dī: maregima. z feat terrā vi
 cinā marit: eo mō qđ dicit̄ nos rīpariā.
 Ista aut̄ maritima fm̄ Heb. nō ē marit
 ima mar: galilee: s; maris magni (z ex
 rī z sūdōis) supple p̄tib;. Spēalr̄ at̄ iste
 due ciuitates nomiant̄ lz eēnt i p̄dicra
 maritima: q; erāt ciuitates gētiliū (qui
 venerāt vt audirēt eū: z sanarent a lan
 guozib; suis. Et q̄ verabant a spirītib;
 imūdis: curabāt. z oīs turba q̄rebat eū
 tangere: q; p̄r̄ de illo exibat z sanabat
 oēs. Et ip̄e eleuat̄ ocul̄ i discipulos su
 os: dicebat) S; q; istas britudies p̄
 ponebat turb̄ fm̄ ea qđ dca sūt. Ad h̄ di
 co q; lz chīs veller docere turbā d̄ b̄ritu
 d̄ntib; q̄b; auerterent ab his q̄ q̄rebat i
 vita voluptuosa: q; tñ iam apl̄l̄ erāt ab
 his auerſi: iō ad eos smonē dirigit̄. Le
 tera patet ex dicit̄: B̄riti paupes: q; v̄m
 est regnū dei. B̄riti q̄ n̄c̄ esurūt: q; satu
 rabimint. B̄riti q̄ n̄c̄ stetit: q; ridebitis
 B̄riti erit̄ cū vos oderit hoies: z cū sepa
 uerit vos z exprobauerit z eiecerit no
 mē v̄m rāq; malū p̄r̄ filii hois. Gau
 dere i illa die z exultate: ecce em̄ merces
 v̄ra multa est in celo)

Aliud

Uides Iesus turbas a
 scēdit i mōtē) Bar. v. z cuz
 sedisset/ accesserit ad eū d̄sc̄i
 puli ei. Et ap̄tes os suū/ do
 cebat eos di. B̄riti paupes spū: qm̄ ipoz
 ē regnū celoz. B̄riti mites: qm̄ ipi possi
 debūt terrā. B̄riti q̄ lugēt: qm̄ ipi p̄sola
 bunt. B̄riti q̄ esurūt z sitūt iusticiā: qm̄
 ipi saturabūt. B̄riti misericordes: qm̄ ipi
 misericōiam p̄sequūt. B̄riti mūdo corde: qm̄
 ipi deū videbunt. B̄riti pacifici: qm̄ filij
 dei vocabūt. B̄riti q̄ p̄secutionē patiunt̄
 p̄ iusticiā: qm̄ ipoz ē reg: ce. B̄riti estis
 cū maledixerit vob hoies z p̄secuti vos
 fuerit: z dixerit oē malū aduersuz vos
 mērtētes p̄r̄ me. Gaudete z exultate qđ
 n̄ā merces v̄ra copiosa est in cel.) P̄ns
 euāgel. p̄r̄z ex dicit̄ in p̄cedēt.

Aliud

Atrēdite a fermētopha
 riseoz qđ ē hypocrit̄) Lu. xij.
 Est at̄ scēdū qđ pharisei p̄ hy
 pocrit̄im z fictā scitātē auer
 rebāt p̄p̄ium a p̄itate. iō dñs dixit canē
 dū eē fermētū eoz. i. hypocrit̄is. Theo.
 Vocat at̄ fermētū hypocrit̄im tanq; al
 terantē z corūpētē itēdēs hoim̄ q̄b; se
 igesserit. Hec ille. Bed. Nā sicut modū
 cū fermētū totā farine massaz corūp̄te
 sic simulatio aim totā p̄rutū sincerita
 te z p̄itate fraudabit. Hec ille. (Nihil
 em̄ op̄tū qđ nō reuelat̄: neq; abscondituz
 qđ nō sciat̄. qm̄ qđ i tenebz; dixit̄: i luce
 dicent̄: z qđ i aure locuti est̄: i cubitcul/
 p̄dicabit i tect̄. Dico at̄ vob amīc̄ me/
 is: ne terreami ab his qđ occidūt corp̄: z
 post hec nō h̄nt̄ apl̄l̄ qđ faciāt. Quidaz
 at̄ vob quē timeat̄. Timere eū qđ post
 qđ occiderit h̄z p̄tātē mittere i gehēnā.
 Ita dico vob: h̄nc̄ tete. Nōne qnq; pas
 seres veniūt. i. vedūt (dipōdio). i. dupl̄
 ct̄ asse. Nā duplex as fac̄ vñū dipōdiuz
 z vñū ex ill̄ n̄ ē i oblitūde corā deo. S; z
 capilli capiti v̄i oēs nūerati sūt. Nolite
 ḡ timere: ml̄t; passerib; plur̄. i. p̄c̄ij ma
 ior (est; vos. Dico at̄ vob: oīs q̄cūq; cō
 fessus fuerit me corā hoib;: z filij hois
 p̄fitebit̄ illū corā angel̄ dei) Letera pag
 tet̄ ex dicit̄ s. i. festo scti Theodori.

In cōmuni vni p̄fessoris.

Sine lūbi v̄i p̄c̄icti. Lu.
 ry. Ad euidentā p̄ris euāgel
 ly scēdū ē qđ antiq̄us nuptie
 nocte celebrari p̄sueuerit: z aū
 spōsam redas z lumiarā ferebāt: iuxta
 illd̄ Virgilij: Si nō p̄ cesuz thalami ce
 dere qđ ch̄itani debēt ch̄im venēte i die
 mort; vl̄ i die iudicij pati z vigiles expe
 ctare: ponit̄ exm̄ d̄ suis expectatib; nol
 cre dñm suū vt a nuptijs domū redeat
 Di ḡ (Sine lūbi v̄i) rā spūales qđ sūt lu
 tellect̄ z volūtas: q̄ corpales (p̄c̄icti)
 i. parati ad exeq̄nda mādata dñi v̄i: z
 restricti ab omī voluptate (Et lucerne
 A. A. ū

ardetes i maib; vris). s. sine. Dan^o at
 fut opartoes. Lucerna e ro diriges sua
 luce: q tuc ardet qn amor charitatis pco
 mitat lumē rōnis. Hic g lucernā i ma
 nib; e dirigi i opib; lumie rōnis z i fā/
 mari ardore charitatis: seclus oib; mal
 affectib; (Et vos silles homib;). s. sit z
 estote (expectatib; dnm suū). s. iesū chz
 (qn reuertat) i die mort; vl iudicij (a nu/
 prijs) vite etne ad qd fut p ascē sōes (vt
 cū venerit z pullauerit p egritudiesaur
 fū iudicij) (p festi apiat et). i. cū amore i
 suo corde suscipiāt (Bri fut illi qd cum
 venerit dñs iuenerit vsgilātes Amē di
 co vob q peger se). i. fm Greg. se ad re/
 tribuēdū pabit (z faciet illos dīscūber)
 .i. oīno reqescere a laborib;: fm Theo. z
 Dico. i epla ad Titū. (z trāsies misray
 bit ill) Trāsit at fm Greg. duplt. Uno
 mō a iudicio ad regnū redies: vl a vīsi/
 one hūantat; ad vīsonē dītat; nos ele
 uās. Prima at vsigilla fm eūdē e puert
 tia. Scda iuētus. Tertia senectū. Di
 cit at h dñs se nocte vētur; vl qz ad lit/
 terā iudicij erit i nocte. i. in crepusculo
 diei. vl qz sicut nox obscura ē: ita iertū
 z icognitū ē nob tps aduētus ei^o i die
 mort; vl iudicij (Erit venerit in scda vsi/
 gilla. z i i tertia vsigilla venerit z ita in
 uenerit. bri sunt fut illi. Hoc at scitote
 qm si scītz pīfamī. q hō. fur venītz vsig/
 laret vtiq; z nō sīneret pfodi domū su
 am. Et vos estote patī: qz q hora nō pu
 tar; fili^o hoīs veniet)

Aliud

Usgilate quia nescit; q
 hora dñs vester ventur^o sit)
 Matt. xxiij. In h euāgelto
 dñs horat; gnāt; oēs ad vi
 gīlant expectādū dñz veniētē i die mor
 tis vl iudicij. Deinde spēalt vt dē Hi/
 la. horat; epos z platos dīcēs (Illd aut
 scitote qm si scīret pīfamītas qua hor
 ra fur vētur^o eēt vsigilaret vtiq; z nō sī/
 neret pfodi domū suāz. Ideoq; et vos
 estote patī: qz nescit; q hora fili^o hoīs vē
 tur^o ē. Quisputas ē fidelis seru^o z pru
 des quē pstituit dñs sup; familiā suam
 vt det illis cibū i tpe). Interrogat aut

nō ex ignorantia: s; vt ostēdat vt dē Red
 mīg. q dīfficile sit plātū i oib; facere de
 bitū suū. Glo. Rar^o ē fidelis fu^o dñō ppf
 dñm fūies: oues chīl nō ad lucrū: s; pro
 amore chīl pascēs (prudens) q subditoz
 capacitatē vitā z mores dīscutiat (quē
 pstituit) q. s. sit vocat^o a deo: z nō se intēd
 cerit. Hec illa. (vt det illis) scz subditē
 suis (cibū) vbi dī (in tpe) oportuno (Bed
 at^o ille fu^o quē euz venerit dñs iuenerit
 sic facietez. Amē dico vob; qm sup oia
 bona sua pstituet eū) Vig. vt. s. core
 gnet chīo cul oia sua tradidit pat. Hec
 ille. Vl fm Hilā. h dē qz talīn glia dī
 collocabit. q nībil vltra meli^o inuenit.
 In hac vt dē Raba. ceter; partib; pcece
 dūt plātū rōne custodie subditoz.

Aliud

Homo quidā pegre pro/
 ficetēs) Matt. xxv. Est autē
 scīdū q pñs euāgelū ē pabo
 licū. et in eo vt dē glo. dñs red
 p̄hendit eos marie platos q nolūt p̄ho
 pdesse p̄mo. (Hō qdā). i. iesus chīus
 pegre p̄ficetēs) Id ē fm hūantatē ascē
 des i celū: fm Greg. z Vig. Hūantatē
 ei cū ex p̄ijs sit coposita: qn ē sup celos
 eleuata nō ē in p̄ta sua. Loc^o em p̄p̄l^o ē
 sphaera actiuoz z passiuoz: in q debēt eē
 oia p nām corruptibilla. Peregriat g
 i celo chīs fm hūantatē (vocatit suos
 suos). i. aplos fm Htero. (z tradidit ill
 bona sua. i. doctrinā euāgelicā. Nō ē at
 intelligēdū q istā sol aplīs tradidit;
 s; tradidit eā oib; fidelib;: int qd qdaz
 de negligētia p̄denant. vl si p istos ser
 uos aplos intelligim^o: oportet in apos
 stolis intelligere platos tenētes aplicū
 qdū. i. epos (Et vni dedit qncz talera.
 aliq aut duo: aliq p̄o vni. vnicuiq; fm p
 p̄tā p̄tētē). i. capacitatē z dīspōitōem
 suscipiētū: fm Hicro. z Lbr̄y. Vn p
 qncz z duo z vni talerū: dīuersi grad^o
 scant cognitiōis dīuīoz fm eodē. Sī
 cut em hō vrēdo pecunia altā lucrat: ita
 hō docēdo q dīdicit/ meret aplōzē nori
 cī saltē in futura vita: vbi deū videbit
 pl^o aut min^o fm dīuersitatē meritoz.

In cōi vnius cōfessoris

(et pfect^o e stati. Abijt autē q̄ q̄ncq̄ talē
 ra accēpat: et opat^o est i eis: et lucrato^o ē
 alia q̄ncq̄) docēdo q̄ didicē et exhortans
 do. Est autē scēdū vt dicitur Chryz. q̄ i pa
 rabol nō oportet oia scrutari: s; ad intē
 tionē respicere dicētis. Et h̄ maxime i
 ista facere oportet (Sicut q̄ duo accēpat lu
 crato^o ē alia duo. Qui autē vnu accēpat
 abis fodit in terrā: et abscondit pecuniā
 dñi sui) q; s̄m Greg. intent^o terrenis ne
 gocijs nō docuit vt debebat: s; suffocay
 uit doctrinā quā accēpat p̄ voluptatē
 res. Vt fodit i terrā s̄m Orig. ille q̄ ac
 cepta docēdi p̄tate: nō docuit ex q̄daz
 ficta humilitate et religioe. Post multū
 p̄o tēps). i. in die iudicij s̄m Chryz. et
 Hieron. (venit dñs fuoz illoz et posuit
 rōnē cū eis. Et accēdēs q̄ q̄ncq̄ talenta
 accēpat: obrulit alia q̄ncq̄ talēra: dicēs.
 Dñe q̄ncq̄ talēra tradidisti mihi: ecce a/
 lta q̄ncq̄ sup̄lucrat^o sum.) Ista obligatio
 sic ē intelligēda: vt ipa merita q̄ q̄s do/
 cēdo ad q̄s iust: loquant deo p̄ euidētiā
 facti. Apparebit em̄ i die iudicij q̄ ille
 q̄ magnā accepit doctrinā et seruent do
 cuit: dign^o erit vt sibi duplicet noticiā
 dñi sui. i. vt p̄ meritis suis magnū q̄dū i
 vltimō dei habeat (Ait ei dñs ei^o. Euge
 sue bone et fidel^o Raba. Euge interie/
 ctio est letar: p̄ q̄ dñs gaudiū suū in
 nuar: q̄ bñ laborantē suū ad gaudiū et
 nū inuitat. Hec ille. (q; in pauca fuisi
 fidel: sup̄ multa te p̄stitua) Greg. Tūc
 fidel^o sup̄ multa p̄stituit: cū de uicta
 ois corrupciōis molestia: de terrēis gau
 dijs i illa celesti sede collocat. Hec ille.
 (intra in gaudiū dñi tui). i. i p̄tiam et vi
 tā locundā. Et norant dñi: intra in gau/
 diū. et nō: gaudiū intrabit in te. q; eter/
 nā felicitatē nulla creatura cōprehēde/
 re p̄t. Est em̄ infinita i se: sed finite par
 ticipat. Eodē mō exponēdū est q̄ dñs d
 seruo duoz talē: d; (Accessit autē et qui
 duo talēra accēpat et ait. Dñe duo talē
 ra tradidisti mihi: ecce alia duo lucrato^o
 sum. Ait illi dñs ei^o. Euge sue bone et
 fidel: q; sup̄ pauca fuisi fidel: sup̄ multa
 te p̄stitua. intra i gaudiū dñi tui. Ac
 cēdēs autē et q̄ vnu talentū accēpat: ait.
 Dñe scio q; bō dur^o es: metis vbi nō se

mina st: et pgregas vbi nō sparsisti: et et
 mēs abij et abscondit talentū tuū i terra)
 Si iste dicat abscondisse talēra doctrinē:
 vacādo terrenis in istis p̄bis nihil debe
 mus intelligere nisi q̄ tales in die iudicij
 nō habebūt merita q̄ dō p̄tēnt. Et
 similr i rephēsiōe dñi q̄ sequit̄ nihil ali/
 ud debemus intelligere nisi q̄ tal^o p̄ sua
 negligētia i die iudicij increpabit. Si
 p̄o dicat abscondisse ex fatua humilitate
 vt stulto vel timore: q̄ cessante a doctrī
 na: dicat q̄ tal^o p̄ i p̄bis suis se excusat
 si nō docuit: q; in h̄ t̄muit offendere de
 um: cū timere nō deberet: s; i deo p̄fide
 re. et dñs i rephēdēdo d; q̄ ipse a numus
 larijs. i. ab auditorib; q̄ doctrinā accē/
 pissent/ exegisset rōnē de bñficio suscep
 pre doctrine: si fuissent ingrati. et d; vlti
 ei^o in opando et in docēdo si fuissent ne
 gliētes (Ecce habes q̄d tuū ē. Rūdes
 autē dñs eius: dixit ei. Serue male et p̄/
 ger: sciebas q; meto vbi nō semio et pgre
 go vbi nō sparsisti. Oportet q̄ te cōmittere pe
 cuniā meā numlarijs: et ventēs ego rece
 pissē vtiq; q̄d meū est cū vsura. Tolli
 te itaq; ab eo talēra) Istud talentū do
 ctrine traditū est i nra p̄tate q̄dū possu
 mus docere et docēdo lucrari. i. mereri
 vel saltē de eo gaudere. In morte q̄ vel
 in iudicio tollit talentū a negligēte in
 q̄ntū tā nō habz noticiā dei ad bonū su
 um s; ad malū. q; dānat^o ipa noticiā est
 cā doloris. Tollūt at̄ angeli exēq̄ntes
 sniam dei (Et date illi q̄ habz decē talē
 ra) h̄ at̄ fit q̄ ipi iusti gaudēt de dāna/
 tiōe maloz p̄ p̄formitatē sue volūta/
 tis ad diuinā. Et s; oēs bñ accipiāt al/
 q̄d gaudiū ex eo q̄ dānat^o talēra p̄uat.
 q; tū de h̄ gaudēt magis q̄ bñ: i. deo
 dānatoy talēra dari d; ei q̄ decē et nō ei
 q̄ q̄rtuor d; h̄e talēra. (Qui em̄ h̄nt dā/
 bit) gaudiū de punitōe maloz (et abun
 dabit) q; i bonū ei^o cedent sua merita et
 aliena demerita (ab eo at̄ q̄ nō hz) meri
 ta bonoz opey (et q̄ videt h̄e) ipa. i. do
 ctrina q̄ noluit vti (aufere ab eo) q; nō
 erit ei ad gaudiū: s; ad supplicij (et inu
 rillē suū). i. negligēte: q̄ nihil cōmissit s;
 omisit necariā doctrinā (eijcite) a me et
 societate meoy (i tenebras exteriores: s;
 223

Ille erit fletus et stridor dentium / Glide de h
dñica. xx. post festum trinitatis

Aliud

Domo quā nobil' abijt
regionē loquā accipe sibi
regnum et reuertit / Luc. ix. Ad
intellectū huius euāgelij sciendū
ē q' iudei etiā apli an' ascēsiōne chri' crey
debāt regnū chri' esse corpale et terrenū
Uñ Act. j. q'rebāt a chrio ascēdere. Dñe
si i tpe h' restitues regnū isrl'. Et s'lt' fl'
lij Scbedei perstuerūt sedere vn' ad dex
terā: et vn' ad sinistras ei'. Uñ q' chrio
ascēdere vltio i hierlm: existiābāt eū res
gē in regia ciuitate eē p'stituēdū. Chis
volēs istū sensuz ab eis amouere: iduxit
pntē pabolā: onides q' i pmo aduētu ve
nerat pati: et i scdo veniet regre. Uñ de
Lucas (Hec ill' audierit) scz q' dñs dñs
cebat Sacho: vt b' sup' i festo dedicati
onis ecclie (ad h' cles dixit pabolaz: eo q'
eēt ppe hierlm: et q' existimaret). i. dñs
puli (q' p'festim regnū dei). i. chri' māse
staret. Dixit g' hō q'dā. i. chris nat' d' vir
gine (nobil' q'z fili' David reg' fm car'
nē) abijt p suā mortē et ascēsiōne (i regi
onē loquā). i. ad celū empyreū (acci
pe sibi regnū) sup' omes angelos et oēm
creaturā (et reuertit) i fine mōi ad iudicā
dū (Vocat' āt decē suis suis). i. vntuer
sis fidelib' q' p' denariū nūerū fecant: eo
q' in h' nūero q'dāmō oēs nūeri icludūt
Nā vsq' ad decē variant' nūeri. s'z post
decē s'lt' replcatio pcedētū. Nā vndeci
idē est q'd vnū et decē. duodeci q'd duo et
decē: et sic de alijs (dedit ill' decē mnas)
. i. vntuersitatē bonoz suoz q' hoib' pfer
re p'suevit siue sint grē: siue nature: siue
fortune. Est āt mna pōd' .x. drachmas
appēdēs fm alijs: vel fm alios cētū. et
vtrūq' p' vey eē s'z diuersas gētes. Sin
gul' g' fidelib' dedit singulas mnas: vl'
singul' dedit decē. nō q' singl' eq'lia bo
na suscepint absolute: s'z q' eq'lit' suscepe
rūt fm suā p'portione: loq'ndo de his bo
nis q' dispositiōem supponūt. Nā q' ad
dispositiōes ipas de' dat vt vult. vñ n'
oēs sūt eq'les i naturalib' (Et ait ad il

los. Negotami). i. exercete vob' collata
bona: vt p' vsuz eoz mereami accipe ma
iora (dū venio). i. q' vsq' veniā ad iudici
um. vsq' em' ad diē illā currit tps nego
ciādi. i. merēdi (Lues āt ei'). i. iudei ex
q'z sanguie chris nat' ē (oderāt eū) p ma
iori pre: saltē q' ad rectores et capita po
puli (et miserūt legatiōem post illū dice
res. Nolum' hūc regre sup' nos) q'd nō ē
sic itelligēdū q' iudei miserint ad p'ez
post chri' ascēsiōem nūcios / q' ex pre sua
dicerēt q' chrio nō daret regnū iudeoz. s'z
q' ex ipō suo facto oniderūt se nolle illū
i regē. Nā post chri' ascēsiōez conati sūt
chri' fidē eliminare (et factū ē vt rediret)
i die iudicij (accepto regē). i. post q' acce
pat regnū (et iussit vocari suos suos: q'
bus dedit pecuniā: vt sciret q'ntuz q'sq'
negociat' eēt. Venit āt p'm' dices. Do
mine mna tua decē mnas adq'siuit. Et
ait ill'. Euge fue bone: q' i modico suis
sti fidel' eris p'atē hñs sup' decē ciuitate
tes). i. fm tua merita erit p'portionabil'
et p'miū tuū i celo. Letera dicta et dice
da patēt ex dice' i p'cedēti euāg'. (Et ait
venit dicens: Dñe / mna tua fecit q'ngz
mnas. Et huic ait. Et tu esto sup' q'ngz
ciuitates. Et alter venit dicens Dñe eccl'
ce mna quā habui repositā i sudario. et
mut' em' te: q' hō auster' es: tollis q'd nō
posuisti et mer' q'd nō seminasti. Dixit ei
De ore tuo te iudic' fue nequā: sciebas q'
ego hō auster' sum tollēs q'd nō posui:
et merēs q'd nō semināui. Et q're nō dedi
sti pecuniā meā ad mē: s'z: et ego veniēs
cū vsuris vsq' exegissē illā. Et astā q'
tū dixit Auster' ab illo mna et date il
li q' decē mnas h'z. Et dixit ei. Dñe h'z
decē mnas. Dico āt vob' q'z oī hñci dat
bit' et abūdabit. ab eo āt q' nō habz et q'd
habz auferet ab eo.

Aliud

Domo accēdit lucernaz
Lu. xj. In pnti euāgel' itēdit
saluator a fidelib' itētiōne p
uersam excludere: sumēs exē
plū ad h' ex lucerna et oculo. Recta ergo
intētiō est simit' lucerne lucētē et ardētē.

De Comuni vnius virginis

quia includit fidē z ardorē charitatis. Nā recta intēctio facit opari p̄ deum amatū: z p̄r supponit noticiā del q̄ per fidē est z amorē: q̄ est charitas v̄l actus charitatis. Dicit ḡ. (Nemo accēdit lucernā). i. nemo habet bonā intēctioē lucēte fide z ardorē charitate (z i abscondito ponit neq̄ sub modio) eā. i. inflectēdo circa spalia ad q̄rēda z fruēda (sz su p̄ cādelabz). i. i altū erigit: vt sint intēcti n̄ sint fruges q̄ modio mesurant: sed etna felicitas (vt q̄ ingrediunt lumē v̄l deāt). i. vt oēs cogitatioēs q̄ intrāt do mū p̄cie z animi tui: lumē videāt. i. reecta intēctio ad deū dirigant. sic hō ambulās dirigēt lumie. Q̄ vo p̄dēta de intēctioē dicta sint declarat i his q̄ sequūtur. Est aut scēdū q̄ sic h̄ sumit lucerna spūalit̄ z scāt p̄ corpale oculū: ita z cor p̄ sumit spūalit̄ et p̄ materiale scāt. Est aut spūale corp̄ n̄m ip̄a mltitudo opoz n̄oz bonoz ex ḡne suo: ex diuersis opoz r̄ibz bonis tāq̄ ex varijs mēbris itegra ta. Dicit ḡ. (Lucerna corpis tui). i. mltitudis opoz tuoz (est oculū tuū) id est intēctio tua: q̄ oculū dicitur d̄r: q̄a hoīem opando dirigēt (Si oculū tuū fuerit s̄mplex). i. intēctio pura z recta: sine oī plica simulatiois (corū corp̄ tuū lucidū erit). i. opa tua visibilia erūt i aspectu dei. Videt aut p̄pe de opa quādo approbat. Uñ p̄a. Oculū dñi sup iustos. Nō q̄nerit am sint sup malos: q̄ i oī loco oculū dñi p̄emplant bonos z malos. Prouer. xv Sed sp̄eali mō vider iustos z opa iustoru. q̄. i. vtrūq̄ approbat. (Si autē nequā). i. malū (fuerit). Est aut intēctio mala: q̄n op̄ qd̄ sit est ad malū finē ordinatū: q̄uis de se bonū sit (et corp̄ tuū tenebrosū erit) q̄. i. opa tua n̄ videbit deus ad p̄mū sed ad tormētū. (Vide ḡ ne lumē qd̄ in te est). i. intēctio que debet ēē lumē dirigēs te ad deū (tenebre sint). i. n̄ dirigat te sz rectā viā: sed errare faciat. (Si ḡ corp̄ tuū torū). i. q̄ ad oēs p̄tes sine q̄ ad oēs op̄ atōēs (lucidū fuerit) q̄ est visibile seu approbabile a deo q̄n tū ad bonitātē op̄is z quantū ad rectitudinē intēctiois (n̄ hās aliquā partē tenebrosū) id ē n̄ existens tenebrosū:

neq̄ quo ad substantiam operis: neq̄ q̄ ad intentionem (erit lucidum torū) id ē ip̄m cōpositum ex opere et intentione. Unde hic sumit torū carthagoi. supra vo syncarhago. Si autem esset malū op̄ z intēctio bona: vel e d̄uerso bonū opus z intēctio mala: tunc nō esset lucidū id quod ex vtroq̄ cōponit. (Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te) in presentī per gratiam z in futuro p̄ gl̄iam. Quāto em̄ homo maior est in merito: tanto hic habet mai⁹ lumē gr̄e: z in futuro maius lumē gl̄ie.

In cōi vnius virginis.

Simile est regnū celoz (thesauro) Dat. xij. Ad i relectū p̄ntis euāgelij sciendū ē p̄ eoz q̄ possessore carēt qd̄am sunt q̄ nunq̄ possessorem habuerūt: vt gēne inuente in litore maris. Alia vo aliquādo habuerunt possessorem: vt antiqui thesauri. Prima fm sc̄m Tho. ij. q. lxxj. occupati z inueniēt cedunt. Et eadem ratio est de secūdis: vt d̄r n̄ si q̄ leges ciuiles ad pacem hoīm statuerunt vt in secundis medietas sit possessoris agri. Nō intelligit si inuenit i alieno non data opera. si vo data est opa: totū est inuenientis. Instat. de rerū d̄i ut h̄ item ea. Ideo ille de quo in presentī euāgelio agit̄ dicitur emisse agrū vt sine conditioē totum thesaurum possideret. (Simile ergo est regnū celoz) id est status ecclesie militantis seu status christianitatis (thesauro abscondito in agro) iste thesaurus fm Chryzost. est predicatio euāgelica abscondita in agro huius mundi: quam nullus plene z perfecte possidere potest. vt dicit: nisi venditis omnibus. Hanc inuentam abscondit inuentoz fm Hiero. h̄ nymum: non ex inuidia: sed vt seruaret z nō perderet. Vel fm Gregorium thesaurus iste est desiderium salutis etne. Ager vo in quo latet: est disciplina studij celestis: id ē sancta cōuersatio. Hunc thesaurum oportet abscondere: q̄ d̄sā bolti libent̄ furant̄ illud. Vel possimus

ardetes i maib; vris). s. sine. Dan^o at
 fut opartoes. Lucerna e ro diriges sua
 luce: q tuc ardet qn amor charitatis pco
 mitat lumē rōnis. Hic g lucernā i ma
 nib; e dirigi i opib; lumie rōnis z i fā/
 mari ardore charitatis: seclus oib; mal
 affectib; (Et vos silles homib;). s. sit z
 estote (expectatib; dñm suū). s. iesū chz
 (qn reuertat) i die mort; vl iudicij (a nu/
 prijs) vite etne ad q̄s iuit p ascē s̄oēs (vt
 cū venerit z pullauerit p egritudies aut
 fū iudicij) (p̄festi apiāt ei). i. cū amore i
 suo corde suscipiāt (Bri fut illi q̄s cum
 venerit dñs iuenerit vsigilātes Amē di
 co vob; q̄ p̄iger se). i. fm Greg. se ad re/
 tribuēdū pabit (z faciet illos d̄scūber)
 .i. oīno req̄scere a laborib;: fm Theo. z
 Dico. i epla ad Titū. (z trāsies misray
 bit ill) Trāsie at fm Greg. dupl. Uno
 mō a iudicio ad regnū redies: vl a vili/
 one hūanitat; ad v̄sionē d̄itat; nos ele
 uās. Prima at vigilia fm eūdē e puert
 tia. Scda iuētus. Tertia senect̄. Di
 cit at h dñs se nocte v̄tuz. vl qz ad lit/
 terā iudicij erit i nocte. i. in crepusculo
 diei. vl qz sicut nox obscura ē: ita iertū
 z icognitū ē nob tps aduētus ei^o i die
 mort; vl iudicij (Erit venerit in scda vi/
 gilia. z i i tertia vigilia venerit z ita in
 uenerit. bri sunt fut illi. Hoc at sc̄tore
 qm si sc̄tz p̄famī. q̄ hō. fur venit; vsig/
 laret v̄tq;: z nō s̄ineret p̄fodi domū su
 am. Et vos estote patī: qz q̄ hora nō pu
 tar; fili^o hois veniet)

Aliud

Uigilate quia nescit; q̄
 hora dñs vester ventur^o sit)
 Matt. xxiij. In h euāgelto
 dñs horat; gnatr oēs ad vi/
 gillant expectādū dñz veniētē i die mor/
 tis vl iudicij. Deinde sp̄alt; vt d̄t Hi/
 la. horat; epos z platos d̄cēs (Illd aut
 sc̄tore qm si sc̄ret p̄familtas qua hor/
 ra fur v̄tur^o eēt vigilaret v̄tq;: z nō s̄/
 neret p̄fodi domū suaz. Ideoq; et vos
 estote patī: qz nescit; q̄ hora fili^o hois v̄/
 tur^o ē. Quisputas ē fidelis seru^o z pru
 des quē p̄stituit dñs sup; familiā suam
 vt d̄t illis cibū i tpe). Interrogat aut

nō ex ignorantia: s; vt ostēdat/vt d̄t Rev
 mlg. q̄ d̄ficille sit plātū i oib; facere de
 bitū suū. Glo. Rar^o ē fidelis fu^o dñō pp̄
 dñm fūies: oues ch̄i nō ad lucrū: s; pro
 amore ch̄i pascēs (prudens) q̄ subditoz
 capacitatē/vitā z mores d̄scutiat (quē
 p̄stituit) q̄. s. sit vocat^o a deo: z nō se intē/
 cerit. Hec illa. (vt d̄t illis) sc̄z subditē
 suis (cibū) vbi d̄t (in tpe) oportuno (Bed
 at^o ille fu^o quē euz venerit dñs iuenerit
 sic facietez. Amē dico vob; qm sup oia
 bona sua p̄stituet eū) Vig. vt. s. core
 gnet ch̄o cui oia sua tradidit pat. Hec
 ille. Et fm Hilā. h d̄t qz talin glia d̄l
 collocabit. q̄ nihil vltra meli^o inuenit.
 In hac vt d̄t Raba. ceter; partib; p̄ce
 dūt plātū rōne custodie subditoz.

Aliud

Homo quidā pegre pro/
 ficetēs) Matt. xxv. Est autē
 sc̄lētū q̄ p̄ns euāgelū e pabo
 licū. et in eo vt d̄t glo. dñs red
 p̄hendit eos marie platos q̄ nolūt p̄ho
 p̄desse p̄mo. (Hō q̄dā). i. iesus ch̄us
 pegre p̄ficetēs) Id ē fm hūanitatē ascē
 des i celū: fm Greg. z Vig. Hūanitas
 ei cū ex p̄ijs sit coposita: qn ē sup celos
 eleuata nō ē in p̄ta sua. Loc^o em pp̄l^o ē
 sphaera actiuoz z passiuoz: in q̄ debēt eē
 oia p̄ nām corruptibilla. Peregriat g
 i celo ch̄s fm hūanitatē (vocatit suos
 suos). i. aplos fm H̄tero. (z tradidit ill
 bona sua. i. doctrinā euāgelicā. Nō ē at
 intelligēdū q̄ istā sol aplis tradidit;
 s; tradidit eā oib; fidelib;: int q̄s q̄daz
 de negligētia p̄denant. vl si p̄ istos ser
 uos aplos intelligim^o: oportet in apos/
 stolis intelligere platos tenētes aplicū
 q̄dū. i. epos (Et vni dedit q̄nc; talera.
 aliq̄ aut duo: aliq̄ p̄o vni. vnicuiq; fm p̄
 p̄tā p̄tētē). i. capacitatē z d̄spositōem
 suscipiētū: fm H̄ero. z L̄br̄y. Un p̄
 q̄nc; z duo z vni talerū: diuersi grad^o
 scant cognitiōis diuioz fm eodē. Sicut
 em hō v̄redo pecunia altā lucrat: ita
 hō docēdo q̄ vidēt; meret aplozē nori
 cā saltē in futura vita: vbi deū videbit
 pl^o aut min^o fm d̄sc̄r̄itatē meritoz.

De Comuni vnius virginis

quia includit fidē z ardorē charitatis. Nā recta intēctio facit opari p̄ deum amatū: z p̄r supponit noticiā del q̄ per fidē est z amorē: q̄ est charitas v̄l actus charitatis. Dicit ḡ. (Nemo accēdit lucernā). i. nemo habet bonā intēctioē lucēte fide z ardorē charitate (z i abscondito ponit neq̄ sub modio) eā. i. inflectēdo circa spalia ad q̄rēda z fruēda (sz sup cādelabz). i. i altū erigit: vt sint intēctō n̄ sint fruges q̄ modio mesurant: sed etna felicitas (vt q̄ ingrediunt lumē v̄l deāt). i. vt oēs cogitatioēs q̄ intrāt do/mū p̄scie z animi tui: lumē videāt. i. re/cta intēctio ad deū dirigant. sic hō am/bulās dirigit lumie. Q̄ v̄o p̄dēta de intēctioē dicta sint declarat i his q̄ sequūtur. Est aut scēdū q̄ sic h̄ sumit lucerna spūalit̄ z scāt p̄ corpale oculū: ita z cor p̄ sumit spūalit̄ et p̄ materiale scāt. Est aut spūale corp̄ n̄m ip̄a mltitudo opoz n̄oz bonoz ex ḡne suo: ex diuersis opoz ribz bonis tāq̄ ex varijs mēbris itegra ta. Dicit ḡ. (Lucerna corpis tui). i. mltitudis opoz tuoz (est oculū tuū) id est intēctio tua: q̄ oculū dicitur d̄: q̄a hoīem opando dirigit (Si oculū tuū fuerit s̄mplex). i. intēctio pura z recta: sine oī plica simulatiois (corū corp̄ tuū lucidū erit). i. opa tua visibilia erūt i aspectu dei. Vider aut p̄pe de opa quādo approbat. V̄l p̄a. Oculū dñi sup iustos. Nō q̄nerit am sint sup malos: q̄ i oī loco oculū dñi p̄emplant bonos z malos. Prouer. xv Sed sp̄ali mō vider iustos z opa iustoru. q̄. i. v̄rūq̄ approbat. (Si autē nequā). i. malū (fuerit). Est aut intēctō mala: q̄n op̄ q̄d fit est ad malū finē ordinatū: q̄uis de se bonū sit (et corp̄ tuū tenebrosū erit) q̄. i. opa tua n̄ videbit deus ad p̄mū sed ad tormētū. (Vide ḡ ne lumē q̄d in te est). i. intēctio que debet eē lumē diriges te ad deū (tenebre sint). i. n̄ dirigit te sz rectā viā: sed errare faciat. (Si ḡ corp̄ tuū torū). i. q̄ ad oēs p̄tes sine q̄ ad oēs op̄ atōes (lucidū fuerit) q̄ est visibile seu approbabile a deo q̄n tū ad bonitātē op̄is z quantū ad rectitudinē intēctiois (n̄ h̄ns aliquā partē tenebrosū) id ē n̄ existens tenebrosū:

neq̄ quo ad substantiam operis: neq̄ q̄ ad intentionem (erit lucidum torū) id ē ip̄m cōpositum ex opere et intentione. Unde hic sumit torū carthagoi. supra v̄o syncarhago. Si autem esset malū op̄ z intēctio bona: vel eoduerso bonū opus z intēctio mala: tunc nō esset lucidū id quod ex v̄troq̄ cōponit. (Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te) in p̄senti per gratiam z in futuro p̄ gl̄iam. Quāto em̄ homo maior est in merito: tanto hic habet mai⁹ lumē gr̄e: z in futuro maius lumē gl̄ie.

In cōi vnius virginis.

Simile est regnū celoz (thesauro) Dat. xij. Ad i relectū p̄ntis euāgelij sciendū ē q̄ eoz q̄ possessore carēt q̄dam sunt q̄ nunq̄ possessorem habuerūt: vt gēne inuente in litore maris. Alia v̄o aliquādo habuerunt possessorem: vt antiqui thesauri. Prima fm sc̄m Tho. ij. q. lxxj. occupati z inueniēt cedunt. Et eadem ratio est de secūdis: vt d̄r n̄ si q̄ leges ciuiles ad pacem hoīm statuerunt vt in secundis medietas sit possessoris agri. Nō intelligit si inuenit i alieno non data opera. si v̄o data est opa: totū est inuenientis. Instat. de rerū d̄i ut h̄ item ea. Ideo ille de quo in p̄senti euāgelio agit̄ dicitur emisse agrū vt sine conditioē totum thesaurum possideret. (Simile ergo est regnum celorum) id est status ecclesie militantis seu status christianitatis (thesauro abscondito in agro) iste thesaurus fm Chryzost. est predicatio euāgelica abscondita in agro huius mundi: quam nullus plene z perfecte possidere potest. vt dicit: nisi venditis omnibus. Hanc inuentam abscondit inuentoz fm Hiero. h̄ nymum: non ex inuidia: sed vt seruaret z nō perderet. Vel fm Gregorium thesaurus iste est desiderium salutis etne. Ager v̄o in quo latet: est disciplina studij celestis: id ē sancta cōuersatio. Hunc thesaurum oportet abscondere: q̄ d̄sā bolti libent̄ furant̄ illud. Vel possimus

dicere q in parabol n oprz oia scrutari in cuius signum mstram portant cum
Intrdit q saluator q sic inuentis pcol
su thesauz oibz se puz vt illu possideat
Ira q p fide huerit noticia de thesauro
felicitarz et ne latitate i agro futurz vl
uie oibz se puat qntu ad effectum nisi sit i
san vt pseq illu. Qd ar dr: d abscofioe
non optet h bre featu: nisi significet q
appetes felicitate tmer eaz pdere (que
q inuent hō abscofidit: r p gaudio illi
vadit r vē dit vniuersa q bz r emit agrū
illū. Itez sile ē regnū celoz hoi negoti
atorū qrent bonas margaritas. Inuē/
ta ar vna pcolosa margarita abijt r vēdi
dit oia q hūit r emit eā.) Glo. p marga
rita pcolosa itelligit dulcedo celestz vite:
quā iuētā oia vēdēs emit. qz q celestz vi
te dulcedine inqntū possibilitas admitt
tur p fere coguente: ea q i frs amauerat
libent cuncta derelict. deforme pspicit
qcd de frene rei placebat specie. qz so/
la pcolosa margarite claritas fulget i me
re. Hec ille. (Itez sile ē regnū celoz sa/
gene) Est autē lagena rete qddā rapz r
feat hz Hiero. doctrinā euāgelicā a plz
scatorū traditā: q bonos r malos plz
fces i mari hō seclū qtidie detinet. Ulz
Chry. ē scā ecclia (missē i mare) hō seclū
(z ex oi gne piscū). i. hoiz) z greganti.
(Quā cū iplera cēt) mltz credētibz (edu
cētes de mari hō seclū ad aliū futurz (z se
clū) sedētes) Est ar lit^o finis marz. i. se
clū hz Chry. (elegerit). i. eligēt spī angeli
(bonos i vasa sua) i. i tabernacula etna
Valos ar foras miserit. Sic erit i pū/
maris seclū. Eribūt angeli r sepabūt
malos de medio iustoz: r mittēt eos in
camnū ignis). i. fornacē (Ibi erit flet^o
z stridor dētū) Vide dñica. xx. p^o trinitz
rate (Intelligit: hec oia) o discipū mel
(Dicūt ei Etā. At ill. Pō ois scriba)
. i. doctoz i scptura (doct^o i regno celoz)
. i. i ecclia militari vel scptura. Ulz qz
ei dr regnū celoz hz scm Tho. (sitis est
domini pifamilias q habet mstrare
alimenta familie q profert de thesau/
ro suo). i. de capsā cordis sui (nova z ve
tera). i. auctoritates noui z veterz testa
mēt. Ex q prz q spī apostoloz successo
res dñc virtuzqz testamēt hre noticiāz

in cuius signum mstram portant cum
duplici cornu.

Aliud

Simile est regnum celoz
ru) Bar. xxy. ca. i. stat^o chū
anitarz (decē p gibz). i. vniuer
sitarz fidelitū. Ponit autē hec
parabola sub compatione pginum fm
Chry. vt ostendat q licet pgintras sit
alqd magnum: tū si bonis operibz non
sit adornata nō approbat (que accipit
res lampades suas) Per lampades fm
Aug. opa de genere suo bona intelligit
tur. Lumē autē i istis lapadibz accēsi
est fides i operado diriges (exterunt) de
corpe p mortē fm Dige. Vel extērit
ab octo in opus bonū de genere suo (ob
usam sponso r sponse). i. filio dei r hūa
nitati que in virginis vtero tanq̄i tha
lamo pūcta fuerūt. Dicunt autē ista
fm similitudinem ad res hūanas. qz antz
quit^o nuptie celebrari in nocte consuē
uerant: vt dicitur est (Quinqz autē ex eis
erant fatue) Si fatuitatē accipimus vt
opponit prudētē: sic fatui sūt q nesciūt
bū ordinare vitā suā i ordie ad vltimū
nē: qd ē op^o prudētē r qnqz prudētēs
q. i. vitā suā i deū ordinauerūt (S3 qnqz
qz fatue accepz lampadibz). i. potētis
opariōis r opibz bonis ex gne (nō sumptē
rūt oleū secū) Oleū fm Hilariū r Hie
ro. intelligit op^o bonū: qd intelligo nō so
lū de opere bono ex gne: sed et ex intēti
ōe. r tale est op^o charitatē. Sedz Aug.
pō intelligit leticia q habet de bono ope
ppter deum: ex eo. i. q deo placet. Sedz
Chry. pō charitas intelligit. S3 omz
he tres acceptiōes reducunt i vltimā vt
istud oleū dicat charitas: q facit op^o cē
bonū r de eo ppter deū gaudere (Prudēt
tes pō acceperūt oleū in vasis suis). i. i
cordibz seu volūtatibz suis (cū lapadibz)
potentiaz vel bonoz opey (Dora autē
faciēte spōso (Ista mora ē tps vtz ad iu
diciū in q veniet sponus) dormitauerūt
oēs). i. infirmare sūt (z dormierunt) id
est mortue sūt. Dora ei i scptura cony
suevit appellari dormitō: eo q de pōssis

De quibusdā festiuitatibus

ad vitā excitare mortuū sic nos excita-
m^o dormiētē (Beda aut nocte). i. i cre-
pusculo diei qd cū media nocte z cū die
plūgit. Tali ei hora venter chūs. Vel
media nocte. i. tpe inopinato (clamor)
tube vocat ad iudiciū fact^o ē: ecce spō
sus venit exire obuiā ei. Et surrexerūt
oēs p̄gies (lle) a mortuis (z ornauerūt lā-
pades suas) i. reassumpserūt opa sua. in
q̄b^o appebat lumē fidei: vt redderēt rō-
nē s̄z Breg. z Aug. Scēdū ē ar q̄ i pa-
rabol^o s̄z Ehy. z Aug. n̄ op̄ez oīa scrū-
tari: vt i p̄posito p̄z. Nō ei p̄ iudiciū ali-
q̄s petet ab alio opa ei^o neq̄z ibit vt bñ
op̄ez z faciat opa charitat^{is} q̄ n̄ fecerat.
In his q̄ hic dicit: sc̄at q̄ in die iudi-
cij opa de genere suo bona: q̄ facta fue-
rūt cū fide z sine charitate nō fulgebūt
q̄z fides sine op̄ib^o. s. ex charitate fact^o
mortua ē. Et q̄ tūc si q̄s veller ad altuz
recurere p̄ auxilio: vel si veller bñ opa
rti: n̄ p̄ficeret. Sed q̄z q̄les reptent i mor-
te tales ēt p̄ntabimur i iudicio. iō horra-
tur dñs vt mortē vigiles expectem^o. ne
imparati mortamur: z p̄r sine oleo si-
mus i iudicio: z claudat nob ianua ce-
li. Un̄ d̄t (Fateat ar sapientib^o dixerunt.
Date nob de oleo v̄ro q̄z lapades n̄re ex-
tinguūt. R̄ndēt prudēt. Ne forte n̄
sufficiat nob z vob. ite poti^o ad venden-
tes z emite vob. Dū ar irent emere: ve-
nit spō^o. Et q̄ pate erat: intrauerūt cuz
eo ad nuptias: z clausa ē ianua. Nouit^o
sime p̄o ventur z reliq̄ p̄gies: dicentes.
Dñe dñe ap̄i nob. At ille r̄ndēs ait. Ne
sc̄to vos. Vigilate itaq̄. q̄z nescit^o diez
neq̄z horam.)

De sancta Trinitate.

Quom̄ venerit paraclēt^o
Vide supra dominica infra
octauā Ascēsiōis.

De spū sancto.

Siquis diligit me sermo
nem meum seruabit. Vide su-
pra in die sancto Pentecostes

De sancta Cruce.

Ascendens Iesus hie^o
rosolyam. Vide supra fe-
ria q̄ra post dñicam. ij. qua^o
dragesime.

In cōmemoratiōe b̄tē h̄gis p̄
aduentum.

Missus est Gabriel an-
gelus. Vide supra feria q̄ra
ta post tertiam dñicam ad
uentus.

Antuitate dñi vsq̄ ad puri-
ficationē.

Loquente Jesu ad tur-
bas. Vide s. dñica tertia in q̄
dragesima.

Pro q̄eunq̄ necessitate.

Habete fidē dei. Marci.
ij. Cū brūs Pe. z alij discip^o
pli vidisset q̄ sic^o cui maledi-
cerat chūs stat i aruiss^o mira-
bant: z tē chūs dixit eis ea q̄ i p̄nti euan-
gelio recitant (Habete fidē di). i. p̄fide-
riā d̄do (Amē dico vob: q̄z q̄cūq̄ dixe-
rit huc mōti: tollere z mittere i marez
n̄ hesitauerit i corō suo s̄z crediderit: q̄z
q̄d cūq̄ dixerit fiat: fiet ei.) S̄z i obijci-
unt ifideles vt d̄t Beda. q̄z null^o sc̄rōz
poruit trāsserre mōtes. Et r̄ndz p̄mo: q̄
n̄ oīa q̄ a sc̄is facta s̄t sc̄pta legunt^o: sc̄do
q̄ ista itelligenda s̄t: si nēctas affuisset
trāsserēt mōtes. Un̄ vt ait: p̄cty Bze-
go. emocesarient^o mōs tātū spacij reliq̄t
structozib^o ecclē: q̄ntū op^o habuerūt. p̄t
ēt dicit q̄ apli mōtra fecerūt q̄z mortuos
suscitauerūt: q̄d neq̄z diabol^o neq̄z tremo-
t^o facer p̄nt (P̄p̄tea dico vob: oīa q̄cūq̄
orātes petis: credite q̄z accipiet^o z eue-
niet vob) itellige r̄n si p̄te z p̄seuerant
z ad salutē z p̄ se quis perat. it̄. dist. xv
z itellige p̄t. i. cū debita subiectōe mē-
tis ad deū: q̄ subiecto est p̄ fidem sp̄e et
charitatē q̄b^o colit deus.

De q̄tidianis missis defūcto-
rum.

BB

Nisi māducaueritis car
ne filij hois: z biberitis ei⁹ sa
guinē nā h⁹ debitis vitā i vob⁹
Jo. vj. Uide sup in festo cor
pis chri. Utrū sub vtraq; specie sit cōi
candū (Quis māducat meā carnē z bi
bit meū sanguinē). s. sacramentalit^r z spi
ritualit^r: vlt spūal^r tm (habz vitā eternā)
i sua cā. habet ei in se deū z ei⁹ grām (z
ego resuscitabo eū i nouissimo die) id ē
in die iudicij.

Pro pñti defuncto tm.

Oritur Martha ad Jesū
Uide feria sexta ante dñicaz
in passiōe.

In omni anniuersario.

Amen amē dico vobis)
Joā. v. (Quia venit hora et
nūc qm̄ mortui) corpali^r fm̄
theo. vt filij vidue z filia ar
chisynagogi z Lazar⁹. vel mortui spūa
lit fm̄ Aug. (audiet vocē filij dei) Au
diēt in q̄. i. obediet (z q̄ audierit uiuēt)
vita corpali s; theo. vel spūali s; Aug.
(Sic ei p̄r haberytā in semetipō. sic de
die z filio vitā h̄re i semetipō. (Quia enī
q̄ filij dei habet accepta a p̄re. z oia que
h; p̄r dedit seu cōsecantē filio. Habz at
vitā i semetipō id qd̄ eēntialit^r ē vitā: et
hic ē sol⁹ de⁹. Quia ei alia p̄cipiāt vitāz
z n̄ h̄nt vitā in semetipō. Et his ar vlt
chris i ferre q̄ sp̄e filij p̄t mortuis dare
vitā sicut z p̄r. cū sit eēntialit^r vitā. (Et
p̄rātes dedit ei iudiciū facere) hic fm̄
Chry⁹. punctuādū ē: deinde subiungē
dū (Quia filij hois ē: nolite mirari h̄)
existimauit ei q̄ iudiciaria p̄rās p̄uenti
at ch̄o solū i q̄ntū de⁹ Arguit at Chry.
qz si n̄ sic punctuēt sed addat: qz filij ho
m̄is est. seq̄t q̄ ois hō habeat h̄c p̄rāte
Sed h̄ argumentū n̄ cogit: qz ista p̄rās
data ē filio dei. qz filij hois est. i. caput
oim̄ hoiz. Aug. vō qz tenet q̄ etiā ch̄o
in q̄ntū hōi p̄uentē iudicare: lz nō p̄net
palit^r p̄netat eo mō q̄ Chry. negat esse

punctuādū. nolite mirari h̄: qz v̄it ho
ra). i. venter. nec addit nūc: qz loq̄t d̄ ge
nerali resurrexiōe z n̄ de particularib;
vt sup loq̄bat (in q̄ oēs q̄ i monumēt^r)
. i. oēs mortui (audiet vocem ei⁹). Et p̄e
dēt q̄ bona fecerūt: in resurrexiōe vi
te. Qui vō mala egerūt: in resurrexiōe
iudicij. Dic q̄rit: qd̄ erit de illis pueris
q̄ nec bona nec mala fecerūt: z tm̄ cū ori
giali p̄tō s; mortui: qz. s. n̄ fuerūt bapti
zati. Nunq̄d tales s̄būt in resurrexiōe
iudicij. i. mort^r infernal^r: cui mali adiu
dicabunt: vt patiant penā sensus. i. pe
nā afflictiōis. Ad h̄ at p̄ aliq̄s zelōes
rūdet. qz p̄ma ē hec. Tales p̄ucos pu
niri sola pena damnī ē v̄ez. Corollariū
Tenere q̄ tales solt tali pena puniant:
nō ē hereticū. Sed a zelō. Asserere q̄ ta
les sensibili pena puniant seu sic crede
re: remerariū ē: z forte ē hereticū. Cor
rollariū. Quicūq; assertiue p̄dicat q̄ te
nentes p̄mā zelōne verā z sedam fal
sam sūt hereticū. necessario ē ignorans
aut peccās. P̄mā zelōne p̄bo rōnib;
theologicis. P̄mo sic Nam pena sens
ibilis corrdet delectatiōi q̄ habet in
p̄tō. vt testant Seo. z Bona. ij. disti.
xxij. z p̄z p̄ illō Apoc. xvij. Quātū
se glificauit z i delictis fuit: tantū dare
illi tormētū z luctū. Si ei q̄ n̄ ē delecta
t^r affligeret n̄ eēt tant^r luctus q̄nta fuit
voluptas: s; eēt maior: imo ille eēt ali
q̄nt^r z illa nulli^r q̄ntitat^r. S; tales nul
lā habuerūt delectatiōz i p̄tō: q̄ nullā dñit
sentire penā afflictiōis. Cōfirmat rō. qz
cū de⁹ sit p̄rior ad miserēdū q̄ p̄ntēdū
videt dñie bōitaci derogare: q̄ aliquē
affligat p̄ eo qd̄ vitare n̄ p̄t. Sed ois
damnati q̄ explunt sensibile penā: vel
lent n̄ eē: licet p̄ accidēs. Hoc ei p̄z. q̄
dr glo. Hier. xx. sup illo p̄bo Baledi
eta dies in qua natus sū: q̄ melius est n̄
esse q̄ male esse. Uñ z videmus q̄ p̄pter
angustias p̄ntis vite: que nulli^r sunt mo
menti respectu illarū. quidam si possēt
vellent oino nō eē: anteq̄ in eis p̄peruo
esse. Sed tales pueri nō appetūt nō eē:
qz vt dr Aug. z notat glo. de p̄se. disti.
lxxij. regenerati. tales malū sic eē q̄ n̄ eē
Ergo n̄ sūt dānati talit^r vt sensibilt^r cruc

De omni Anniversario

ent. Confirmat rō fm aliq̄s. qz si talibz
mell^o cēt nō eē q̄ sequit q̄ de^o creādo
eos: nullū eis p̄tulisset b̄n̄ficiū. Si āt
ecōuerso eēt mell^o sic eē q̄ nō eēt cru
ciat̄ sensibilt̄ ab igne gehēne. S̄qz for
te possz aliq̄s dicere q̄ nō hēbūt dolorē
c̄n̄stitiū/ s̄ rōnālē: inq̄ntū dolebūt per
volūtātē de vāno qd̄ patient. Cōtra h̄
arguo duplt̄. P̄rio sic. Si em̄ post mor
tē illi q̄ sūt i originali pctō z nō i alto do
lebūt: aut dolebūt d̄ culpa: aut de pena
Si p̄m̄uz: ip̄i erūt iusti z amici dei. Si
scd̄m: sic cū ois pena a deo iusticia sit iu/
sta: tūc ip̄i dolebāt d̄re iusta: z p̄ter erūt
iusti z malā h̄ntes volūtātē: z p̄ter nō
erūt i solo originali vt̄ ponit. Cōfirmat
rō: qz cū tales n̄ hēant aliquā p̄tutē pa/
tētē i fuzaz v̄l addq̄tā: si dolebūt de pe
na iusticia a deo: erūt ip̄ariētes z mur/
murātes p̄ deū: z p̄ter hēbunt actuale
pctm̄. Scd̄o: si dolebūt: aut hēbūt spez
euadēdi talē dolorē/ aut n̄. Nō p̄m̄uz: qz
sūt i statu imobilt̄. Scd̄m: q̄ erūt despe
rati. Despatio aut̄ eē pena maria. nō cry
go pena eoz erit̄ m̄tissima. Cōtra. Au
gu. in Ench. z h̄i i dicto c. regenerari.
Cōfirmat rō: qz vt̄ d̄r Sco. Et diuina
ordiatōe in q̄cūq̄ loco ceciderit lignū:
ibi erit. Nō p̄t̄ q̄ vt̄ d̄r/ h̄o post mortē
h̄ie nouā dispōnē volūtātē. q̄ isti qz i vi
ta nullā habuerūt deordinatōem volūta
tis: nullā p̄nt̄ etiā h̄ie post mortē. Ergo
nō p̄ristant̄ de statu in q̄ de^o illos vult
eē. q̄ nō volēt. Et nota q̄ he due rōnes
etiā pb̄at q̄ tales aut nō dolēt in sensu.
aut si dolēt. sūt p̄tēti d̄ suo dolore z sua
vānatōe. Probat̄ etiā eadē pctō auto/
ritate. Nā hāc habem^o i sacra sc̄ptura
Job. iij. vbi d̄r. Quare nō i vulua mor
tu^o sum. Et sequit̄: Nūc em̄ dormiēs si
lerē. Vbi oēs expositores l̄tales dicunt
q̄ p̄ hec p̄ba op̄rabat Job se fuisse mor
tuū i vtero m̄ris: ne p̄nt̄s v̄te miseras
pateret. Cōstat̄ āt q̄ si taliter moriētes
cruciant̄ post mortē igne et̄no: tale desi/
deriū Job fuisset stultū. qz nulla pena
hui^o v̄te p̄t̄ eq̄parari pene i fernali: fm̄
sc̄tōs. Habem^o etiā eadē pctōnē scd̄o
xxij. q. iij. c. nabuchodonosor. Nunq̄
aq̄t de^o v̄l̄s ire et̄nū i ferret supplicū

nisi hō sp̄ranēū iueniret h̄ie pctm̄. Ter
tio h̄i extra d̄ bap. z ei^o esse. c. maiores.
Vbi exp̄sse h̄i q̄ pena original̄ pcti eē ca
rētia diuine v̄l̄s. actual̄ p̄o pcti pey
na eē gehēne p̄petu^o cruciat^o. Et tbi d̄c
glo. q̄ pctō actual̄ debet̄ pena d̄ant̄ et
sensus. original̄ p̄o debet̄ tm̄ pena q̄ eē ca
rētia v̄l̄s diuine. Quarto h̄i exp̄sse et
clare a mḡro Iniaz. ij. dist. xxxij. q̄ d̄r q̄
tales nullam aliā penā cēsuri sūt: nisi q̄
diuina v̄l̄s eē carebūt. Hāc eadē pctōnē
tenuit Alan^o exp̄sse z clare sup̄ dicto c.
maiores. z Archie. floz. j. pre t̄t. vij. z
Sco. ij. di. xxxij. z Bona. ibidē: z ifint
ti alij doctores. q̄s grā breuitatē om̄it/
to. Sic q̄ p̄t̄ p̄ma pctō: z p̄ter p̄t̄ ei^o co
rollariū. qz credere v̄t̄ nunq̄ p̄t̄ eē he/
reticū. Scd̄a etiā pctō p̄t̄ ex d̄ictis q̄ ad
p̄mā p̄tē. Tenere em̄ p̄ cōem Iniam do/
ctoz fundatā i sc̄ptura z canōe legi: eē te
merariū. S̄z ita eē in p̄posito. qz vt̄ d̄c̄t
Sco. vbi s̄. z Bona. cōis mḡroz op̄io
ē ista quā tenem^o q̄ etiā vt̄ allegatū est/
fundat̄ tā i sc̄ptura q̄ i canōe iur̄ p̄t̄/
ficiū. Quo ad scd̄am p̄o p̄tem sic pb̄at.
Nā illd̄ qd̄ forte eē p̄ dect̄m̄atōem ecclie
forte eē hereticū. Autoritas em̄ ecclie eē
regula fidel̄: a q̄ etiā ip̄a sc̄ta euangelia
habēt̄ auctē. S̄z ista op̄niō est forte p̄
dect̄m̄atōem ecclie: vt̄ p̄t̄ i d̄cō c. ma
iores. z i c. nabuch. q̄ forte h̄ eē hereticū
Corollariū p̄o sic deducit̄. Aut em̄ tal
p̄dicator c̄tra hāc materiā sc̄te p̄t̄atez
aut nō. Si p̄m̄uz: eē peccās: qz m̄rit̄. Si
scd̄m: eē i gr̄as: qz nescit̄ qd̄ sc̄re p̄t̄ z d̄z.
Est aut̄ necessariū q̄ sc̄iat aut nō sc̄iat.
P̄o eē necariū q̄ sit i gr̄as v̄l̄ peccās. S̄z
p̄ istā p̄t̄atē solidā z catholicā qd̄ā sc̄tū
uolas adducit̄ rōes: q̄s vt̄ nulli^o oñda
mus eē momēt̄ h̄iherem^o. Arguit̄ q̄ p̄
mo ex d̄ictis Aug. Nā p̄mo ip̄e d̄r de f̄i
de ad Petz: z h̄i i c. firmissime. tales et̄
no igni p̄nicēdos. Scd̄o: qz in h̄ypono.
d̄r q̄ sūt i gehēna ip̄i z oēs iniq̄. Tertō
qz i f̄mōe de baptismo paruu. p̄ Pelay
giū. ip̄e d̄r q̄ i iudicio oēs hoies erūt in
dextra v̄l̄ sinistra: z nec erit̄ loc^o med̄i^o.
Ergo tales erūt i sinistra. z p̄ter ib̄ic
maledicti i ignē et̄ernū. Quarto: quia
i eplā ad Colensum tenet̄ q̄ oēs resurq̄

gēt i iudicio q̄libz trāsbir ad statū ex
 pertē dolorz z corruptiōis: aut igne cru
 ciabif. q̄ isti cruciabūf igne. Quito: qz
 ipē in p̄fecto f̄mōt op̄inōne q̄ in p̄ma
 p̄clōne tāgīf: attribuit Pelagio: dīcēs.
 q̄ ille pueros in exiliū timō mīttit di
 cēs q̄ hec ill' sola eēt pena: nō esse in pa
 tria. Ad oia aut ista dicta siml' sūt due
 solutiōes dare a sc̄tis. P̄ma ē Sco. z
 Bonauē. z s. Tho. q̄ Augustin' excē
 siue locur' ē. Dicit em̄ sic idē Bonauē.
 sc̄do vbi s̄. Aug. i p̄bis illis nō intēdit
 dicere q̄ paruuli sensibīl' cruciēf: s̄ in
 tēdit eoz penā māifestare q̄ntū ad carē
 riā diuie vīsiōis: z q̄ntū etiā ad vilitatē
 loci. z h̄ valde abūdant' exp̄m̄t: pl' dī
 cēs: z min' volēs intelligi. Nec sine cau
 sa sic loq̄f. Hoc em̄ facit ad extirpādaz
 illā heresim q̄ dicebat paruulos nulla
 pena puniri. Vñ sicut i mōribz documē
 tū est q̄ eū q̄ vult ab vno extrēoz pueni
 re ad mediū: q̄st optet ad aliō extrēmū
 declinare: vt d̄r p̄bs. sic etiā brūs Aug.
 vt illā heresim extirparet q̄ dicebat par
 uulos ab oi pena imunes z ad mediū
 reduceret. s̄ ad penā carērie vīsiōis dei:
 simplr' asseruit eos cū alijs p̄ctō: ibi eter
 nalr' dānari. s̄ tñ suū intellectū explana
 uit in Enchir. vbi dicit penam illoz esse
 mitissimam. Hec ille. Et addit Scot'
 q̄ sci frēq̄nt' sic loquunt'. s̄. excessiue. Vñ
 vt ait qdā dicit eos nullā pari penā: si
 cut nullā habēt culpā. Iō multū pōde
 rādū ē p̄tra q̄s hereticos sc̄ti sic s̄ locu
 ti. qz Aug. s̄ Arriū vt declinare ad Sa
 bellianū: z ecōuerso. z Pelagii vider' de
 clinare ad Arriū. z ecōuerso. Hec Sco
 tus. Sc̄da r̄sio ē sc̄ti Tho. z Archie. z
 glo. i. c. firmissime. Dicūt em̄ isti q̄ Au
 gusti. ponit sp̄m̄ p̄ genere: vt dicant' ef
 no igne puniri. i. eterna pena. Et inten
 dūt isti dicere q̄ pena originali p̄ctō de
 bita directē ē carēria diuie vīsiōis: vtz
 p̄ glo. i. c. maiores. s̄ qz istā penā hēbūt
 i igne ifernali in q̄ recludent'. iō dicunt'
 efno igne puniri. nō qz puniāt ab igne
 nisi sicut a carcere z detinēte: s̄ qz puni
 unt i igne. S̄ q̄re Aug. sic loquit'. Dī
 co q̄ h̄ facit ad excludēdū illā op̄inōez
 q̄ videt' fuisse Pelagij. i. q̄ tales pueri

post iudiciū hūc mōm̄ ihabitabūt. Est
 em̄ ista op̄inō falsa. Licet em̄ dicat Ar
 chie. q̄ in q̄ loco habitatur' sint post iu
 diciū nouit' dñs tñ p̄culdubio ibi e runt
 vbi sūt mō: f̄m̄ q̄ sonāt Aug. p̄ba: q̄ eos
 efno igne puniēdos asserit. Et h̄ rōnāz
 bīl'r. qz sic mō z tūc hēbūt p̄esse eādē cul
 pā ita z eādē penā. Vñ z Bon. d̄r q̄ tal
 loc' debet eis rōne feditaz q̄ fuit i car
 ne. Sic q̄ ḡnālīf p̄z ad oia dicta Aug.
 S̄z sp̄cāl'r d̄r ad singula. Ad p̄mū qdē
 nihil optet addere. Ad sc̄dū dico q̄ p̄
 bat q̄ r̄ceptaculū istoz pueroz erit vna
 ps gehēne tenebrosa. qd' p̄cedit. nec tñ se
 quit' si sūt i igne q̄ ab illo sensibīl' cru
 ciēf. qz vt d̄r Bona. ille ignis instrū ē
 diuine iusticie: z tō ita agit vt de' vult.
 Vñ aliq̄s cruciat vt iniq̄s: aliq̄s purg
 gat vt iustos. aliq̄s solū detinet alligat
 ros: vt pueros p̄dictos. z tñ vn' ē ignis
 Vñ Greg. Sicut sub eodē igne aux ru
 tilat z palea fumat. sic idem ignis z r̄
 probos cruciat z electos purgat. Hec il
 le. Ad tertū dico q̄ p̄dicta p̄ba Aug.
 de dextera z sinistra i iudicio: nō p̄nt in
 telligi nisi de his q̄ vsum rōnis habue
 runt. Quis em̄ nisi infan' dicat q̄ repe
 hēdent de negligētia circa opa misericōdie
 illi q̄ vsum rōnis nō habuerūt. Quia q̄
 existētes i sinistra de talibz sūt icrepādī
 a ch̄zo. iō dico q̄ isti paruuli nō erūt i si
 nistra: neqz etiā in dextera. Vñ sicut d̄r
 brūs Grego. vt allegat sc̄tus Tho. sup
 Mat. i dextera v' sinistra nō erit aliq̄s
 infidel': s̄ solū fideles q̄ potuerūt facere
 elynas z infirmos vīitare. Sic q̄ dico
 q̄ q̄ntū ad fideles mediocrit' bonos vel
 malos i die iudicij nō erit loc'. i. status
 med' int' dextera z sinistra p̄rie. secus
 q̄ ad alios. Est aliq̄n' dicant' pueri i si
 nistra eē: intelligēdū ē de his puerz q̄ ad
 lū mō vsum rōnis habuerūt. Si at itelz
 ligat' de alijs q̄ vsum rōnis nō habuerūt
 sic sinistra sumit' imprope. z sic etiā tag
 les adiudicant' igni imprope. i. vt ab illz
 lo detineant': z nō vt ab illo cruciētur.
 Et ista videt' esse mēs Aug. Ad quar
 tū dico q̄ Aug. loquit' de his q̄ r̄urgēt
 ad iudiciū: nō solum vt p̄dēnent' vel pre
 mient': sed etiā vt discutiānt' z vicipe

In omni anniuersario

tur vel laudat p peccatis actualibus: vlt p me
ritis suis. Vel p cruciatu accipit penam
Ad qntu dico q sic libi dicit Aug. pa
ter Pelagi n̄ icludebat puulos i carce
re gebene vt nos facim. vñ lōge ē ista
opinio ab illa. Et nota q h̄ Aug. videt
ibi dicere q dolebit: tñ ipse h̄ dicit n̄ ois
bus pueris: s̄ de his q aliq mō vsū rōnis
habuerit. Vlt p dolore itelligit penam.
Contra istas rñsões catholicas z solū
das Bre. de artmno fac aliqs replicas
frivolos q̄s q videre cupit cū solurōibz
eaz videat Epōlū. ij. di. xxxij. Est ar
miz de isto Bre. qz in hac matia m̄grm
fniaz q p nob ē aut n̄ vidit aut n̄ intel
xit. Dic ei q nūq̄ legit Aug. vlt alium
allegare Aug. q dicit q tales solū ista
pena dant pariat. Sic ēr aliqñ accidit
p̄dicatibz q ista opio quā sustineo imo
teneo est heretica p̄fca q Aug. de fide
ad Petz i fine. xl. illaz regular. qz vna
ē ca. firmissime. d̄ q senties aduers^o ill
las regulas anathema sit. Ego em̄ ill
las reglas nihil dico: s̄ illas itelligo sa
ne: z cū glof scōz. Tales ar ēt ipi glo
fāz illd c. firmissime. q ad p̄ceptōz bre
q̄git: d̄ q ibi sit m̄cto p̄ualit. s̄ ille glo
se n̄ sit scōz s̄ eas suo capite p̄figūt z p
illas destruit textū. Scdo arguit p̄nci
palz p dcm Bre. ix. moral. sup illd p̄bū
Job. ix. Multiplicauit vulnera mea s̄
ne cā: Ibi ei tenet Bre. q tales ad tor
mēta p̄uclūt: z tormēta p̄cipiūt. Et cō
firmat: qz alr meli^o ēēt ista p̄ h̄ac vitā q̄
i ista: qd ē p̄ textū quē Bre. expōit. s. ml
t̄plicauit vulnera mea. So. Ad argu
mētū dico vt s. s. q Bre. excessiue locu
t^o ē: z p tormēti p̄ceptōz aut exp̄tā:
tā ipse q̄ Aug. itelligūt ipaz noticiā: q̄
scit se d̄i vltiōe puatos: q tñ nō ē eis cā
dolorz vt dictū ē z dicit. Ad p̄firmatō
nē dico iuxta doctriaz sc̄i Tho. in. q. d
ma. q. v. ar. liij. Ad qntū q duplex ē pe
na peccati original. s. taxata z p̄comitans.
Taxata qd ē in p̄nti vitā: ē puato origi
nal iusticie z gr̄e q̄tū faciēt. i futura po
ē puato p̄dicere iusticie z gr̄e. z vltra h̄ p
uato vltiōis diuie: z icarceratio: z ipos
sibilitas euadēdi. Pena ar p̄comitans vlt
p̄s: s̄ ip̄e afflictioēs q̄s i hac vitā susti
nem: z ip̄a mors: p̄ h̄ac ar vltā n̄ h̄z lo
cū p̄pe pena p̄ns vlt p̄comitans: qz tūc ois
defect^o taxat. p culpa. Pena ar talis. s. s̄z
p̄comitans: neqz exat neqz p̄portional
culpe sp. Nā iudex aliq̄s iust^o iuste p̄t
duos fures eq̄lit culpabiles punire cecc
tate q̄ ē p̄ca taxata: ex q̄ plura mala vni
q̄ alr pueniēt: qz vn^o forte plies impio
get ad lapides. Quātū q̄ ad penā taxa
tā p originali quā oprz culpe p̄portional
r̄: dico q̄ q̄i^o incōpabilr p̄ h̄ac vitam
r̄les puniunt: qz puato diuie vltiōis tē
s. p̄ mortē incipit eē p̄ca n̄ añ. qz ēt tūc s̄
cipit eē t̄ps vidēdi. Eōuerso ar ē de cō
comitāte: qz i alta vitā aut mior aut n̄
la ē. Arguit ēr p rōnes: qz tales pariat
dolorē sensibile. P̄tio sic. Nā i hac vitā
puult sustinēt penā sensibile. z n̄ iuste
cū illa sit a deo. Ergo iuste. Ergo origi
nale istā meret. Ergo ēr p̄ h̄ac vitā pro
originali r̄les penas patient: aut origi
nale iusticie p̄uclūt. So. Si argumētū
tū aliqd valeret: p̄barer vltiqz q sic i hac
vitā senescim^o z morimur. ita z in futu
ra qd ē absurdū. Dico q̄ ad argumētū
s̄z mētē sc̄i Tho. q pueri i hac vitā pa
riunt r̄lla iuste: n̄ sic penā taxatā: sed sic
p̄comitāte: quā tñ p̄ h̄ac vitā nō patiū
tur. Nec seq̄ q maneat peccati iusticie
p̄uclūt: qz remanet pena taxata: q̄ ē p
se intēra a iudice: z p̄portional culpe. Et
si q̄at: q̄re de r̄lla in hac vitā p̄m̄tē:
d̄z p̄mo s̄z sc̄i Tho. vbi s. q r̄lla i hac
vitā p̄nt nob eē vltiā: n̄ in alta vbi n̄ est
p̄ficiēdi t̄ps. D̄z scdo: q h̄ exigit tal sta
t^o: qz firmato celo nlla p̄t n̄līf eē alta
r̄to n̄līs z corruptiua. Possz ar eē spūa
lis: q̄ ēr ē afflictiua: s̄ ista n̄ ē r̄t i talibz
qz iusticia d̄i h̄ n̄ req̄rit. sec^o de dānat. s̄.
Vñ ipi n̄ corrūpent: z tñ cruciabant ve
hement. qz ignis trāsfunder i eos suum
calorē n̄ realit seu materialit s̄ intēctoy
nalit: eo n̄ q̄ albedo muri mltiplicat
i vltiōe sacre s̄litudinē seu sp̄m suā q̄
i speculo relucet. P̄t ar ad p̄positū poni
erim de duobz p̄dicē: ceccis: qz cū iusticia
iudicē stat qz p̄ ceccitātē vn^o ponat i tali
statu vt nūq̄ impigat puta si ductore i
uentat: z nō alr q̄ ductore carer. Scdo
arguit ad idem sic. Causat origo peccati

originali maxie penes carnē infectā ressi-
 det. q̄ marie illa d̄z puniri. qz p̄ q̄ quis
 peccat p̄ hec z torq̄r. Sic q̄ aia puatiōe
 vine viliōi p̄uif. qz caro d̄z aliq̄ suppli-
 cio affici. So. Ad h̄ d̄r duplr. P̄mo q̄
 falsū ē q̄ caro sit p̄ncipal̄ cā p̄ci origial̄:
 s̄z ē ip̄e generāl̄ q̄ p̄ncipalr p̄ aniaz ḡnat
 Un̄ z si de carne infecta fiat aliq̄s h̄o si
 ne scie decto ab Adā: talis n̄ h̄eb̄t ori-
 ginal̄ p̄ctm̄. Dico sc̄do vt d̄r scr̄us Bo-
 nauē. q̄ si cā p̄ci q̄cunq̄z mō resideat in
 carne: h̄ ē p̄ modū habit̄ z non p̄ modū
 actus. Un̄ caro n̄ facit aniam pueri p̄cu-
 p̄scētē s̄z p̄cupiscib̄lē. Et tō nec ip̄a nec
 ania i ip̄a d̄z actuali combuistiōe ignis
 torq̄r. sed sic aia puat̄ viliōe dei: sic etiā
 caro puat̄ solatio suo: z loco vili ac tene-
 broso ponit̄ rōne. sue fedicitatis: cū i celo
 empyreo eēt collocāda si a talis fedicitat̄
 vis corruptiōe mūdara fuisset p̄ efficacā
 baptis̄mi. Hec ex illo. Tertio arguit̄ ad
 idē sic. Istoz pueroz corpa post resurre-
 ctionē n̄ erūt d̄ orata s̄z sc̄os: s̄z erūt pas-
 sibil̄ia. De āt passibile necē ē pati si ad-
 dit actiua. Ergo isti si erūt i igne cale-
 fier̄. Solu. Ad h̄ dico duplr. P̄mo s̄z
 scr̄m̄ Tho. ij. di. xxxij. q̄ n̄ patient̄: qz n̄
 aderit agēs naturale corrupens: qz fir-
 mato celo nullus erit mor̄ dependēs a
 motu celi: qz remota cā nō stat effect̄: p̄
 m̄ at mor̄ est altoz causa. Nulla q̄ po-
 terit tūc eē alteratio natural̄. Et si di-
 cat̄ q̄ stabit̄ sp̄ualis actio: dico vt supra
 q̄ diuina iusticia n̄ exigit̄ q̄ a sensibilib̄
 sp̄ualiter immutent̄ ad tormētū: sed so-
 lū ad cognoscēdū. Ignis ei ille vt dicit̄
 d̄ns Bonauē. z allegatū ē: agit solū vt
 deo placet. A natura q̄ erit q̄ neq̄z alte-
 rent̄ neq̄z corrupant̄. A deo p̄o q̄ n̄ affli-
 gant̄: sed solū detineant̄ ab igne. Et h̄z
 illa corpa sine futura passibilia: tñ n̄ in-
 digebūt alimēto: i h̄ diuina p̄ntē id faci-
 ente. s̄z Bona. Vel tō fm̄ p̄icatē: qz re-
 moto motu celi calor natural̄ n̄ altera-
 bit̄ ad famē z sitim: agendo i humidū
 radicale. Arguit̄ etiā q̄ patient̄ interi-
 orē dolorē. P̄mo sic. Nā Chry. d̄r. Ex-
 cludi a bonis eternis z alienū effici ab
 his q̄ p̄p̄ata fuerit iustis: tantū generat
 cruciatū vt etiā si nllā penā extrinsecus

torq̄ret hec sola sufficeret. Ergo si pu-
 li excludent̄ a regno sicut adulti: videt̄
 q̄ maxime cruciabunt̄ interiori dolore.
 Solu. Ad h̄ d̄r d̄ns Bonauē. q̄ Chry.
 loquit̄ d̄ his q̄ ab illa felicitate sua. id ē
 actuali culpa excludunt̄. Ad plentiorē
 tñ noticiam hoz sciendū ē q̄ vt probat̄
 Sco. nullā possūt isti pueri p̄ mortem
 habere malā voluntatē: ex q̄ seq̄t̄ q̄ de
 tali puatiōe dolere n̄ possūt cū sciāt̄ illā
 eē iustam. Si ei dolerēt de iusto: eēt̄ i-
 iusti. Et si dicat̄ q̄ possunt dolere q̄ ta-
 le viliōe nō meruerit sic alij pueri ba-
 ptizati. R̄ndet̄ scr̄us Tho. in. ij. sniaz
 q̄ alij pueri meruerunt illā ex dono gr̄e
 sibi facto. Null̄ aut̄ recte senties̄ dolere
 si sibi nō sit gr̄a q̄ fit alti. qz h̄ eēt̄ mur̄
 murare p̄ eū q̄ vni z nō alij gr̄am facit̄:
 qd̄ nō ē sapiētis. Sc̄do arguit̄. Quicūq̄
 q̄ desiderat aliqd̄ z puat̄ eo: necessariō
 dolere. Dēs aut̄ boies desiderat̄ natura
 lit̄ beatitudinē: tō q̄ illa puant̄: vt isti
 necessariō dolent̄. Ad h̄ dico fm̄ mentē
 sancti Tho. vbi s̄. q̄ duplex ē volūtas
 .s. p̄fecta q̄ si nō implet̄ seq̄t̄ inde tristit̄
 ata: z imp̄fecta q̄ d̄r velletras q̄dam fm̄
 quā aliq̄s aliq̄ d̄r velle imp̄possibile: pu-
 ta volare: nec tñ doler talis si nō volat̄.
 Respectu q̄ b̄ritudis tales nō possunt
 h̄re volūtatē p̄fectā q̄ nō ē imp̄possibilū
 qz sciūt hoc eis imp̄possibile eē: sed tñ id
 p̄fectā: tō nō dolebūt. Et si dicat̄ q̄ sci-
 unt̄ q̄ potuissent illā adq̄rere p̄ baptis̄-
 mū: dico vt supra q̄ h̄ soluz er̄ gr̄a erat̄.
 Qui tñ p̄secuti tam fuerit gr̄am baptis̄-
 malē dolebūt si eaz non habebūt: qz se
 ab illa volūtarie auerterūt cū possēt vl̄
 p̄seuerare in gr̄a vel p̄sentire deo volen-
 ti iustificare eos. Quarto arguit̄. Naz
 ip̄i cognoscūt̄ deū et amāt̄: ergo dolent̄
 q̄ ab eo sūt separati. Ad h̄ d̄r scr̄us Tho.
 vbi s̄. q̄ non sūt separati a deo oino puta-
 q̄ntum ad naturalia bona: imo natura-
 lem habēt cognitiōe z de ea gaudent̄:
 z fm̄ eam de deo. Quito arguit̄. Nam
 data ista snia: sequitur q̄ equalit̄ punia-
 tur decedēs sine omni peccato in puris
 naturalib̄ z decedēs cū p̄ctō originali.
 Uterq̄ em̄ puat̄ viliōe dei. Ad hoc di-
 co negādo sequelā p̄t̄ duo. P̄mo: qz fm̄

Tabula in euāge. s; m curiam

fm. Tho. r Sco. puatto diuine uisiois
 et q illa hie nō debebat: nō ē pena neq;
 dānū. Talē decedēs i naturalib; pur.
 Un ra nō punit hac puatioe: scur ne/
 q; cec' nat' punit p h q; ipingit p aliq;
 pccō actuali. Sedo q; nō ē rōnabile q;
 tal sine oī pccō decedēs icluderet i tene
 bras gehēne: vt isti pueri q; pena ē pu
 ario uisiois dei r eoz q; ad illa psequunt
 pura loci in q; de' uidet: r societate scōp
 uidētū deū. Un i tenebris cū diabolo
 nū societate recludent. Ultimo arguit:
 q; Euge. i qdā extrauagātū dē q; tā mo/
 rietes i actuali q; originali descēdūt in
 nfernū: dispartib; penis puniēdi. Ad h
 dico q; ē p nob. Ista em penaz dispartit
 tas ē fm distātiā dāni r sensus. Et no/
 ta q; in fern' aliqū sumit p ea pre geben
 ne in q; sūt intusti. aliqū p oī limbo seu
 pre gehēne. Un r chis dī psonalr ad in
 fernū descēdisse: q; tā solū ad limbū pa/
 trū descēdit illo mō. r sic sumit hic ifer
 nus. Et hec de ista qstioe ad pns suffici
 ant: r de tota expositioe hac sup euāge/
 lijs tā de tpe q; de scrijs fm ordinē bea/
 ti Dñici patris nostri.

Bed ramen ut

ertā q; fm ordinē curie Romane missas
 celebrare pauerūt: euāgelicas lectio
 nes expositas legāt: iteq; qdā pauca sup
 peraddere necesse est. s. euāgelia necduz
 exposita:

Tabula ad euan

gelia p qreda iuxta more curie: in Au
 rea rosa: vbi cūq; in locis ppijs non si/
 gnantur.

Quicūq; aut euāgelius
 fm curiā Romanā currēs in
 h opusculo loco suo notatur
 nō inueniet: ad tabulā hic
 subiectā recurrat. Igit dñica pma i ad
 uētū euāgelii. Requē dñica scda in ad
 uētū. Et dñica scda i aduētū: requē dñi
 ca tertia in aduētū. Et dñica tertia de
 aduētū: requē i dñica q̄ta et usdē. Dñi
 ca aut q̄ta: requē in sabbato q̄tuor tē
 poz. In octaua Ep̄hic: requē infra. Fe
 ria. iij. p̄me hebdomade i q̄dragesima:
 requē i dñica. ij. i q̄dragesima. Dñica. ij.
 i q̄dragesima: requē i sabbato p̄cedente
 Sabbato post dñicā i passiōe: requē in
 fra. In uigilia ascēsiōis: requē i sabbat
 o an dñicā palmar. Notāduz est q;
 q; curiā dñicā in q; est festū Trinitatis:
 uocat p̄mā post Pētecosten: ita q; p̄ma
 post festū trinitatis est scda post Pēte
 costen. Dñica scda post Pētecosten req
 re in dñica scda post festū trinitatis. Do
 minica. iij. post Pētecosten: requē i dñi
 ca tertia post festū trinitatis. Dñica q̄o
 iij. requē i. v. r. v. in. vj. r. vj. i. vij. r. vij.
 i. vij. r sic deinceps vsq; ad dñicā. xxiij.
 Dñica. xxiij. post Pētecosten: requē in q̄
 fra. In festo scti Thome martyris:
 requē dñica p̄ma post octauas pasce.
 Sancti Antonij de Padua ordis mō
 noz: requē i festo bri Dñici. Sctōz El
 riact: Largi r Sma. requē in die Ascē
 siōis. Scti Petronij: requē dñica p̄ma
 post octa. pasce. Bri patris Frā. iij. re
 q̄re in festo scti Barthie. In cōmū
 nt aploz euāgelii Hec mado vob: req
 re in festo Simonis r Jude. Et euāge
 liū: Ecce mitto. in festo Tibureij r Gla
 leriant. Et euāgelii. Ecce nos. in cōme
 moratiōe bri Pauli. Et euāgelii Deo
 signauit. in festo bri Luce. In comū
 nunt vnt' martyris euāgelii Nolite
 arbitrar: requē in festo scti Valentini

BB iij

Et euāgelii Nihil oporū i festo sc̄ti theodorici. et euāgel. Siquis venit ad me. req̄re iſtra. In cōi p̄limoz mar. euāg. p̄fiteoz. req̄re i festo b. marthe. et euāg. q̄ vos audite. req̄re i festo sc̄ti Felice. et euāg. sedere. req̄re. j. et s̄l̄r euāgel. ve vob. In cōi p̄fessoz euāgel. vos estis req̄re i festo b. Dñici. euāg. ar. Videte. req̄re iſtra. et s̄l̄r euāgel. Nolite timere.

In octa. Epipha. fm curiā.

Uidit Joānes Jesū veniente ad se. Jo. j. Iste ar ad uetus ch̄i ad ioāne baptizāte circa iordanē fuit a galilea fm s. Tho. Qui er̄t q̄ iste aduēt n̄ ē ille q̄ iesus venit ad baptizā Joānis: d̄ q̄ h̄i Mar. iij. qz vt p̄z i h̄ eodem euāgel. ioānes q̄ vidit nūc ch̄im. dixit se pus vidisse sp̄m q̄si colūbā descēdēte sup eū: et p̄r ch̄is erat tā baptizāt. Cū dr̄ idē q̄ iste aduēt fuit q̄ tā baptizāt. et aliq̄dū circa iordanē cōmorat. venit ad ioāne. Vēit ar fm eūdē p̄ baptizāte ad ioāne. P̄rio vt testioniū ioānis q̄ an dixerat. venit fortior. et maḡ certifica ret neqs erraret i cognitōe vēturū cū tā adesset. Et sc̄do neqs crederet q̄ q̄ p̄ria vice ad eū venit ad baptizāte. venerit q̄si purgād̄ a pctis. Cū s̄gn̄ dixit ioānes q̄ sequūt. Et ait. Ecce agn̄ d̄: ecce q̄ rollit pctā mōi. Ecce q̄ruerēt s̄p̄ loq̄t d̄ dño suo. sic ei ruerētā exhibuit: et tā cū vterqz vfo m̄no clauderet. Parā salutāre hellsaber. Quare ar ch̄is dicat agn̄: vide sup i vigill. sc̄i Andree. (Hic ē de q̄ dixit. post me veniet v̄r). et ad p̄dicādū et i noticiā hoim. Venit ar ioānes ad p̄dicādū an̄ ch̄im. P̄rio fm Ch̄y. qz erat p̄ sanguine ch̄i fm carnē iuxta illō Luc. j. Ecce hellsaber cogitārua. Si q̄ ch̄io testioniū phibuisz post q̄ illū coguerat potuisz testioniū eius ēē suspectū. Sc̄do fm s. Tho. qz i p̄cedētibz d̄ potētia ad actū: imp̄fectū p̄cedit p̄fectū tpe: fm illō. j. Cor. xv. Nō p̄ us qd̄ sp̄uale ē: s̄z qd̄ aiāle. Doctrina ar ioānis erat doctrina ch̄i ip̄fectior. (Qui anime face? ē) eo mō. q̄ expositū ē. dñica

lij. i aduētū (q̄ p̄or me erat). i. ab eterno Heb. vi. Ch̄is heri et hodie. et. Jo. viij. Anteq̄ Abrahā fieret ego sum. Sc̄dm bonos em̄ dialecticos ista sūt vera. Iste hō ch̄io d̄mōstrato fuit ab eterno. et in ab eterno iste hō nō erat iste hō: nec erat hō: s̄z erat iste q̄ ex tpe ē hō. Ad p̄tate ei p̄dictoz sufficit q̄ p̄sona quā d̄mōstrat ly iste sit eterna: et ei humanitas sit p̄iūcta ex tpe. Dicit aut̄ sc̄tus Tho. q̄ etiā fm humanitate sustineri p̄t q̄ ch̄is sit fact̄ an̄ Joāne: qz in ip̄o p̄ncipio sue. cōceptōis fuit hō p̄fect̄ habēs aiā p̄fectā et oī p̄tate et corp̄ oībz lineamētis d̄i stinctū: nec nō p̄fecte q̄ntitatis. Hic. xxxj. Nouū faciet dñs sup terrā: femina circūdabit v̄r. i. p̄fectū. Fuit q̄ Jesus hō p̄fect̄ an̄ Joāne. qz pus fuit p̄cept̄ q̄ Joānes eēt hō p̄fect̄. (Et ego nescieba eū) qz rōne infantie nescitū facta i ch̄i natiuitate q̄si fēbāt. deinde p̄o i de seruo p̄uerat. nō habuit familiaritātē ch̄i (sed vt manifestet in israhel p̄pterea veni ego i aq̄ baptizās) qd̄ q̄liter sit itel ligendū et similit̄ q̄ sequunt: p̄z ex dict̄ dñica. liij. in aduētū: et sabbato p̄cedēti. Et dñica infra octa. Epipha. (Et testimoniū phibuit Joānes dicēs: qz vidit sp̄m descēdēte q̄si colūbā de celo: et mansit sup eū. S̄z q̄ misit me baptizāt i aq̄ ille mihi dixit: sup quē videris sp̄m descēdēte et manēte sup eū: h̄c ē q̄ baptizāt. Et ego vidit et testioniū phibuit: q̄ h̄c ē filiū dei). i. natural: sicut aliq̄ sūt filij p̄ gram. Vbi fm s. Tho. aduertēdū est quō Joānes normā obseruat prudētis doctoris. Nō em̄ statim a p̄ncipio doctoris prudēs p̄funda p̄ponit: sed leuoz. Sic Joānes nō statim a p̄ncipio sui testimonij dixit ch̄im fillū d̄i: s̄z p̄tulit eū sibi dicēs q̄ veniet post se fortior: cū tū rāte eēt celsitudinis ip̄e vt ch̄is credi potuisset. Deinde p̄o dixit eū fillū dei. S̄z ex p̄dic̄ orit̄ dubitatio: q̄snā sit q̄ ioāne misit ad baptizādū. Si em̄ dicat q̄ ē de p̄: sed q̄ etiā sit dei fillū: qz iuxta regulā theologicalē iduisa sūt opa intrin̄s ad extra. quō q̄ dr̄: Ego nesciebas eū: si ab illo missus est: Si dicat q̄ coḡsecbat eū fm deitate: sed nō fm bu

bit aut pactū. i. euāgelicā legē) multis hebdomada vna) q̄ est vltima inf̄ sexaginta duas: in q̄ ch̄s p̄dicauit (Et i meo hebdomade deficiet hostia z sacrificiū) qz ch̄s instituit noua sacrificia ab olis poribz (Et in tēplo erit abominatio desolatiois) signū euidētissimū. P̄nt aut p̄ hāc abominatiōem multa intelligit: gl: vt patebit (z vsqz ad p̄sumatiōem et finē) mōi (p̄seuerabit desolatio) hierlm calcate a gētibz donec impleant tpa nationū: z iudei p̄uertant ad fidē. P̄dicta ḡ p̄ba saluatoris multis p̄t intelliguntur: qz p̄ abominatiōem desolatiois fm̄ s. Tho. multa p̄nt intelligi. P̄mo tpe ex ercit⁹ romanorū q̄ fuerūt idolatre z iudice terre desolatores. Sc̄do aliq̄ idolū qd iudei abominatiōem vocabāt: vt s̄ q̄a quā legit P̄llar⁹ iuerisse tēplo: vt statua Adriani: quā posuit i loco tēpli vbi steterat arca testamēti. Cum ḡ ista vel illa abominatio fuit in loco sc̄to p̄cipue i tēplo: signū fuit datū a saluatore q̄ iudei nō deberēt i postez vsqz ad finē mōi p̄ualere i terra sua. T̄n z iuxta Lu. saluator dixit Lū viderit: circūdari ab exercitu hierlm: sc̄tore qz appropiāuit desolatio ei⁹. Sz t̄n qz i dicta p̄phetia Daniel s̄t multa mysteria ch̄i: idō saluator anteq̄ dicat qd p̄ndat: facit parēthesim dicens: (Qui legit intelligat) sez q̄n incipiāt z q̄n termient hebdomade Daniel: z quō accipiēda sint q̄ ille p̄phetavit. Deinde p̄tinuat dictū suū dicens: (Tūc q̄ i iudea s̄t fugiāt ad mōtes) .i. ad regnū agrippe dominātis i mōtibus fm̄ sc̄m z cōfederati romanis: ad quē fideles admoniti p̄ istam p̄phetiā z declaratiōem ch̄i z admonitiōem angelī p̄fugerūt z habuerūt pacē dum tu dei p̄ morte ch̄i luerēt penas/ oppressi bello p̄ Vespasianū ac Titū (z q̄ i tecto nō descedat tollere aliqd de domo sua: z q̄ i agro nō ruertat tollere tunicā suā) qz. s. eps erit fugiēdi a facie romanorū. Et vt d̄t s. Tho. saluator vult dicere h̄ malū ita subito vēturū vt nō eustret. q̄ Tit⁹ sc̄tes multitudinē ad festū pascat̄is i hierlm p̄uenisse p̄occupauit obsidere eos in ciuitate (Vt ar̄ p̄gnātibz z nu-

triciōibz in illis diebz) qz fugere nō poterunt: cū licite nequeat adhortari: nec cōtra naturalē p̄teratē pueros derelinq̄re. Et eadē rōne seq̄t (Orare aut vt nō fiat fuga v̄ia h̄yemē) in q̄ est difficilis (vt sabbato) i q̄ iudeis nō licebat vltra miliare v̄nū p̄ficisci. Sed nunqd̄ in tanta necessitate non licuissz sabbato fugere? Dico q̄ sic. sed t̄n saluator intēdit dicens q̄ fuga erat futura oīno. q̄s diceret: Nolite orare ne fiat fuga v̄ia: qz oīno fiet. sed ne fiet tpe incōgruo: qz fiet r̄p̄ere. Quidā t̄n vt Nico. de L. v̄. dicit q̄ saluator ic̄pit hic loq̄ de tpe antich̄i z destructiois mōi. Sz sc̄tus Tho. m̄ l̄o exponit de hierlm eueritiōe. qd̄ patet P̄mo: qz tpe destructiois mōi nō erit fuga: sed terror. Sc̄do: qz exp̄sse beatus Lucas ista introducit d̄ hierlm subuersiōe dicens. Lū viderit: circūdari ab exercitu hierlm: tūc sc̄tore qz appropiāuit desolatio ei⁹. Tūc q̄ in Iudea sunt fugiāt in mōtes: z q̄ in medio ei⁹ discedat: z q̄ i regiōibz/ nō intrēt in eā: qz dies vltiōis h̄i s̄t vt impleant oīa q̄ scripta sunt. Vt aut̄ p̄gnātibz z nutritiōibz in illis diebz. Er̄t em̄ p̄sura magna super terrā: z ira populo huic. Et cadent in ore gladij: z captiui ducent i oēs gētes. z hierlm calcabit a gētibz donec impleant tpa nationū. Hec ille. (Er̄t em̄ tūc tribulatio magna) z q̄ nō possit exp̄plicari sed horroz s̄t cogitare. Oppressa em̄ fuit hierlm tpe azymorū: in q̄ ch̄i stum occiderat post annos circiter quadraginta. z i ca p̄clu: sa est multitudo populi inualida: q̄ possit qdē alimēta consumere: sed nō pugnare aduersus inimicos. Et tanta fuit int̄ seditio vt nunq̄ nisi cū roman̄ erāt ad muros cessarent ab homicidijs q̄ p̄perrabāt seditiois z q̄ dā latrones dicti sicarij a sicca gladio quē latent ferebāt. T̄ara fames vt Josepho teste parētis filijs z filij parentibus nō solū de manibz sed etiā de faucibus raperēt alimēta: cōstricto guttū re: ne cibz qui os intrauerat/ ventrē intraret: adeo vt Maria qdā nobilissima matrona p̄riū deuorauerit filiū. T̄ara pestis vt. tā i ciuitate sepulcra decessent:

Do. XIII. post petre. s3m curia

z vrbis vallu cadauerib3 repleret. Ido
seq3 q3s n3 fuit ab initio mdi vsq3 mo-
do neq3 fieri. s. i p3lo illo hebraico: s3 sa-
er3 Tho. s3 maior sit futura tpe antich3i
vr dr. Vr3t3 n3 lz tpe antich3i futura sit
maior tribulatio s3 se. tñ n3 erit vr cre-
do maior q3 ad tribulatos. q3 magn3 so-
lari3 tuc erit fidelib3 q3 p3 deo moriant3:
quo solatio careb3 iudei q3 p3 suis sceles-
rib3 plecebant. Velle aut3 q3 t3det red-
deret si poss3t caus3 tante vexati3is et
t3diu durat3 d3sp3s3is: ali3 a morte sul-
redemptoris. Et nisi breuitari fuisset di-
es illi n3 q3 tuc dies facti sint breuis3-
res vr q3d3 dicit3 z recitat Aug. q3 vr dr
i ps. Ordinatio tua pseuerat dies: s3
vr dr s. Tho. s3 breuitari p3mo i n3mero vt
sc3do q3 breuitata s3nt mala. (n3 fieret sal-
ua ois caro). i. nulla caro siue null3 ho-
mo iudeus euasisset q3 romani domina-
bant in orbe vniuerso. vr dr scr3s Tho.
(Sed p3 electos breuitabunt dies illi)
Vt q3 aliq3 electi iudei i3 er3t pueri: z
deprecabant3 p3 illo p3lo. Vt q3 mlti e-
rit de illo p3lo er3t nascitur3: q3 nati n3
fuissent si ille p3ps coralt3 interisset die-
bus illis n3 breuitar3. Premissis 3r ist3
saluator i3 incipit fm scr3m Tho. loq3 de
p3nentib3 ad sc3m eius aduent3. Pro-
q3 sc3d3 est q3 duob3 t3pib3 ch3s dixit ap-
parturos aliq3 q3 se diceret e3 ch3m. s. i
stante destructi3e hierl3m: vr dicit3 i eu3
gelio sc3to ab isto: z instate destructione
mdi. Et de h3 seq3 admonitio ch3i dicit3
r3 (Tuc) Dicit3 3r scr3s Tho. q3 ly tunc
n3 dr tps determinat3/ s3 p3f3s3. q3 q3d
seq3 n3 e3 fact3 stari euersa hierl3m: s3 ex-
pectat futur3 i fine. S3 ille habet Matt.
lij. vbi dr: Et habitauit i nazareth. Et
seq3. Tuc venit Ioa. zc. z tñ forte anni
v3ginti fuerit int3 illa duo tpa. Igit3 tuc
.i. tpe finis mdi qñ appareb3t pseudo-
ch3i (s3 q3s vob3 dixerit: Ecce hic e3 ch3us
aut3 illic: nolite credere) nisi e3 vid3ritis
venire in nubib3 cel3 gloriosum z luc-
dum instar fulgaris: tmo supra solem.
(Surg3t em3 pseudo-ch3i) id est falsich3i
(z pseudoprophete) q3 er3t eoz fautores
(z dab3t) id est faciet3 vel causabunt: s3
cut luna dat lum3 su3 (signa magna et
p3digia) N3 3r poss3t dem3s q3 auxil3
lio vtunt3 h3m3i p3one scelest3 facere vel
ra mirac3a siue mirac3m simpl3. q3 t3ia
exced3t tot3 p3t3 creat3: s3 q3 ad nos.
q3 sic sup3ior z mag3 ingenios3 artifex
aliq3d fac. de q3 mirat3 inferior. Ita po3
s3nt aliq3 efficere dem3s d3 q3b3 homines
mirant3. Que q3lis fact3e parebit3 in aliq3
g3n3. (ita vr in errore inducant3 si fieri
p3r: 3r electi) Que s3 Origen3 p3 exagge-
rati3e3 dicunt3 ad sc3d3 rei magnitudi-
din3. Lic3 ei electi seducti poss3nt z mo-
ri i seducti3e si s3 se p3siderent: tñ h3 e3 im-
possibile: vr st3r sub ordie diu3e electio-
nis (ecce p3dixi vob3) vr sacula p3l3sa caue-
atis (Si q3 dixerit vob3: ecce i deserto e3:
nolite exire. ecce i penetralib3). i. i secre-
tis locis (nolite credere) z hic recaptus
lat3 z specificat q3d p3 dixerat: vr cordi fir-
mi tradat. Deinde p3 docet modum q3
ch3s ad iudici3 sit vtetur3. z reddit3 c3z
q3e p3d3ta n3 credat3 dicit3. Sic ei fulgur
erit ab oriente. i. gñat3 i p3l3b3 orient3 (z ap-
paret vsq3 i occident3: ita erit aduent3 filij
hois) q3. s. erit i p3e orientali i hierl3m sup
mont3 oliueti z vall3 iofaphat: z erit m3s
fest3 oib3 (Vbi t3q3 fuerit corp3: ibi z gre-
gab3t3 z aq3le) qñ d. Nolite dubitare qñ
sciat3 me3 aduent3. q3 sic z gregat3 aquile
vbi3 p3da: ita an3 me3 gregab3t3 o3s g3ret3
z aq3le. i. sci erit me3 i acre. Dic3 3r scr3s
Tho. q3 i hebreop3 ly corp3 h3 anathe. i.
cadauer. Vñ voluit3 ch3s sc3are passio-
nis su3 q3 veter3 p3d3t3 i corp3 suo sic passio-
nis. Stari 3r p3 tribulati3e3 dicit3 illoz
.i. i q3b3 antich3is vexabit3 eccl3a. S3 q3
d3 his dieb3 n3 erat facta m3tio: s3 sol3 de
dieb3 vexati3is hierl3. Dico q3 sic hierl3
sc3at3 i seprur3 eccl3a. ita e3 vexat3 z euer-
sio sc3at3 vexati3e3 z euersio3e mdi. Vñ
vr3 q3 euersio3e3 p3cedit aliq3 aduentus
ch3i z pseudo-ch3i: z p3dicatio eu3gelij
gñat3: vr dicit3 i eu3gelio sc3to ab isto z p3
secur3 bonoz3 aboiat3 i t3plo: q3 sic ste-
rit3 idol3 i t3plo maffiali: ita sedebit3 anti-
ch3i i sp3iali. i. eccl3a ondes se t3q3 sit de-
(sol obscurabit3 z l3a n3 dabit lum3 su3)
Patet 3r ista z multa seq3ntia ex dicit3
vñca sc3a i aduentu (z stelle cadent de
celo z p3t3tes celoz3 comoueb3t. Et tuc

appebit signū filij hoīs i celo. i. crux qđ
 signū yr f. Tho. exponit i ipa inouatōe
 mōi q̄ i celo lucidozī q̄ p̄ appebit erit
 signū victorie chrī quā habuit p passio
 nē sup oibz: z scabit chrīz p passionē ad
 q̄siuisse iudiciariā p̄tate z p̄fūdet iniq̄s
 Erīt at̄ f̄z s. Tho. h signū sole clarior.
 Existimo at̄ q̄ erit aliq̄ lux i modū cru
 c̄ formata. Si ei eēt vere lignū crucis
 tā corruptū n̄ posset cessante motu celi. et
 sic duraret i etnū: qđ rōnabilr n̄ videt.
 q̄ n̄līm corp̄ m̄strū durabit etnāl n̄lī
 sūt organū aīe rōnal q̄ imortalē: vt sūt
 corpa hūana(z tē plāgēt oēs tribz fre)
 q̄ chrīz n̄ s̄ secute: z tñ tā itelligētes se q̄
 aut̄ errasse. (Et videbūt filiū hoīs veniē
 tē i nubibz celi cū p̄tute mlta z maīesta
 te. Et mīrēt̄ āgelos suos cū tuba z vo
 ce maḡ) Dīc̄ at̄ s. Tho. sup Dar. q̄ cū
 i resurrectōe triplex p̄t̄ p̄currat. i. diuī
 na z hūana chrī: z āgelica q̄ ad aliq̄ pre
 ambula. p̄mā sc̄at tuba. z sc̄daz vor ma
 gna. z sc̄tā āgell. In q̄rto at̄ dī. xliij. dē
 q̄ ista tuba sc̄at vocē chrī vt eī appitōz
 Et vox ē. q̄ diuīna p̄t̄ opabit p̄ chrī hu
 manitatē seu p̄tute hūanitātē tāq̄ p̄ i
 s̄m. Tñ z vox chrī p̄t̄ dīc̄ tuba dī et
 ecōuerso. (Et p̄gregabūt āgell colligē
 tes cineres z ad iudiciū p̄uocātes a q̄r
 tuoz v̄tīs) q̄ s̄t s̄solan. i. s̄b sole vel ab
 orīētenar. fauon̄ a fouēdo flores q̄ ab
 occidēte flar: auster z merīdies p̄ q̄s h i
 telligūt̄ q̄rtuoz mōi p̄ressa sūmis celoz
 vsq̄ ad smios eoz. qđ d̄rad sc̄ādī q̄ n̄ so
 lū v̄tū p̄gregabūt̄ s̄z ēt mortuū q̄p̄ aīe s̄t
 i celo z i purgatorio: z corpe i v̄sceribz
 fre. (Ab arboze at̄ fiet dīscite pabolam
 Lū tā ram̄ eī tener fuerit z folia nara
 sc̄t̄s. q̄ p̄p̄ ē estas. Ita z vos cū viderit̄
 hec oīa sc̄tore q̄ p̄p̄ ē z i tāuis). i. aduē
 r̄ chrī. Amē dīco vob: q̄ n̄ p̄teribit̄ ḡnā
 tio hec: dōec oīa s̄tāt. Celū z fra transi
 būt̄ p̄ba at̄ mea n̄ p̄teribūt̄) q̄ oīa patēt̄
 ex dīctis in d̄nīca p̄dīcta.

In festo vni⁹ martyr̄ f̄z curiā.

Sus venit ad me. Luce
 xiiij. i. ad fūcū meuz volens
 me⁹ effīc̄ dīscīpul⁹. i. chrīan⁹
 v̄r̄ religioſus (z nō odit̄ p̄rem

suū z m̄fem⁹) q̄ ad līnēā ascēdētum (et
 v̄rozē) q̄ sc̄z nō facit̄ altā līnēā aut grad
 dū (z filios) q̄ ad līnēā descēdētū (z fra
 tres z sorozes) q̄ ad līnēam trāsuerſaltū
 (adhuc at̄: z anīaz suā). i. vitā aiālē seu
 sensītuā (n̄ p̄t̄ me⁹ eē dīscīpul⁹). i. ver⁹
 chrīan⁹ z mlto mīn⁹ ver⁹ religioſ⁹. S̄z
 cū q̄lībz reneat̄ ex charitate dīllgere oēs
 p̄dīctos: z mlto maḡ seīpm: z p̄n̄ vitā
 suā. ista p̄ba itelligēda s̄t q̄n̄ p̄dīcta p̄e
 stant nob̄ impedimēta accedēdī ad chrī
 stū. Sicut eī talia ipedimēta debēt. no
 bis dīsplicere. ita z q̄ ea p̄stant d̄nē nob̄
 dīsplicere inq̄ntū ea p̄stāt: s̄z sint amā
 dī q̄ntū ad naturā z rōne parētele. Est
 at̄ norādū vt colligīt̄ h̄ ex p̄bis saluato
 r̄ q̄ ad v̄tre ad chrīz s̄ue p̄fecte eē dīscī
 pulū chrī trīa req̄rūt: q̄p̄ duo respīctūt
 smīnū a q̄ z smīnū ad quē. Prīmū ē s̄u
 pareīpedimēta extrīnseca q̄ notant̄ per
 p̄rem z m̄rez zc. Sc̄dm̄ ē supare īnerise
 ca. i. p̄pas passioēs q̄ notāt̄ p̄ aīaz. Que
 duo p̄tīnēt ad recedere a malo. Tertīū
 ē p̄fīcīscī ad bonū offerēdo deo corp⁹ et
 aīaz n̄īaz. qđ notāt̄ cū d̄r: (Et q̄ n̄ batū
 lar cruce suā. i. s̄bī p̄portionatā: n̄ autē
 meā: q̄ ē ap̄anīmīs z crudelīs) z veniē
 post me n̄ p̄t̄ me⁹ eē dīscīpul⁹) Est aut̄
 duplex crux assumenda. i. anīe. i. charit̄
 tas: z corpīs. i. p̄nīa. Dīcīt̄ eī crux f̄z alī
 q̄s a cruciādo. Cruciat aut̄ p̄nīa corp⁹
 p̄p̄riū z pres sensītuas: sm̄ illd̄ Gal. v.
 Qui sūt chrī carnē suā crucīfīxerūt cū v.
 z p̄cu. Charitas aut̄ cruciat anīam z p̄
 tes itellectīuas inq̄ntū fac̄ volere de p̄
 p̄a cl̄pa z de aliēa mīfīa: z cōpart̄ suo ca
 pītī chrō: s̄c̄ dīcebat Paul⁹ Gal. ij. Cū
 chrō p̄fīx̄ sū crucī. Aliq̄ at̄ text⁹ h̄nt̄ cru
 cē suā q̄tīdīe. z ē s̄ illos q̄ sexta feria ab
 tīnēt: z reliq̄s dīebz delictijs: imo crapul
 z luxurijs vacāt. S̄z q̄ dupl̄r aliq̄s est
 dīscīpul⁹ chrī. i. q̄ ē chrīan⁹: z q̄ ē relī
 gīos⁹. z ad p̄mū suffīc̄ fīds cū obſuāt̄ a
 p̄. p̄ceptoz. n̄ at̄ ad sc̄d̄. s̄z v̄lī⁹ op̄r̄z q̄ re
 nūctet dīuītijs z p̄cupīscētijs līct̄s. z p̄
 p̄e volūtati iuxta trīa vora religīōis. iō
 d̄ h̄ s̄bī dīcīt̄ duplex pabola. D̄z ḡ. (Quīs
 eī ex vob̄ volēs turri edificare). i. aggre
 dī p̄fectiōnē religīōis q̄ se aduē⁹ tela
 diaboll tucat̄ (n̄ p̄us sedēs) a passioībz

In expōne euāg. s̄m curiā

det? (cōputat sūp? q̄ necarij sūr s̄ hēat
ad p̄ficiēdū). i. q̄ sibi s̄ n̄cariā: z q̄ opoz
runa ad feruēt cōplēdū z pagēdū h̄ edī
ficiū. i. statū r̄ligiōis: cūsumōi ē seipm
p̄tēnere: puando diuitijs: voluptatibz z
volūtatibz suis (ne postea q̄ posuerit sū
damētrā) suscipiēdo bitū r̄ligiōis v̄l q̄
līcētijs icipiēdo ap̄līcā vitā (z n̄ potue
rit p̄ficere) q̄ d̄ficiūt ei sūp? .i. p̄cept? sū
lūq̄ntū. p̄t suā negligētā z tenuē deuo
tōez n̄ p̄t sufferr̄ opprobriū paup̄tat̄ aut
lubcū carnis v̄l p̄p̄rie volūtat̄ mortū co
hiber. i. absolute dō iunāre h̄ possz (oēs
q̄ viderit) eū d̄ponētē bitū v̄l mutātē p̄
positū (icipiāt illuder̄ ei dicētes: q̄ h̄ bō
cepit edificare z n̄ potuit p̄sumar). Ecce
p̄mā s̄līrudīnē. Se q̄t sc̄da ad idē (Aut
q̄ rex. i. hō v̄lūes p̄tinet v̄l r̄ligiōis p̄
bonū r̄gimē suoz affectuū atz mēbroz
d̄r ei rex a r̄gēdo (cōmissur? bellū aduer
sus aliū regē). i. aduers? deū v̄l s̄ndere
sūm. S̄z nūqd̄ r̄ligiōis puḡnē d̄ deū vel
s̄ndere sūm: Dico q̄ sic oino: s̄z n̄ inq̄tū
r̄ligiōis v̄l reges: s̄z inq̄ntrū hoies fragi
les z ad s̄līcitra sensuāt̄ ieliāt̄. In pug
ei mālī nūq̄ rex puḡt cū rege inq̄ntū re
ges s̄t. q̄ v̄t sic opant̄ s̄z iusticiā z p̄tūcē
z p̄t s̄t oēs p̄cordes i bono: s̄z pugnant
inq̄ntū alē eoz d̄sintē eē rex p̄ h̄ q̄ suā vo
lūtatē b̄n n̄ regit/ cū velle iustā. Et s̄lī
r̄ligiōis hō inq̄ntū a r̄ligiōe p̄ cogitārō
nes s̄līcitra cadit: puḡt cū dō z s̄ndere
(n̄ sedēs p̄ cogitārō s̄t possit cū decēmilli
b? occurrer). i. cū obfūctā decē p̄cepto
rū (ei q̄ cū. xx. millibz v̄it ad se). i. dō v̄l
s̄ndere s̄t q̄ exigit ab eo obfūctā. x. p̄ce
ptoz: z v̄lteri? p̄silloz (alio q̄n). i. vidēs
r̄ligiōis q̄ līcētiā n̄ p̄t abūdare pecunijs
ad vorū d̄strahēdis nec obfūctis cogita
tōibz m̄rimoniū occupat̄ aut p̄p̄rio sen
sū opari (adhuc illo lōge agēte). i. anq̄
v̄ciat̄ mois: i q̄ m̄xie de? z s̄ndere s̄t a/
gūr aduers? illecebras z oia s̄līcitra (le/
gātōez m̄tēs). i. bonā d̄libatōz faciēs
(rogat ea q̄ pacē s̄t) p̄sentiēdo deo z s̄n
dere s̄t i obfūctā p̄ceptoz seipm totalr
p̄tēnēdo z dicēdo deo ac plato suo. Un
s̄bdit̄ pabolay x̄lō (Sic q̄ ois ex vobz) q̄
s̄t est: ch̄itan? Loq̄bat̄ ei ch̄is turb̄ q̄ eu
seq̄bāt̄ z p̄t̄ credebāt̄ i eū (q̄ n̄ renūciat

oibz q̄ possidet). i. iuri d̄iuitiaz. et m̄lly
monij z p̄p̄e volūtat̄ n̄ p̄t me? eē d̄sct̄
pul? eo mō q̄ ap̄lī et r̄ligiōis: i. possit
eē ch̄itan? z p̄t̄ saluari.

In cōi plimoz mar. s̄z curiā

Sedete iesu sup mōtē oli
ueti) Dar. xciij. Ad intelles
erū h? euāgelij notāda s̄t aliq̄
d̄icta i p̄ncipio euāgelij tercij
an̄ istd̄. s. q̄ ch̄is circa t̄ps sue passiōis d̄i
xerit tēplū salomōis euerctū: z ide cō
scēdit mōtē oliueti: q̄ ē e diuerso mōtē i
q̄ erat tēplū: it̄ q̄s mōtē s̄t vall̄ iofaphat
z torrēs cedrō. D̄i q̄ (Sedente iesu sup
mōtē oliueti) sup q̄ idē iudiciū stabit. z
erq̄ tēplū z ciuitas hierl̄z pulcerr̄ mevi
debat (accesserit ad eū d̄sct̄p̄li secreto). i.
seorsū a turb̄ z a toto collegio d̄sct̄plo
rū. q̄ v̄t Dar. xciij. istī iterrogatores
fuerit petr? iacob: ioānes: z andreas (D̄i
cētes. D̄ic nob q̄n hec ēr̄). s. d̄structō tē
pli ac ciuitat̄ (z q̄d̄ signū aduer? tul z p̄sū
marōis seclī) q̄ abo ēr̄ s̄lī sumēdo p̄sū
marōis seclī p̄ p̄sumariōe star? que mō
bz seclī: q̄. s. ē gnarōis z corruptōis. In
vno ei istārl̄ v̄l p̄p̄e i q̄ ch̄is appebit sup
mōtē oliueti s̄t m̄abil̄ celū cessādo a mo
tur: z p̄t̄ nihil̄ ap̄lī ḡnabit vel corrupet
q̄ r̄mouebit̄ hoz cā. i. mor? celi. Sic at
d̄r s. Tho. totū q̄d̄ ch̄is r̄ndet d̄sct̄p̄lī i
h̄ euāgelio z i t̄tō an̄ istd̄: q̄dā. i. Aug.
refert̄ ad sp̄ualē aduerū ch̄is q̄ v̄it i m̄
bibz. i. d̄dicatozibz ad hoz m̄tes p̄solā
das. q̄dā v̄o totū refert̄ ad ch̄is aduerū
v̄lrim i iudicio. q̄dā v̄o totū ad euerctōz
nē hierl̄z. Ch̄is. p̄o d̄r: q̄ d̄ns p̄mo r̄ndz
de euerctōe hierl̄m. z sc̄do d̄ aduerū suo
sc̄do. Et d̄r sibi videt̄ q̄ expositio Ch̄is
so. s̄t p̄ferēda. v̄n ad d̄structōnē p̄tinet
totū q̄d̄ ē i h̄ euāgelio: z aliqd̄ q̄d̄ ē i ter
t̄io an̄ istd̄: v̄t ibi d̄cm est. Sed t̄n notā
q̄ d̄structio hierl̄m s̄t figura d̄stru
ctiōis mōi. z q̄ de vno hoz dicunt̄ s̄t alt
q̄ mō vera de alto: v̄t ibidē d̄ictū ē (Et
r̄ndēs ies? dixit eis) volēs dare s̄ḡ euer
ctōis tēplū z hierosolymoz (V̄l d̄re neq̄s
vos seducat: m̄lti ei veniēt i noie meo)
n̄ q̄dē q̄n̄ d̄sct̄p̄li mei v̄t ap̄lī. sed q̄i ego
ipe dicētes: ego sū ch̄is) Talis fut̄ s̄mō

mag^o: q̄ teste sc̄o Tho. dixit se x̄bū dei: deū magnū: oīa dei. vtz Act. viij. de eo dicebāt. h̄c̄ p̄tus dei q̄ vocat maḡ. La lis etiā fuit Simō ese^o/ teste Josepho: p̄dicās se ch̄m eē r̄ iudee libatorē. Ca/ les fuerit mlti fm̄ glo. rpe euerstōis h̄ic̄ rusalē dicētes tps̄ libat̄ appropinq̄sse vt Theodas r̄ Judas galile^o. d̄ q̄b̄ h̄i Act. v. (r̄ mltos seducēt) sic̄ ibi parz de Theoda p̄tūre cū suis. i. q̄ngētis (An/ dituri āt est: p̄lia) anq̄ f̄iāt i istā ciuita tē (r̄ opiones p̄loz) qz̄ qdā opinabāt re bellādū eē romāis: qdā n̄. Un̄ r̄ mōstra q̄ de^o on̄debat vt comerā: q̄ p̄ anū p̄fue: e raut: r̄ acies armatorz̄ p̄ aera discurrez̄ tes: r̄ hmōi: qdā i bonū: r̄ qdā i malū in r̄erptari conabāt (Videte ne turbemī) q̄si finis sit mōi. (Prz̄ ei hec fieri: s̄ nō dū ē finis). i. secl̄: r̄ si hierlm̄. Erat aut̄ vt dr̄ s. Tho. tūc tribulatio tāta vt ml̄ ti crederēt mōm̄ desituz̄. Et h̄ nimirū. (Cōsurget em̄ gēs i gēte). i. fort̄ i fortē. i. romāoz̄ gēs i gētem iudeoz̄ (r̄ regnū aduert^o regnū: r̄ erūt pestilētie r̄ fames r̄ tremor^o p̄ loca) Oīa ei hec an̄ hierlm̄ d̄structōz̄ euenerāt: s̄ mltō peiora i ip̄a d̄structōe. Un̄ ibid̄. (Hec āt oīa in itia s̄ doloz̄) q̄si dī. maiora expectāda fore i postez̄ (Tūc tradēt vos i tribulatiōez̄) qz̄ vt dr̄ s. Tho. dicebāt mala euēire p̄ p̄ter sectā ch̄itanoz̄. r̄ h̄ tā gētilios q̄ he b̄iel (r̄ occidēt vos: r̄ erit^o odio oib̄ gēs t̄ib̄) vt mors on̄dit mart̄y i finitoz̄ (p̄ p̄ter nomē meū) d̄ solatiōez̄ maximā triblari p̄t̄ ch̄m ad quē sp̄m^o p̄ tribu latiōes venire lettozes (Et tūc scādali/ zabunt mlti). i. ip̄ingēt r̄ cadēt a fide r̄ d̄lectiōe ch̄i r̄iore p̄dēi diuitias r̄ v̄i tā. Scādalo āt grece/ latic ipactio d̄r. r̄ (iulcē tradēt) qz̄ vn̄ ch̄itan^o fidē negās infdū aliū latēre d̄tegebat: vt f̄isile est. Un̄ iulcē tradēt hoies ēt affines. sic̄ prz̄ de coḡto Pauli p̄mi eremite (r̄ odio h̄c̄ b̄ūt iulcē) vl̄ rōne diuersitat̄ fidei vl̄ eu piditatis diuitiaz̄ vel hmōi (Et multi pseudo). i. falsi (p̄he). i. p̄dicatozes (sur/ gēt r̄ seducēt mltos) sic̄ p̄z̄ d̄ pseudoapo stol^o: cū q̄b̄ paul^o r̄ alij apli frequēt d̄m̄i cabāt. r̄ d̄ q̄b̄ paul^o scribit Gal. iij. d̄ iūsa. gal. q̄s vos facit. r̄c. (Et qm̄ abū

dabit inq̄tas) p̄secutorz̄ (r̄ fr̄i ges. chari.) mltoz̄) ch̄itanoz̄ (Qui āt p̄fue. v̄iqz̄ in finē h̄ sal. erit) P̄nt āt oīa hec expōi ēt d̄ ch̄i aduētū ad iudiciū: vt d̄m̄ ē.

Aliud

UE vobis q̄ edificatis monumēta p̄phaz̄ Luce. xij. Ad intellectū āt hui^o euāgel. sc̄dū ē vtz̄ ex textu Luce: q̄ dñs hec p̄ba dixit i domo cuiusdā pha r̄isei q̄ ad p̄adiū iustauerat illū: s̄ dixit ea r̄ndēs cuidā legis p̄ito seu scribe. Un̄ Dat. dr̄ ista d̄ca eē scrib̄ r̄ p̄har̄seis: qz̄ vtriqz̄ aderāt. Et qz̄ multi erāt r̄ iudei erāt: iō ecclia d̄r ista d̄ca eē turb̄ iudeoz̄: maxie qz̄ fortasse aderāt ēt alij d̄ plebe is. i. gr̄ d̄r (Ue vob̄) p̄ qd̄ fm̄ Hiero. ipoz̄ taf̄ etna d̄natio (q̄ edificat̄ monumē/ ta p̄phaz̄. P̄ies āt v̄i occiderunt illos) S̄z̄ nūqd̄ eē malū edificare sepulcra aut̄ eē filiū homicidē: Lerte n̄. neqz̄ h̄ rep̄hē dit saluator. Quidā āt vt dr̄ s. Tho. d̄ cū r̄ ch̄i h̄ rep̄hēdere irētiōez̄: qz̄ iō edifi cabāt p̄phaz̄ sepulcra: vt i meōtia eēt in q̄tas parz̄ suoz̄. S̄z̄ vt alt̄/ hec expōitō lie n̄ ē p̄sentanea. Ch̄y. āt d̄r q̄ rep̄hen dit irētiōez̄ gl̄ie vane: p̄t̄ quā monumē ta struebāt. Un̄ p̄t̄ d̄ici q̄ ch̄is eis cōm̄ nat̄ ve: n̄ qz̄ fabcabāt illa sepulcra: s̄ qz̄ ex vna p̄te magnificabāt p̄phas fabcan do: r̄ ex alia cogitabāt occidere d̄m̄ p̄ phetaz̄. Un̄ ch̄is fac̄ mērtionē d̄ ista fab ca. n̄ qz̄ eēt mala: s̄ qz̄ peccabāt i illi: sic̄ si dicā^o Ue h̄is q̄ factū ēt h̄ynas religiof̄ r̄ exortāt paupes (Profecto testifica/ min̄) ip̄o ope r̄ d̄co v̄io. dicebāt ei p̄ies suos fuisse p̄phaz̄ occisoz̄es (q̄ p̄sentat̄ op̄ib̄ parz̄ v̄ioz̄: qm̄qd̄e ip̄i eos occide rūt. Hos āt edificat̄ eoz̄ sepulcra) S̄z̄ p̄: videt̄ pot̄ q̄ p̄testant̄ oppositū: q̄a honorabāt q̄s p̄res occiderāt. R̄ndēt āt liq̄ q̄ hec p̄testatio n̄ erat p̄ h̄ac̄ fabricā: s̄z̄ p̄ sp̄iratoez̄ i mortē ch̄i. S̄z̄ p̄ h̄ v̄i d̄et eē text^o q̄ d̄r. qm̄qd̄e r̄c. vbi reddid̄ cā d̄icti. Ch̄y. āt d̄r q̄ testificabant se esse filios homicidaz̄. Un̄ r̄ saluator iuxta Dat. sic̄ d̄r. Itaqz̄ testionto est̄ vob̄i m̄cip̄: qz̄ filij est̄ eoz̄ q̄ p̄has occiderēt Et qz̄ filij cōiū tales s̄t q̄les r̄ p̄ies: iō cō

In cōi cōfes. s̄m curiā

sequenter ex q̄ p op̄ r dicitū suū directe re
stificabānt se cē successorēs r filios ho/
micidāy: idirecte ē restificabāt se eis af
similari. Propterea q̄ est: s̄iles p̄ibv̄yris
(sapia dī dixit): i. ego ip̄e q̄ sū sapia. i. p
sona cui sapia approp̄at in diuis: dicit.
(Dicit ad illos p̄has r ap̄los) postq̄
miserō de cel̄ sp̄m̄ctm̄ r ex eis occidēt
p̄sequēt̄ (vt in d̄raē). i. ex̄gat̄ (sanguis). i.
pena r vidēta p̄ sāguie (oim̄ p̄har: q̄
effus̄ ē a p̄st̄itūōe mōi a ḡnatiōe ista a
sāguie Abel iust̄ vsq̄ ad sāguinē Sa/
charie filij barachie: q̄ perijt̄ int̄ altar̄ r
edē). i. in atrio inf̄iori templi: ita q̄ ista
edes ē dom̄ i q̄ erāt arca/ mēsa r cheru
bin rē. (Ira dico vob̄ req̄rēt̄ ab hac ge
neratiōe. Ne vob̄ legist̄is q̄ tulist̄. cla
uē scie). i. clauē q̄ ē scia: q̄ ad secreta p̄ita
rē it̄roduct̄ ad istar̄ clauis quā ip̄i t̄ule
rūt. i. acceper̄t v̄t t̄uler̄. i. abstuler̄: q̄
ap̄lis abstuler̄ q̄ntū i se erat̄ noticiā le
gē euāgelice (Ipi n̄ introst̄). ad p̄itate f̄i
dei r eos q̄ irrabāt p̄hibuist̄. Cū hec
ad illos dicer̄: ceper̄t p̄har̄set r legist̄
ri s̄ult̄ i s̄istere r os eī opp̄mere de m̄l̄s
isid̄iātes eī q̄rētes cape aliqd̄ ex ore eī
vt̄ accusarēt̄ eū) Cetera q̄ p̄r̄inet̄ ad itelle/
ctū h̄ euāgelij. vid̄i die b. Stephani.

In cōi cōfessōy s̄m curiam.

Uidete vigilate et ora
(1 Cor. xij.) Hec̄it̄ ei q̄n̄
t̄ps̄ sit). i. iudicij: de q̄ salua/
tor loq̄bat̄. vel̄ mort̄ q̄n̄. i. sic
iudiciū particulare de singul̄ aiab. Et
hic̄ sic supple ego ei d̄ns vester s̄z sicut
hō q̄ pegre p̄fect̄ ē q̄ rel̄q̄t̄ domū suā:
r dedit̄ seruis suis potestatem cuiusq̄
operis). i. cuiuslibet mādauit̄ qd̄ faceret
(r sanctor̄) p̄ quē significat̄ ratio in ho
mine (p̄cepit̄ vt̄ vigilat̄. Vigilate q̄/ne
scit̄ ei q̄n̄ d̄ns dom̄ veniet̄: sero an me/
d̄ta nocte an gallicantu an mane) quod
planū ē si de aduētū i morte loq̄mur: s̄
p̄o loq̄mur de aduētū ad iudiciū: s̄ ille
credat̄ futur̄ i crepusculo diei: t̄n̄ ē cer
tū (Nedū veniet̄: rep̄ete iuēt̄at vos doz
m̄iētes. Qd̄ ar̄ vob̄ dico oib̄) futuri tē/
p̄ois c̄bilānis (dico: vigilate) qd̄ p̄buz

m̄l̄i frequēter audiet̄es r raro exequē/
tes/rep̄ct̄na morte damnant̄.

Sunt r qd̄a alia euāgelia q̄ s̄m curiā
ad diuersa p̄posita recitant̄ rē. i. Unuz
de cōi p̄fessōy. r vnū v̄t duo q̄rūdā m̄l̄
saz extrauagantiū. sed nullā penit̄ h̄nt
difficultatē. Et sic p̄gram c̄b̄i imponā
terminū Auree Rose: i. q̄ si dicere vo/
luissem̄ q̄cūq̄ dicit̄ possent̄: imo q̄ occur
rerūt antio. necessario effectissem̄ non mō
vnū vez r p̄la volūm̄ia vaste magnit̄u
dis. De ei q̄ loq̄bat̄ i c̄b̄io cū sit̄ inf̄ini
te sapie: p̄ p̄itar̄ i doct̄ria eī p̄clusit̄ et
implicuit̄: q̄ t̄pe v̄llo humano ingento
possit̄ explicari. Igit̄ do optimo: max
mo/ ois̄ciēt̄/ oipotēt̄/ oim̄ b̄ōitate pol
lenti: q̄ sapie r p̄itar̄is est̄ possessōr̄ atq̄
largitor̄: sit̄ honor r gl̄ia p̄ inf̄inita se/
cula ab omni creatura.

Opus perutile

intitularū Rosa aurea: Id est p̄clariss̄
ma expositio sup̄ euāgelia tot̄ ann̄ de
T̄pe r de Sc̄tis/ tā s̄m ordine p̄dica/
tor̄ q̄ s̄m curiā: p̄t̄nens flores r rosas
oim̄ exposit̄ionū sc̄rōy doct̄oy antiq̄rū
cū q̄busdā subtiliss̄imis questionib̄ sa
tis curiosis. Preclariss̄imi r excellent̄
simi sacre theologie doct̄oris mḡri Sil
uestri de p̄terito pedemōrant̄/ sacri or̄
dinis p̄dicat̄oy de obseruātia/ sollert̄
cura emendatū atq̄ imp̄sum in imp̄/
alt̄ opp̄ido Hagenaw p̄ industriū H̄b̄
ricū Brian calcographū inibi incolā im
pens̄is sumptibusq̄ puidi viri Joānis
Rynman de D̄ungaw archibibliopo
le/ Finit̄ feliciter Anno salutis nostre
M. d̄xvi. Die p̄o v̄ndecima Octob.

Coll. Soc. Jess. Paderb. 1590.